

bilten P M I
PRIJATELJ MALENIH

Informativni bilten Prijatelja Maloga Isusa; 2/2016. (46) - Zagreb, prosinac 2016. - God. XXII.; ISSN 1331-8942

Živio Mali Isus!

Sadržaj:

Riječ urednice	3
Poruke i događaji u Crkvi	4
Misije	20
Intervju	23
Imaj srce - apostolat PMI - a	28
Stvaralaštvo - PMI - a	54
Vijesti - PMI - a	62
Godišnji susreti PMI - a	88
Svjedočanstva vjere	90
Naši preminuli	100
Najave	102
Odjeci vremena	104

Impresum:**ISSN 1331 - 8942****PRIJATELJ MALENIH**

Informativni bilten

Prijatelja Maloga Isusa

2/2016. (46)

Zagreb, prosinac 2016. - God XXII.

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe Sestara

Služavki Malog Isusa

10000 Zagreb, Naumovac 12

Tel.: 00385 01/4673 411

Faks: 00385 01/4673 412

E-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Web stranica: www.ssmi.hr**Facebook:** Prijatelji Maloga Isusa**Odgovara:** s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica**Uredila:** s. Ana Marija Kesten**Uredničko vijeće:** s. Dolores Brkić,
s. Emanuela Pečnik, s. Marina Perić**Grafička priprema i tisak:**

D.R.I.M. d.o.o., Zagreb

Naklada: 1000 komada

Fotografije na koricama snimljene su prigodom Hodočašća PMI u Sarajevu i na izložbi Božićnih jaslica u Zagrebu Samostan Antunovac SMI, 2016.

Živio Mali Isus!**Dragi Prijatelji Maloga Isusa!**

Nalazimo se na kraju Svete godine milosrđa i početku nove liturgijske godine koja započinje na prvu nedjelju došašća. Ako bi zastali na trenutak, te mislima i srcem vratili se putovima kojima smo hodili kroz Godinu milosrđa, sigurno bismo susreli mnoge osobe s kojima smo živjeli i dijelili duhovna i tjelesna djela milosrđa. Sjećanja na te susrete i iskustva vraćaju u srce ponovnu radost i zahvalnost što smo imali priliku primiti i činiti neizmijerna djela milosrđa našim bližnjima, na poseban način onima u kojima se skriva lice našega Spasitelja.

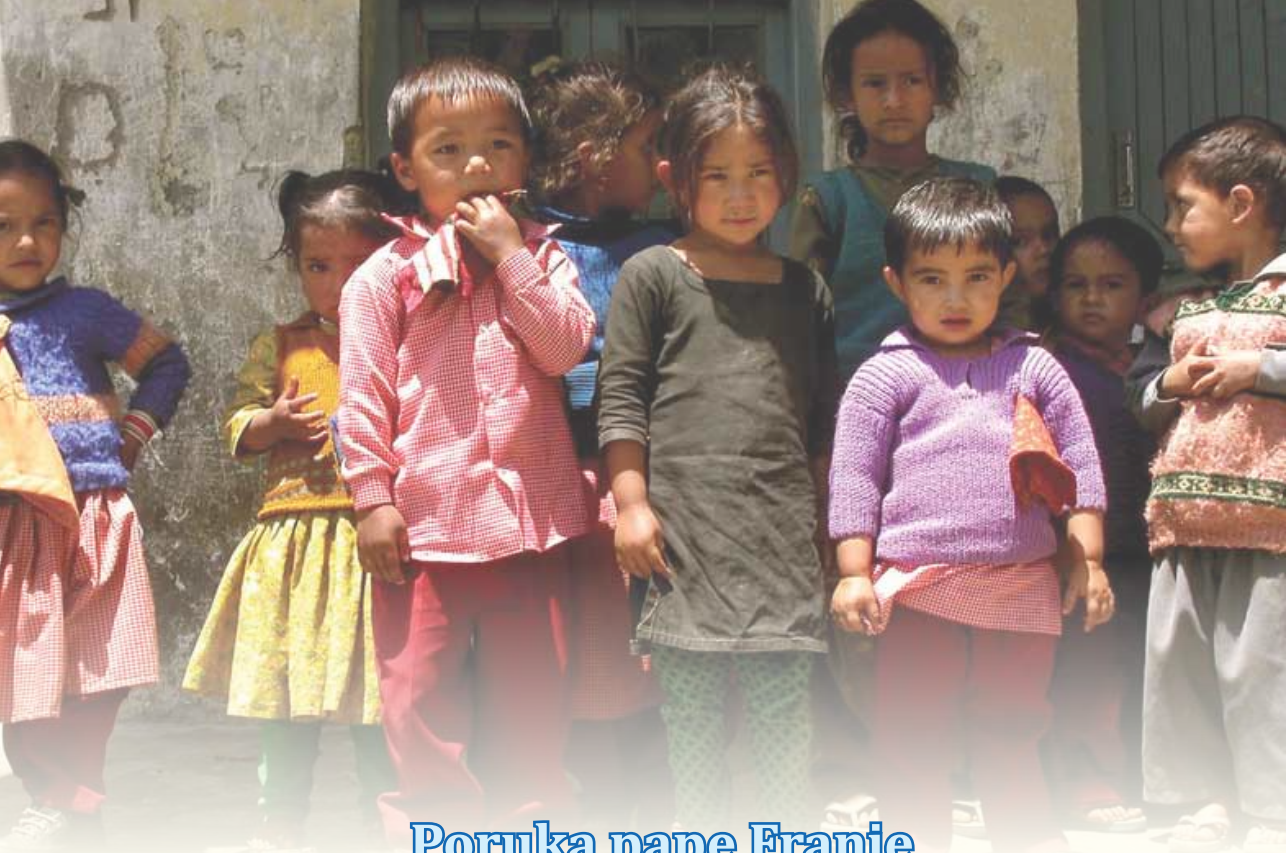
Zatvarajući godinu milosrđa Sveti Otac kazao je „iako se Vrata milosrđa zatvaraju, istinska vrata milosrđa, koja su srce Kristovo, uvijek ostaju širom otvorena za nas. Iz probodenog boka Uskrsloga sve do kraja vremena teku milosrđe, utjeha i nada.“ Razmišljajući o ovoj Papinoj poruci, usmjerimo i mi svoj svakodnevni hod k srcu Kristovu i u njemu crpimo utjehu, nadu i milosrđe kako za sebe, tako i za našu braću i sestre kojima smo poslani.

Iščitavajući stranice našeg novog biltena Prijatelj Malenih, moći ćete izbližega osjetiti prijeđeni put Prijatelja Maloga Isusa i njihova djelovanja u Godini milosrđa.

Naš hod, naša misija milosrđa se nastavlja. Gradimo tople betlehemske štalice širom svijeta i u njima ugodnu kolijevku u kojoj će Marija i Josip moći položiti i svim ljudima podariti Dijete Isusa. Neka za Božić, božićne blagdane i kroz cijelu novu 2017. godinu bude što više pripremljenih kolijevki za Maloga Isusa.

Dragi Prijatelji Maloga Isusa, podupirate li, simpatizeri našega Društva i vama dragi čitatelji i prijatelji, s ovim mislima želimo Sretan Božić i blagoslovljenu novu 2017. godinu.

Uredništvo

Poruka pape Franje za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 15. siječnja 2017.

Djeca migranti, ranjiva i bez glasa

Draga braćo i sestre!

“Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla” (Mk 9, 37; usp. Mt 18, 5; Lk 9, 48; Iv 13, 20). Tim riječima evanđelisti dozivaju u pamet kršćanskoj zajednici Isusovo učenje, koje nadahnjuje i ujedno predstavlja izazov. Te riječi, naime, označavaju siguran put koji vodi do Boga: počinje s najmanjima, vodi preko Spasitelja a na kraju prerasta u praksu prihvaćanja drugih. Upravo je prihvaćanje, dakle, nužan uvjet da taj put posta-

ne konkretna zbilja: Bog je postao jedan od nas, u Isusu Bog je postao dijete te otvorenost Bogu u vjeri, koja jača nadu, izražava se u nježnoj blizini prema najmanjima i najslabijima. Ljubav, vjera i nada su djelatno prisutne u duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa, kao što smo ponovno otkrili tijekom nedavnog izvanrednog jubileja.

Ali evanđelisti se zadržavaju također na odgovornosti onih koji čine ono što je suprotno od milosrđa: “Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bo-

lje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku” (Mt 18, 6; usp. Mk 9, 42; Lk 17, 2). Zar možemo zanemariti ovu tešku opomenu promatrajući izrabljivanje koje provode beskruptozni pojedinci? Žrtve tog izrabljivanja su tolike djevojčice i dječaci koje se uvlači u prostituciju ili kaljugu pornografije; koje se izvrgava ropskom radu ili prisilno vojači u vojsku; koje se uključuje u trgovinu drogom i druge oblike kriminaliteta; koji su prisiljeni bježati od sukobâ i progonâ, izlažući se opasnosti da ostanu sami i napušteni.

Zbog toga, povodom Svjetskog dana selilaca i izbjeglica koji slavimo svake godine, osjećam potrebu da skrenem pozornost na stvarnost djece migranata, a posebno one koja su sama. Pritom tražim od svih da se brinu za djecu, koja su bespomoćna u trostrukom smislu: jer su djeca, jer su stranci i jer nemaju sredstava da se zaštite kad su, iz raznih razloga, prisiljeni živjeti daleko od vlastite domovine i odvojeni od svojih obitelji.

Migracije danas nisu fenomen ograničen samo na neka područja planeta, već su njima pogođeni svi kontinenti i one sve više poprimaju dramatične razmjere globalnog pitanja. Nije riječ samo o osobama koje traže dostojanstven posao ili bolje uvjete živote, već također muškarcima i ženama, starcima i djeci koji su prisiljeni napustiti svoje domove u nadi da će spasiti goli život i negdje drugdje naći mir i sigurnost. Tešku cijenu iseljavanja, gotovo uvijek uzrokovano nasiljem, bijedom i uvjetima života, kojima se pridodaju i negativni aspekti globalizacije, u prvom redu plaćaju djeca. Neobuzdana utrka za brзом i lakom

zaradom povlači za sobom također razvoj izopačenih pošasti poput trgovine djecom, izrabljivanja i zlostavljanja maloljetnika i, općenito, lišavanja djece prava potvrđenih Međunarodnom konvencijom o pravima djeteta.

Zbog svoje krhke i osjetljive naravi, djetinja dob ima jedinstvene i neotuđive potrebe. To je prije svega pravo na zdravo i sigurno obiteljsko okruženje gdje dijete može rasti pod vodstvom i primjerom oca i majke; zatim pravo i dužnost da stekne odgovarajuću izobrazbu, prije svega u obitelji, ali i u školi, gdje će djeca moći rasti kao osobe i protagonisti vlastite i budućnosti svojih zemalja. Doista, u mnogim su dijelovima svijeta čitanje, pisanje i svladavanje osnovnih računskih radnji još uvijek privilegija malobrojnih. Sva djeca, osim toga, imaju pravo na odmor i rekreacijske aktivnosti; riječju, ona imaju pravo biti djeca.

Među migrantima, pak, djeca čine najranjiviju skupinu, jer, u dobi u kojoj se suočavaju sa životom koji je pred njima, ona su nevidljiva i njihov se glas ne čuje: u nezavidnom su položaju jer su lišena osobnih dokumenata, te su skrivena od očiju svijeta, a zbog odsutnosti odraslih koji ih prate njihov se glas ne može dići i čuti. Na ovaj način, djeca migranti lako završavaju na najnižim razinama ljudske degradacije, gdje nezakonitost i nasilje uništavaju budućnost prevelikog broja nevinih, dok je mrežu zlostavljanja djece teško razbiti.

Kako odgovoriti na tu stvarnost?

U prvom redu, moramo znati da fenomen migracije nije istrgnut iz povijesti spasenja, već je, štoviše, njezin sa-

stavni dio. Uz to je vezana jedna Božja zapovijed: "Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj" (Izl 22, 20); "Ljubite i vi pridošlicu, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj" (Pnz 10, 19). Ovaj fenomen predstavlja znak vremena, znak koji govori o Božjoj providnosti na djelu u povijesti i u ljudskoj zajednici, s obzirom na opće zajedništvo. Premda su joj poznati problemi, a često i patnje i tragedije koje sa sobom nose migracije, kao i teškoće vezane uz dostojanstveno primanje tih osoba, Crkva potiče prepoznati Božji naum također u tome fenomenu, s uvjerenjem da nitko nije stranac u kršćanskoj zajednici, koja obuhvaća "sve narode, i plemena, i puke, i jezike" (Otk 7, 9). Svaka osoba je dragocjena; osobe su važnije od stvari i vrijednost svake institucije mjeri se time kako se ophodi prema životu i dostojanstvu ljudskih bića, osobito kad su ona ranjiva, kao u slučaju djece migranata.

Nadalje, naše djelovanje mora ići u pravcu zaštite, integracije i trajnih rješenja.

Naša prva briga mora biti usvajanje svih mogućih mjera kako bi se djeci migrantima zajamčilo zaštitu i sigurnost, jer "ti dječaci i djevojčice često završavaju na ulici prepušteni sebi samima i postaju plijen nemilosrdnih izrabljivača, koji ih, nerijetko, izlažu tjelesnom, moralnom i spolnom nasilju" (Benedikt XVI., Poruka za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2008.).

Nadalje, crta koja razdvaja migracije i trgovinu ljudima katkad može biti vrlo tanka. Postoje mnogi faktori koji doprinose stvaranju stanja ranjivosti kod mi-

granata, pogotovo ako su posrijedi djeca: siromaštvo i nedostatak sredstava za preživljavanje - kojima se pridodaju ne-realna očekivanja generirana od strane medija; niska razina pismenosti; nepoznavanje zakonâ, kulture a često i jezika zemlje domaćina. Zbog svega toga djeca su u fizičkom i psihičkom smislu ovisna o drugima. No najsnažniji poticaj iskorištavanju i zlostavljanju djece dolazi od potražnje. Ako se ne poduzmu strože i učinkovitije mjere protiv onih koji izvlače profit iz tih zloporaba, neće biti moguće suzbiti mnogobrojne oblike ropstva kojih su žrtve djeca.

Potrebno je, stoga, da migranti, upravo za dobro svoje djece, sve tješnje surađuju sa zajednicama koje ih prihvaćaju. Duboko smo zahvalni crkvenim i civilnim udrugama i ustanovama koje s velikom predanošću posvećuju vrijeme i resurse zaštiti djece od različitih oblika zloupotrebe. Važno je da zažive sve djelotvorniji i dublji oblici suradnje, utemeljeni ne samo na razmjeni informacijâ, već također na jačanju mreža koje su kadre osigurati blagovremene i kapilarne intervencije. Pritom se ne smije podcijeniti činjenicu da se izvanredna snaga crkvenih zajednica pokazuje prije svega kad je ona ujedinjena u molitvi i bratskom zajedništvu.

Drugo, moramo raditi na integraciji djece i mladih migranata. Oni u potpunosti ovise o odraslim osobama. Vrlo često manjak financijskih sredstava sprječava usvajanje odgovarajućih politika usmjerenih na prihvaćanje, pomoć i uključivanje. To ima za posljedicu da namjesto da se unaprjeđuje socijalnu integraciju djece migranata, odnosno

programe sigurnog povratka uz pratnju, pokušava se samo spriječiti njihov ulazak, čime se potiče pribjegavanje ilegalnim mrežama; ili ih se vraća u zemlju iz koje dolaze ne vodeći uopće računa o tome je li to stvarno u njihovu "najboljem interesu".

Položaj djece migranata dodatno je otežan kad je njihov status nereguliran ili kad završe u redovima kriminalnih organizacija. U takvim slučajevima obično ih se šalje u zatvor. Nerijetko, naime, bivaju uhićena i, budući da nemaju novca da plate kaznu ili otputuju natrag u svoju zemlju, mogu provesti duže vrijeme u zatvoru, izloženi raznim vrstama zlostavljanja i nasilja. U tim slučajevima, pravo države da kontrolira migracijske valove i sačuva opće dobro zemlje mora biti povezano s dužnošću rješavanja i reguliranja položaja djece migranata, u potpunosti poštujući njihovo dostojanstvo i nastojeći izaći ususret njihovim potrebama kad su sama, ali i potrebama njihovih roditelja, za dobrobit čitave obitelji.

Od temeljne je važnosti donošenje odgovarajućih nacionalnih procedura i planova suradnje koji će biti plod uzajamnog dogovora zemalja porijekla i odredišta, sa ciljem otklanjanja uzroka prisilnog iseljavanja maloljetnika.

Treće, svima upućujem usrdan poziv na traženje i usvajanje dugoročnih rješenja. Budući da je to kompleksna pojava, problem djece migranata potrebno je suzbijati u korijenu. Ratovi, kršenja ljudskih prava, korupcija, siromaštvo, ekološke neravnoteže i katastrofe - sve su to uzroci tog problema. Djeca prva od toga trpe, podnoseći katkad također

mučenja te, osim duševnih i psiholoških, također fizička nasilja, koji gotovo uvijek ostavljaju u njima neizbrisive ožiljke.

Apsolutno je neophodno, stoga, uhvatiti se u koštac s uzrocima migracije u zemljama porijekla. To zahtijeva, kao prvi korak, predanost cijele međunarodne zajednice uklanjanju sukobâ i nasiljâ koji prisiljavaju ljude na bijeg. Nadalje, nameće se potreba dalekosežne vizije, koja može ponuditi odgovarajuće programe za područja pogođena najtežim nepravdama i nestabilnostima, kako bi se svima zajamčio pristup autentičnom razvoju, koji će promicati dobro dječaka i djevojčica, koji su nada čovječanstva.

Na kraju, želim se obratiti vama, koji radite s djecom migrantima i mladima iseljenicima prateći ih na njihovu putu: oni trebaju vašu dragocjenu pomoć. Crkva vas također treba i podržava vas u velikodušnom služenju koje pružate. Nemojte se umoriti hrabro živjeti i svjedočiti evanđelje koje od vas traži da prepoznate i prihvatite Gospodina Isusa prisutna u najmanjima i najranjivijima.

Povjeravam svu djecu migrante, njihove obitelji, njihove zajednice, i sve vas koji ste im blizu, zaštititi Svete Nazaretske Obitelji, da bdije i prati svakog na njegovu putovanju. Svojoj molitvi rado pridružujem apostolski blagoslov.

*Iz Vatikana, 8. rujna 2016., blagdan
Rođenja Blažene Djevice Marije.*

FRANJO

Upoznajmo život nove svetece Majka Terezija iz Kalkute

Majka Terezija, krsno ime Agnes Gonxha Bojaxhin, rodila se 26. 8. 1910. u Skopju u Makedoniji u albanskoj obitelji. Otac Nikola, uvažen poslovan čovjek, i majka Dranfile, imali su troje djece: Agu, Lazara i Agnes. U šestoj godini života Agnes je primila svetu krizmu; u 8. joj umire otac, a nakon njegove smrti majka je prehranjivala obitelj baveći se vezenjem i tkaninama. Vjerojatno je prvo misionarsko zrno posijao u njezino srce hrvatski isusovac, otac Ante Gabrić. Imala je tada svega 15 godina. On je koncem 1925. kao misionar otišao u Indiju. Iz Bengala je upućivao pisma o svom životu u misijama u toj zemlji, prožeta misijskim žarom. Ta su pisma dotakla srce mlade Agnes. Odlučila se žrtvovati i pomoći misije u

Bengalu. Stupila je u vezu sa sestrama Gospe loretske u Irskoj, koje su radile u Indiji na području biskupije u Calcutti. U međuvremenu, do svoje punoljetnosti, svim se srcem posvetila raznim aktivnostima u rodnoj župi. Konačno, 1928. ulazi kao kandidatice u samostan sestara iz Loreta u Rathfarnhamu (Dublin) i dobiva ime Terezija, prema svetoj Maloj Tereziji iz Lisieuxa, koja joj je bila uzor i zaštitnica kroz sav život. Iste je godine bila poslana u Indiju. U Calcuttu je došla 6. 1. 1929. godine. Te je godine ušla u novicijat u kući novicijata u Darjeelingu. Nakon završenog novicijata polaže prve redovničke zavjete, 25. 5. 1931, s punim redovničkim imenom: Majka Terezija od Djeteta Isusa. Doživotne zavjete položila je kod loretskih sestara 24. 5. 1937.

Ponovno je u Calcutti i ondje je konačno svi prepoznaju kao Majku Tereziju u ulozi voditeljice na Visokoj školi svete Marije. Ondje su joj također na brizi Kćeri svete Ane, indijske redovnice povezane sa sestrama u Loretu.

Nakon toga nastupa odlučujući duhovni zaokret u redovničkom životu Majke Terezije. Dana 9. rujna 1946. godine polazi vlakom iz Calcutte u Darjeeling na duhovne vježbe. Sljedećeg dana, još u vlaku, Majka Terezija dobiva unutarnje svjetlo i poticaj, koji sama naziva zvanje u zvanju. U tom rasvjetljenju začeta je obitelj Misionarki ljubavi. Sadržaj i cilj toga nadahnuća bio je: "Utažiti beskonačnu Isusovu žeđ ljubavi na križu i žeđ za dušama: radeći za spasenje i posvećenje najsiromašnijih među siromasima". Uslijedilo je razdoblje polaganoga ostvarivanja nadahnuća.

U siječnju 1948. Majka Terezija traži dopuštenje od poglavarice da može živjeti izvan samostana i raditi po najsiromašnijim četvrtima Calcutte. U veljači istu molbu upućuje na vrhovnu upravu u Rim. Odlučila je doslovce živjeti zajedno sa siromasima i ovisiti u uzdržavanju samo od Božje providnosti. Dana 16. kolovoza ostavlja sestre iz Loreta i svoje dosadašnje tradicionalno redovničko odijelo, sa svega 5 novčića (rupija) u džepu. Oblači bijeli sari obične indijske žene, s plavim obrubom i križem na ramenu. Nakon što je završila intenzivni tečaj za sestru bolničarku kod američkih medicinskih sestara, zašla je u najsiromašnije gradske četvrti posjećujući potrebne i liječeći bolesne. U Motijhilu

otvara svoju prvu školu unajmivši dvije sobe, od kojih jedna služi kao prva kuća za primanje bolesnika i umirućih. Njezin primjer brzo privlači mlade djevojke koje joj se pridružuju i u načinu života i u djelovanju. Tako je Majka Terezija prve godine takvog svog misionarskog života i rada morala napisati prvu regulu Kongregacije misionarki ljubavi 2. 1. 1949. godine.

Na blagdan Svete krunice, 7. 10. 1950. pod pokroviteljstvom nadbiskupa Calcutte odobrena je i potvrđena nova Kongregacija misionarki ljubavi. Već sljedeće godine formiran je prvi novicijat. Prva kuća za bolesnike i umiruće u Calcutti otvorena je 22. 8. 1952. Godine 1953. Majka Terezija otvara prvu Kuću za napuštenu i neishranjenu djecu. Time je otpočela velika karitativna akcija dnevnih obroka i medicinske skrbi za gladne, nemoćne i bolesne, akcija posvojenja djece na lokalnoj i međunarodnoj razini. Duhovno je povezala bolesnike i patnike u Savez bolesnika i patnika koji svoje trpljenje posvećuju Bogu kao duhovnu podršku misionara koji služe bolesnicima. Te se godine Majka Tereza definitivno preselila u ulicu Lower Circular Road 54 A. Ta je kuća postala matičnom kućom Misionarki ljubavi u Calcutti.

Umrla je u svojoj matičnoj kući u Calcutti, 5. 9. 1997., uz veličanstveni državni sprovod 13. 9. 1997. koji su prenosile sve svjetske televizije.

Put svetosti

Dugogodišnji i najbolji poznavalac duhovnog lika Majke Terezije, otac Julien

Henry, za Majku Tereziju je rekao: "Ono što kod Majke Terezije najviše zadivljuje jest golemo dobro što ga je svemogući Bog učinio po njoj tako neznatnoj i poniznoj. Bog se poslužio ovom ženom sa svim njezinim vrlinama i nedostacima, njezinom ne tako velikom izobrazbom, kako bi izvršio svoje djelo - jer mu je bila potpuno pokorna i poslušna njegovim nadahnućima i njegovu vodstvu bez svojih pitanja. Nije mislila na sebe, već je sve činila za njega i činila je to s tolikim pouzdanjem u njegovu moć, da joj ništa nije izgledalo nemoguće. Sve što je činila, činila je za Boga".

Ipak, prema njezinim vlastitim riječima, nije sva ta aktivnost i toliki žar za siromašne i bijedne njezin najveći posao. Najveći posao i najveća briga za nju jest duhovna izgradnja i odgoj djevojaka koje su joj se pridružile u radu i služenju siromašnima i bijednima. Od njih je željela učiniti žarke redovničke duše. To je bio njezin glavni cilj. U svojim sestrama željela je oblikovati Krista. Znala je da će samo tako moći nastaviti njezino djelo služenja Kristu u najsiromašnijima. Kroz dvije godine novicijata osobno se brinula da novakinje postanu srcem zaručnice koje je Krist sebi izabrao, odgajala ih za samozataju, poniznost, duh služenja, za ljubav prema Bogu i bližnjemu i pomagala im da otkriju Boga po molitvi. Majka Terezija odgajala je prvenstveno primjerom svoga života i to je vrijedilo više od bilo koje druge pouke.

Duhovnost Majke Terezije bitno je euharistijska duhovnost. To je utvrđeno i u njezinim redovničkim Konstitu-

cijama. To je iskustvo i svjedočanstvo i njezinih sestara: snagu za svakodnevni naporni rad i trpljenje nalazile su u svakodnevnoj svetoj misi i u svakodnevnom klanjanju pred Presvetim (obavezno jedan sat, nakon povratka s radnog mjesta). Plod toga je uvijek bio: "Gospodine, primi sve što činim, jer sve je za te". To je u pravom smislu pravilo svetaca. Majka Terezija nije se bojala zahtijevati od svake sestre da slijedi to pravilo. "Hoću darovati Crkvi svece" - znala je reći.

Osim euharistije, u temelju njezina duhovnog odgajanja sestara stoje kreposti redovničkih zavjeta. To je, prije svega, apsolutna poslušnost i raspoloživost služenja Kristu: poći bilo kamo i uvijek kad ureba; strogo siromaštvo: u odijelu - duga bijela haljina ispod bijelog, dosta grubog sarija s plavim obrubom od vrha glave do peta, raspelo o lijevom ramenu, sandale; svaka sestra može imati još jedno takvo odijelo radi pranja i sušenja, kako to čine siromašne žene u Indiji. Kuće sestara moraju biti zrcalo siromaštva u cijelom svom izgledu i stanju. Kod putovanja korištenje jednostavnih i jeftinih sredstava, a gdje god je to moguće, ići pješice. Hrana jednostavna: ono što je potrebno za zdravlje i zbog dosta oporog rada za siromahe. Spavanje u sobicama, sličnim onima u kojima spavaju bijednici u zapuštenim gradskim četvrtima (tz. slums) ili stanicama. Ali, sve to mora biti čisto, ne samo radi higijene, već posebno radi primjera siromasima i radi poticanja na rad. To mora činiti samo čista ljubav prema Bogu i prema bližnjemu. Jer, "lju-

di su siromašni protiv svoje volje, a mi smo izbrali siromaštvo iz ljubavi prema siromašnom Isusu". Plod tog izbora i te ljubavi jesu tri dragocjene kreposti: potpuno predanje u ruke Božje, pouzdanje puno ljubavi i radost. Radosno obavljanje ne baš ugodnih poslova u služenju siromasima posebna je karakteristika duhovnosti Majke Terezije.

U duhovnom liku Majke Terezije na prvom mjestu blista njezina živa i nepokolebljiva vjera u Isusa i pouzdanje u Mariju, Majku Božju i Majku našu. Ta živa i čvrsta vjera podloga je i radosni neiscrpn i izvor svih nadahnuća i njezinih zaista velikih i smionih pothvata. Običavala je, s prizvukom svetoga humora, ili svete ozbiljnosti govoriti: "Uzimam za riječ našega Gospodina" Pred nejasnoćama i dilemama što učiniti, bez ikakve daljnje rasprave jednostavno bi napomenula: "Naš Gospodin je rekao", "Isus je rekao". S tom vjerom je kretala u svaku novu akciju. Odmah za tim dolazi njezina poniznost i veliko pouzdanje Boga. "Ja sam ništa, on je sve. Ništa ne činim sama od sebe. On čini sve... Evo što sam: olovka Božja. Komadić olovke kojom on piše ono što hoće". Osjeća se potpuno neznatna i malena u rukama Božjim. Odatle njezina neumorna i neshvatljiva aktivnost i plodnost i uspješnost u svim pothvatima. To je žena s visokim osjećajem za realnost, za ono što je sada najpotrebnije i najnužnije, osoba od djela, ne od dugih rasprava. Majka Terezija je potpuno prožeta i obuzeta samo jednom željom: da duše privede Kristu. Isusove riječi na križu: "Žedan sam", shva-

tila je kao Spasiteljevu žeđ za dušama i te riječi je napisala na upadljivu mjestu svoje glavne kuće u Calcutti.

Beatifikacija službenice Božje Majke Terezije

Postupak za proglašenje blaženom i svetom Majke Terezije otpočeo je po ubrzanom postupku nekoliko tjedana nakon njezine smrti 5. 9. 1997. i uspješno završen, 20. 12. 2002, kad je Papa potpisao dekret o njezinim herojskim krepostima i o čudesima na njezin zagovor. Za dan beatifikacije odabrana je Misijska nedjelja, 19. 10. 2003, u mjesecu listopadu kojim se završava Godina krunice 7. 10. 2002 - 7. 10. 2003, koju je Majka Terezija često javno držala u rukama, i proslava 25. obljetnice pontifikata pape Ivana Pavla II., koji je duhovno bio povezan s Majkom Terezijom i kojega je ona podržavala molitvom i žrtvama.

Kanonizacija blažene Majke Terezije

Blažena Majka Terezija, 4. rujna 2016. u Vatikanu je proglašena svetom. Obred kanonizacije predvodio je papa Franjo na Trgu sv. Petra u Vatikanu na kojem se okupilo nepregledno mnoštvo ljudi iz cijeloga svijeta, poglavito Albanije, u kojoj je nova svetica rođena, i Indije, zemlje u kojoj je živjela i umrla. S Papom je koncelebriralo 70 kardinala, 400 biskupa i više od 1 700 svećenika. Na misi su sudjelovali također volonteri čiji Jubilej danas završava.

"Beatam Teresiam de Calcutta Sanctam esse decernimus et definimus ac Sanctorum Catalogo adscribimus...". Svečana formula kojom je papa Franjo proglasio svetom „velikodušnu širiteljicu

Božjeg milosrđa” mnoštvo je popratilo burnim pljeskom. Terezija iz Kolkate bila je Majka siromaha, uvijek raspoloživa za sve “kroz prihvaćanje i obranu ljudskog života, nerođenog i napuštenog i odbačenog”, rekao je papa Franjo proglašavajući onu koja je dala svoj život svima posljednjima kojih je u našem svijetu sve više i više.

“Zauzimala se za obranu života neprestano proglašavajući da ‘onaj koji još nije rođen je i najslabiji i najmanji i najsiromašniji’. Priginjala se nad nemoćne osobe, ostavljene da umru uz cestu, prepoznajući dostojanstvo koje im je Bog dao; dala je da njihov glas čuju moćnici ovoga svijeta, da prepoznaju svoje krivnje zbog zločinâ siromaštva koje su oni sami stvorili. Milosrđe je za nju bila ‘sol’ koja je davala okus svakom njezinu djelu i ‘svjetlo’ koje razgoni tamu onih koji više nisu imali ni suze za plakati, da oplaču svoje siromaštvo i patnju”, istaknuo je Papa u homiliji.

Misija Majke Terezije prožimala je periferije gradova i egzistencijalne periferije i danas nastavlja biti rječito svjedočanstvo Božje blizine najsiromašnijima od siromašnih. Neka nam ta neumorna radnica milosrđa pomogne sve više razumjeti da jedini naš kriterij djelovanja je besplatna ljubav, lišena svake ideologije i svake veze i izlivena prema svima, bez obzira na jezik, kulturu, rasu ili vjeru.

Citirajući svetičine riječi: “Možda ne govorim njihov jezik, ali se mogu smiješiti”, Papa je zatražio od svih da nose “u srcu osmijeh” kako bi ga darivali onima koje susrećemo u našem životu”, a posebno onima koji pate, jer tako „otvaramo horizonte radosti i nade tolikim ljudima koji su bez nade i koji trebaju razumijevanje i nježnost.”

(Izvori: Glasnik sv. Ante i KTA)

Molitva sv. Majke Terezije Isusu

Isuse, ti si najjači na svijetu, daj i meni snage
da moje ruke i srce nastave tvoje djelo!
Gospodine Isuse, koji si stvarao s ljubavlju,
rođen si s ljubavlju, služio si s ljubavlju,
djelovao si s ljubavlju, čašćen si s ljubavlju,
trpio s ljubavlju, umro si s ljubavlju,
uskrsnuo si s ljubavlju.

Zahvaljujem ti na tolikoj tvojoj ljubavi za
mene i za druge na svijetu, i svaki dan te molim:
nauči i mene ljubiti!

Hodočašće članova Društva Prijatelja Maloga Isusa služi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru u Sarajevo

Članovi, podupiratelji i simpatizeri Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije, predvođeni sestrama Služavkama Maloga Isusa, na čelu s vrhovnom glavari-com Družbe s. M. Radoslavom Radek, utemeljiteljicom Društva s. M. Mirjam Dedić i sadašnjom ravnateljicom s. M. Anom Marijom Kesten, hodočastili su u subotu 1. listopada 2016. u Sarajevo na grob sluge Božjega Josipa Stadlera i u katedralu Presvetoga Srca Isusova. Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa organizirala je ovo hodočašće za svoje članove prigodom Svete godine milosrđa i 135. obljetnice biskupskog posvećenja sluge Božjega Josipa Stadlera za vrhbosanskog nadbiskupa.

U prvostolnici Vrhbosanske nadbiskupije svečano euharistijsko slavlje u 10.30 sati predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz asistenciju rektora katedrale mons. Ante Meštrovića i katedralnog župnika vlč. Marka Majstorovića. Ovom euharistijskom slavlju pridružilo se još nekoliko svećenika iz Vrhbosanskog kaptola i Bogoslovije te dva svećenika hodočasnika, don Danijel Guć župnik iz župe sv. Jakova u Cisti Velikoj i vlč. Tomislav Kralj župnik župe sv. Nikole iz Bistre pokraj Zagreba, koji su prije i tijekom sv. Mise bili na raspolaganju vjernicima za sakrament ispovijedi. Sveto misno slavlje uzveličao je pjesmom zbor iz župa Katuni-Kreševo i Šestanovac pod vod-

stvom s. M. Danke Žaper i prof. Ivana Bošnjaka iz Splita.

Više od 500 hodočasnika koji su pristigli iz 45 župa iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine pred katedralom je dočekaio, blagoslovio i uveo kroz Sveta vrata rektor mons. Ante. Upoznao je hodočasnike o povijesti katedrale, njezinoj značajnoj umjetnosti i ljepoti koju skriva u sebi, i o njezinu graditelju, prvom vrhbosanskom nadbiskupu dr. Josipu Stadleru.

Na početku misnog slavlja mons. Ante pozdravio je uzoritog kardinala Vinka Puljića, braću svećenike, sve seestre Služavke Maloga Isusa na čelu s vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom i sve Prijatelje Maloga Isusa na čelu sa s. Mirjam. Potom je izrazio dobrodošlicu svim hodočasniciima koji su se okupili u velikom broju u katedrali Presvetoga Srca Isusova, posebno hodočasnike pješake iz župe Imena Marijina iz Gromiljaka, koje je predvodio gosp. Jedinko Pušić. Na kraju pozdrava poželio je hodočasniciima da njihove molitve i žrtve koje su uložili na ovom hodočašću budu blagoslovljene od Boga i da što prije dočekamo beatifikaciju slugu Božjega Stadlera, za koju usrdno molimo.

Na početku homilije kardinal Vinko uputio je dobrodošlicu i pozdrave svim hodočasniciima u katedrali i svim slušateljima koji su pratili svetu Misu na Radio Mariji. Nastavljajući svoju propovijed Kardinal je Prijateljima Maloga Isusa istaknuo ljubav sv. Male Terezije prema Djetetu Isusu, čiji je blagdan Crkva slavila upravo na taj dan, te ih potaknuo da, poput Male Terezije, budu Isusove

igračke, da se predaju u Njegove ruke i da dopuste da se On igra s njima, kao što mu je to dopustila svetica Mala Terezija. Potaknuo ih je na prijateljstvo i pobožnost prema Djetetu Isusu, jer je Bog postao malen da nam bude blizu, i u tome je Njegova veličina. Istaknuo je kako je sluga Božji Josip Stadler dobro razumio tu Božju malenost skrivenu u liku Djeteta Isusa. Samo malenom i poniznom čovjeku dano je da to shvati. Samo malen čovjek sposoban je slijediti Boga, koji je postao sličan nama. Zato je potrebno izgraditi takvo prijateljstvo s Isusom da mu budemo što sličniji i da činimo ono što je on činio. Imati srca za ljude, nastojeći da Isus dođe do ljudi, do kraja svijeta, kao što je to činila sv. Mala Terezija posvećujući svoj život u klauzuri za misije i misionare. Kardinal je istaknuo da je okupljanje Prijatelja Maloga Isusa

na grobu slugе Božjega Stadlera uvijek novo nadahnuće, mjesto zajedništva i učenja pružanja pomoći jedni drugima kako bi se lakše prebrodilo kušnje, poteškoće i križeve. Završavajući svoju nadahnutu homiliju, okupljenim je hodočasticima poželio da sluga Božji probudi u njima žar, žar da budu vedra i radosna lica u ovome svijetu, da zrače i svjedoče Isusa Krista. Poželio je da im Sveta godina milosrđa bude prilika da se osjete voljenim bićima Oca nebeskoga, jer je Ocu stalo do svake osobe, „do tebe, a preko tebe želi i drugima donijeti tu ljubav“, da Njegova slava istinski ispuni ljudska srca i da ljudi otkriju smisao života.

Nastavljajući euharistijsko slavlje, vjernici su, predvođeni kardinalom Puljićem, ispovjedili svoju vjeru u Krista Gospodina i na taj način ispunili još jedan uvjet za primanje potpunog oprostа u Svetoj godini milosrđa.

U molitvi vjernika Prijatelji Maloga Isusa molili su za Crkvu, za njezine pastire, za poslanje PMI u Crkvi i ispunjavanje povjerene im karizme. Posebno su povjerali svoj život i služenje Blaženoj Djevici Mariji, nebeskoj zaštitnici Društva PMI, proseći je da izmoli kod svoga Sina novih duhovnih zvanja Svetoj Crkvi, a na poseban način Družbi Sestara s kojom dijele svoje karizmatičko poslanje kako bi nastavile pronositi dar primljene karizme po cijelome svijetu, posebno u misijskim krajevima. Na kraju su se sjetili u svojim molitvama Sluge Božjega Josipa Stadlera, mnogih sestara SMI i Prijatelja Maloga Isusa, svih koji su bili svijetle zrake Božje ljubavi, dobrote i

nježnosti prema blišnjima na ovoj zemlji, a sada snivaju snom mira, da se zajedno zauvijek raduju u Nebu s milosrdnim Ocem.

Posebno karizmatičko zajedništvo ove zajednice PMI očitovao se u prikazanim darovima koje su u procesiji od groba slugе Božjega Stadlera prinijeli Gospodinu na dar. S ovim su se darovima PMI željeli na simboličan način povezati u milosrdnoj ljubavi prema blišnjima s „ocem siromaha“ slugom Božjim Josipom Stadlerom.

Poslije popričesne molitve Prijatelji Maloga Isusa obnovili su obećanje koje je predvodio vlč. Tomislav Kralj, koji je i član Društva PMI.

Nakon obnove obećanja slijedila je pozdravna riječ vrhovne glavarice Družbe. Sestra Radoslava zahvalila je kar-

dinalu Vinku što je predsjedao svetom misnom slavlju koje su željeli slaviti u katedrali Srca Isusova u Svetoj godini milosrđa i o 135. obljetnici biskupskog ređenja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i utemeljitelja Družbe, na čijoj se duhovnosti zajedno sa sestrama nadahnjuju i Prijatelji Maloga Isusa, njihovi vanjski suradnici. Kazala je kako su ovim hodočašćem željeli iskazati zahvalnost prije svega Gospodinu što je Crkvi darovao Svetu godinu milosrđa, u njoj zadobiti posebne milosti, i zahvaliti milosrdnome Ocu što je ovoj Mjesnoj crkvi darovao slugu svoga Josipa Stadlera. Zatim je istaknula kako je katedrala Presvetoga Srca Isusova, mjesto zemnog počivališta sluge Božjega Stadlera, za njih „sveto mjesto“, u koje rado dolaze i u kojemu se svaki put sve više nadahnjuju za povjerenje im služenje u Crkvi.

U znak zahvalnosti na svojoj dobroti i svjedočanstvu koje im pruža kao dobri Pastir, kao što bi im to činio i sam njihov otac Utemeljitelj, darovali su Kardina-

lu prigodan dar (cvijeće, šešir, krunicu - ručni rad Morane Čizmić, i zidni sat u kojemu je otisnut spomen na dan hodočašća PMI). Svi darovi PMI Kardinalu su samo malen znak zahvalnosti na pastirskom zajedništvu i želje da podsjećaju na slugu Božjega Stadlera. Dar Kardinalu uručilo je četvero djece iz Stadlerove kuće Egipat, najmlađi članovi njihove obitelji Maloga Isusa. Potom je s. Radoslava zahvalila rektoru katedrale mons. Anti, koji je kao vjerni čuvar svetišta Srca Isusova dočekao hodočasnike, blagoslovio ih i uveo kroz Sveta vrata milosrđa. Kao uspomenu na ovaj hodočasniki dan Prijatelja Maloga Isusa djeca iz Stadlerova Egipta uručila su i mons. Anti prigodan dar. Zahvalila je župniku katedrale vlč. Marku i svim svećenicima koji su zajedno s njima zahvaljivali i molili na ovome misnom slavlju. I, na kraju je svim Prijateljima Maloga Isusa s kojima su se uputile i sestre Služavke Maloga Isusa na ovo hodočašće čestitala na hodočasnikom danu, na njihovu odazivu da se na taj dan u

katedrali Srca Isusova zahvale milosrdnome Ocu što ih ljubi, što im je darovao slugu Božjega nadbiskupa Stadlera, čiji primjer svetog života nastoje nasljedovati na ovome svijetu.

Na kraju svoje zahvale i prigodne riječi s. Radoslava poželjela je da sestre SMI i PMI nastave zajedno za-

početi put s Djetetom Isusom, put ljubavi i milosrđa s duhovnim ocem slugom Božjim Josipom Stadlerom, čije se 135. godišnjice biskupskog ređenja sa zahvalnošću danas i ovdje sjećaju.

Po završetku pozdravne riječi s. Radoslave kardinal Vinko predmolio je molitvu za Vrhbosansku sinodu, a potom se, zajedno sa svećenicima i asistencijom u procesiji, uputio prema grobu sluge Božjega Josipa Stadlera, gdje je predmolio molitvu za njegovo proglašenje blaženim. PMI pratili su procesiju pjevanjem svoje himne „O Presveto Dijete...“. Na završetku molitve služi Božjemu Stadleru i Gospinog pozdrava Kardinal je svima podijelio Božji blagoslov.

Prijatelji Maloga Isusa poželjeli su ovaj dan obilježiti i zajedničkom fotografijom s pastirom Vrhbosanske nadbiskupije i predsjedateljem misnog slavlja kardinalom Vinkom Puljićem. Kako nije bilo moguće zabilježiti spomen fotografiju ispred katedrale, snimljena je u okrilju Božjeg hrama - Presvetoga Srca Isusova.

Drugi dio hodočasničkog programa nastavljen je u Stadlerovoj katedrali, u 13.30 sati.

Prigodni duhovno - glazbeni program posvećen Malenome Isusu, Blaženoj Djevici Mariji, Presvetom Srcu Isusovu i služi Božjemu nad-

biskupu Josipu Stadleru pripremili su Prijatelji Maloga Isusa iz svih triju provincija. Program su vodile s. M. Marina Perić i gđa Lidija Kepić PMI, a otvorile su ga „Lašvanske dive“, djevojke iz župe sv. Jurja iz Viteza pozdravnom pjesmom PMI „Živio Mali Isus!“, koju je komponirao don Ivo Šutalo, svećenik Mostarske biskupije.

Prijatelji Maloga Isusa Zagrebačke provincije izveli su sljedeće točke:

1. pjesmu „Malenom Isusu“, koju je napisao i uglazbio Tomislav Šipek PMI, a s autorom pjesme pjevala je skupina PMI iz Kloštra Podravskog;
2. iskaz „Služi Božjemu Josipu Stadleru“ izvela je gđa Justa Randelj PMI iz Podravskih Sesveta, koja je i autor teksta;
3. pjesmu „Prijatelji Tvoji smo“ izveli su Animatori i sestre iz Zagrebačke provincije, u pratnji Tomislava Šipeka. Riječi pjesme i glazbu napisala je s. M. Tihana Strancarić;

Prijatelji Maloga Isusa iz Splitske provincije nastupili su s:

1. pjesmom „Ave Maria“ Franca Scuberta, koju je otpjevao gosp. Ivan Bošnjak PMI iz Splita;
2. riječima posvećenim Josipu Stadleru, koje je napisala s. Dolores Brkić, gospodin Borko Gunjača, jedan od prvih Prijatelja Maloga Isusa iz Omiša, posvjedočio je Stadlerovu ljubav prema Djetetu Isusu i Presvetom Srcu Isusovu;

3. iskazom „Solsticij srca“ Side Košutić, koji su interpretirali članovi PMI iz Ciste Velike, Krila Jesenice, Dugopolja, Sutivana i Splita, zajedno sa s. Dolores Brkić ocrnali su životno geslo nadbiskupa Josipa Stadlera: „Imaj srce djetinje prema Bogu, srce majčinsko prema bližnjemu, srce sudačko prema samome sebi!“

Prijatelji Maloga Isusa iz Sarajevske provincije nastupili su s pjesmama:

1. „Oj Stadlere“, koju je napisala i uglazbila s. M. Virginia Ninić SMI, a otpjevale su je „Lašvanske dive“ iz župe Viteza;
2. „Velikom čovjeku i milosrdnome ocu Stadleru“, koju je za ovu prigodu napisala gđa Anđa Meštrović PMI iz župe Prozora, a izrecitirale su je Julia Biloš i Mila Škarica PMI iz župe Prozor;
3. „Zaštiti me Majko“, koju je otpjevala Iva Ines Pavlović, a za orguljama ju je pratila Ivana Pranjić Tubić, PMI iz župe Prozora.

Poslije nastupa PMI Sarajevske provincije, s. M. Jelena Jovanović SMI izrecitirala je pjesmu „Na grobu Utemeljitelja“ koju je napisala s. M. Teofanija Džaja 1957. godine u Sarajevu, u katedrali Srca Isusova, uz grob nadbiskupa Stadlera.

Po završetku nastupa skupina iz svake Provincije, gđa Marija Lukač iz župe sv. Jeronima u Zagrebu pozdravila je s. M. Mirijam Dedić i u ime Društva PMI čestitala joj 50. obljetnicu redovničkog života. Potom je pozdravila vrhovnu glavaricu s. M. Radoslavu Radek i ravnateljicu Društva PMI s. Anu Mariju Kesten. U ime Društva PMI spomenutim su sestrama uručeni prigodni darovi.

Na kraju ovoga popodnevnog programa hodočasnica se obratila s. Ana Marija, ravnateljica Društva. Zahvalila je Bogu na hodočasničkom danu, svima koji su pridonijeli kod organizacije ho-

dočašća, svima koji su svojim nastupom obogatili i uljepšali dan, te je poželjela da se kao duhovna djeca nadbiskupa Josipa Stadlera ponovno skupe pod „Barjak Srca Isusova“ koji je prije 135 godina razvio sluga Božji u Sarajevu.

Poslijepodnevni program završio je blagoslovom hodočasnika, koji je podijelio vlč. Tomislav, i svima poželio sretan put.

Hodočasnici su imali i priliku posjetiti Stadlerove ustanove u Sarajevu: Vrhbosanski Kaptol, Vrhbosansku bogosloviju i Stadlerov dječji Egipat, gdje su ih dočekali njihovi domaćini.

Zahvaljujući Bogu na prelijepom sunčanom danu, na svim primljenim milostima pod okriljem Presvetoga Srca Isusova, u predvečerje blagdana Svetih anđela čuvara hodočasnici su se u njihovoj pratnji uputili svome domu. (s.am)

Sestre hvala vam što niste dozvolile da umrem

Što je to Božić? Na što nas on podsjeća, ako ne na ŽIVOT! Život, rođenje Maloga Isusa. On se rodio radi nas, da i mi imamo spas u Njemu.

Nama, sestrama Služavkama Maloga Isusa, svakog dana je Božić ako u tom danu susretamo Maloga Isusa..., ako ga vidimo u ljudima i osobama pored nas.

Drage sestre, dragi Prijatelji Maloga Isusa, dragi prijatelji i dobročinitelji Misija, sa vama rado dijelimo ovu priču iz naše misije na Haitiju, jer ste upravo vi zaslužni da je jedan život spašen.

Jednoga dana, Jonel - zaposlenik dječjeg doma Cardinal Stepinac Children's Home je došao na posao neobično tužan. On je inače čovjek vesele naravi, i vrlo razgovorljiv. Nije išao u školu, ali je naučio potpisati se. Malog je rasta, sićušan ali vrijedan i vrlo okretan. Uvijek je radostan i vrlo uslužan. Ima četvero predivne djece na koje je jako ponosan. Vidjevši ga neobično tužnog, upitamo ga što se dogodilo, a on briznu u plač i jedva izgovori riječi „moja supruga mora umrijeti“. Šokirane s ovom njegovom tvrdnjom ispitujemo što se dogodilo. I on počne tužnu priču: „moja supruga već par dana ne osjeća se dobro, a i sve četvero djece ima visoku temperaturu.“ Upitale smo ga da li je bio kod doktora sa suprugom i djecom. Odgovorio je „da, sinoć sam sa suprugom bio na hitnoj. Znae, ona je u šestom mjesecu trudnoće. Sinoć su joj rekli da je dijete u njoj već mrtvo i da je trebaju „očistiti“. Upitali smo

ga da li su to napravili, a on ponovno briznu u plač i nastavi priču: „ne nisu, mi smo najprije trebali platiti sve bolničke usluge, a oni bi tek onda obavili svoj posao. Mi nemamo novaca za to. Išli smo i u drugu bolnicu pa je i tamo ista procedura. Vratili smo se kući i ona sada čeka da umre.“

Ostale smo šokirane. Odmah smo nazvale bolnicu Svetog Kamila gdje mi inače vodimo našu djecu kad im treba liječnička pomoć. Upoznale smo ih sa slučajem i zamolile s. Sidonie, Kamilijanku koja radi u toj bolnici, da sve organizira. S. Sidonie nam je izišla u susret te odmah preko hitne primila gospođu Mislen u bolnicu.

Dogovorile smo se sa njom da učine sve što je potrebno i da ćemo mi sve troškove platiti. Također smo ju zamolili da djecu pregledaju i da im dadnu odgovarajuću terapiju. S. Sidonie nas je obavijestila da je gospođa stigla u bolnicu i da joj je potrebna hitna operacija, te da je došla u zadnji čas da joj se može pomoći. Odmah je počela borba spašavanja života jedne dobre, revne i odgovorne majke i supruge. I spasili su je! Bogu hvala! Ostala je u bolnici nekoliko dana. Djeci su također pomogli da su se riješili temperature i ubrzo ozdravili. Drugi dan gospođi Mislen je opet bilo loše, došlo je do nekih komplikacije pa je ponovno, pod hitno morala na operaciju.

Hvala Bogu, ovim zahvatom su bili otklonjeni svi uzroci njezinih zdravstvenih problema. Trebalo joj je dosta vremena da se oporavi. Nakon što se oporavila od šoka i operacije došla je kod nas da se zahvali. Rekla nam je „Sestre, hvala vam što niste dozvolile da umrem“. Riječi ove gospođe nećemo nikad zaboravit, a tek njeni blaženi osmijeh na licu pun iskrene zahvalnosti.

Sretna ona, sretno mi, sretna cijela obitelj. Jedan je život spašen! Nažalost ovakvi slučajevi ovdje na Haitiju nisu rijetki. Mladi ljudi i djeca često umiru i od nekih običnih

bolesti, samo zato jer nemaju novaca da si priušte potrebno liječenje.

Ova priča nas podsjeća na Josipovo i Marijino traženje „porodilišta“, u Betlehemu i kucanja na više vrata kako bi pronašli sklonište koje im je u tome trenutku bilo neophodno potrebno.

Da mi nismo u njezinim patnjama prepoznale Malenog odbačenog Isusa, ona bi sada bila među mrtvima a njezina dječica siročad.

Drage sestre, dragi PMI i dragi prijatelji i dobročinitelji misija, upravo vaša darežljivost i velikodušnost nam je dala mogućnost da smo mogli pomoći gospođi Mislen i mnogim drugima u različitim potrebama. Hvala vam što srcem, molitvom i prilogom pomažete naše misijsko djelovanje na Haitiju.

Drage sestre i dragi PMI, vi ste naši glasno-govornici. Vi kad govorite ljudima o nama i našem misijskom radu postajete dio nas i našeg poslanja ovdje. Vaša materijalna i duhovna pomoć nama pomaže da mi možemo ovdje spašavati živote, nahraniti gladne, utješiti žalosne, opismeniti nepismene...

Od srca svima zahvaljujemo kličući ŽIVIO MALI ISUS! Svima želimo ČESTIT BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENU NOVU GODINU! Neka Mali Isus UVIJEK živi u našim srcima kako bi ga svi mogli prepoznati u siromasima i potrebitima.

Vaše zahvalne sestre sa Haitija,

s. Liberija i s. Ana

Biti kao dijete i poslije 50 godina služenja

**Razgovor sa s. M. Mirjam De-
dić, Služavkom Maloga Isusa, po-
vodom 50. obljetnice redovnič-
kog života slavljene 15. kolovoza
2016.**

U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: *Tko je dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?* On dozove dijete, postavi ga posred njih i reče: *Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom. I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima (Mt. 18, 1-5).*

Sestro Mirjam, kada sam razmišljala kako nasloviti naš razgovor, stalno mi se u misli vraćala slika Djeteta Isusa, Vaše služenje pod njegovom zastavom i Vaše srce, duh, Vaša osobnost, koja plijeni djetinjim sjajem... U Vama cvjetaju darovi Duha Svetoga - ljubav, radost, mir, strpljivost, ljubaznost, dobrota, vjernost, blagost, dar naučavanja, razumijevanje, uvažavanje, dar savjeta... Recite nam, kako?

Sve je dar, sve je milost, a s naše strane treba biti otvorenost i spremnost na suradnju. Onda Gospodin izvodi svoje djelo. Biti malen pred Bogom, jer od njega nam sve jest, a biti spreman služiti do kraja, to je zadaća. To je ljubav. Služenje je ljubav. Sve drugo je lijepa priča.

Molim Vas, predstavite se čitateljima Biltena Prijatelj malenih svojom biografijom?

Služavka sam Maloga Isusa. Rođena sam u Drinovcima u BiH, u zdravoj katoličkoj obitelji, kao sedmo od devetero djece. Krštena u župi sv. Mihovila, gdje sam primila i ostale sakramente. Poslije završene osnovne škole odlučila sam se za duhovni poziv i došla u Zagreb, gdje sam nastavila daljnje školovanje i redovničku formaciju.

Recite nam trenutak ili vrijeme kada je i kako došla odluka da postanete redovnica?

Još u nižim razredima osnovne škole željela sam biti „časnica“, kako kod nas zovu časne sestre. Konačnu sam odluku donijela u osmom razredu. Naš mi je župnik, fratar, savjetovao da idem u franjevke, ali je moja odluka bila otići u Služavke Maloga Isusa. U razgovoru mi je fratar rekao da ću „morati nosom ribati podove“, da bi mi pokazao kako je život u samostanu težak. To me nije pokolebalo, nego je još više učvrstilo moju odluku. Nije mi bilo važno što ću raditi, na prvome mi je mjestu bilo spasiti dušu živeći kao časna sestra.

Kao članu Društva Prijatelja Malog Isusa uzor su mi Sestre Služavke, uzor ste mi Vi, jer sam s Vama doživjela zrelost ljepote ljudske osobe! Kako ste ušli u ovu redovničku zajednicu, koju je osnovao vrhbosanski nadbiskup sluga Božji Josip Stadler, i zbog kojega vas sestre još od milja nazivaju „Stadlerovke“?

Preko p. Zvonimira Majića, isusovca, koji je bio prijatelj moga oca, saznali smo za sestre Služavke Malog Isusa ili Stadlerovke. Tada se redovnice nije mnogo viđalo izvan samostana. Prvo je moja starija sestra Vinka na njegov poticaj otišla u samostan Služavki Malog Isusa. Poslije par godina Vinka je došla kući i ja sam joj povjerila svoju želju da i ja postanem časna sestra. Na moje iznenađenje, ona se nije tome obradovala, jer je mislila da je to moja trenutna želja. Htjela je provjeriti je li to uistinu Božji poziv! Nisam joj više govorila o tome, ali sam i dalje u sebi nosila tu želju. Povjerila sam to svojoj mami, koja mi je rekla da to nije

samo tako biti časna sestra, da trebam biti dobra i da za to treba moliti. Preporučila mi je da na tu nakanu svakoga dana molim sedam Zdravo Marija na čast sedam radosti blažene Djevice Marije. I ona će moliti na tu nakanu. Ja sam u početku redovito molila, a onda koji put propustila, a mama je redovito molila. Tata se tome opirao i poslije dužeg nagovaranja prihvatio je moju odluku. Napisala sam časnoj majci molbu i ona me primila. Na svetu Anu 1962. godine stupila sam u kandidaturu Družbe Služavki Maloga Isusa u Zagrebu, u Samostan Antunovac u Maksimiru.

Gdje i kada ste položili prve, odnosno doživotne zavjete?

Ulaskom u novicijat obukla sam redovničko odijelo na otoku Gospe od Škrpjela u Boki Kotorskoj, novicijat sam nastavila i prve redovničke zavjete položila 15. kolovoza 1966. u Zagrebu. Doživotne zavjete položila sam 15. kolovoza 1972. na Dolorozu u Čardaku u BiH.

Ispričajte nam put svoga redovništva, mjesta i službe koje ste obavljali u svojim plodonosnim godinama služnje?

Poslije školovanja u Zagrebu katehizirala sam, obavljala sakristansku službu i vodila crkveno pjevanje u Župi sv. Ivana u Zagrebu, zatim u Omišu, Pitomači, Delnicama, Vinkovcima u župi Sv. Nikole i Marijinom Domu, u Zagrebu - u župama Uznesenja bl. Djevice Marije u Stenjevcu i sv. Pavla u Retkovcu, zatim u Župi Presvetog Trojstva u Krašiću. Kada je ušao vjeronauk u škole radila sam kao vjeroučiteljica u Osnovnoj školi Ivan Go-

ran Kovačić u Mesićevoj ulici u Zagrebu, i kasnije u Osnovnoj školi Zagreb-Retkovec. Obnašala sam razne službe u Družbi i Provinciji: kao kućna predstojnica, zamjenica provincijske glavarice, vrhovna glavarica Družbe, članica raznih vijeća u Družbi i pri Uniji viših redovničkih poglavara i poglavarica. Sada sam u službi zamjenice provincijske glavarice i predstojnice u provincijalnoj kući u Samostanu Antunovac u Novoj Vesi.

Vi ste „krivac“ za bogatstvo velikih plodova Društva Prijatelja Maloga Isusa. Kada se, gdje i kako rodila misao o osnivanju ovoga katoličkog i laičkog Društva PMI, čiji ste vi osnivač? Vi ste „krivac“ i za najljepši pozdrav kojim se pozdravljaju njegovi članovi: „ŽIVIO MALI ISUS!“ - „UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!“

Radeći kao katehistica s djecom i mladima, u meni je trajno tinjala misao kako bih preko njih mogla doći do što više siromaha, rubnih, osamljenih, ostavljenih, odbačenih od najbližih, neprihvaćenih, nerođenih... onih kojima ne mogu doći izravno... U razredima sam imala skupine djece koja su se željela angažirati na tome području. Ja sam ih nazvala „Prijateljima Malog Isusa“. Tako su djeca za njih skupljala što im je bilo potrebno i prigodom blagdana, posebno Božića, raznosila darove obiteljima i tako učinila da se radost rodi u njihovu srcu, da je Ljubav sišla s neba na zemlju. Kada sam bila izabrana za vrhovnu glavaricu Družbe, tu sam ideju provela u djelo pod nazivom Prijatelji Malog Isusa i zatražila odobrenje od nadležne crkve-

ne vlasti, što je kasnije i potvrđeno.

Pozdrav „Živio Mali Isus!“ je pozdrav sestara u Družbi Služavki Maloga Isusa, koji sam prenijela i kao pozdrav Prijatelja Maloga Isusa.

Kakav je osjećaj u Vama kada vidite tu „procvjetalu ružu“ Društva PMI i silnih plodova koji stalno rađaju najljepšim cvijećem?

Lijep je pupoljak cvijeta ruže, ali kada ruži otpadnu latice, tek onda ona donosi plod koji dalje nastavlja život i mnogima omogućuje daljnji život. Služenje i ljubav dva su naziva za istu stvarnost, koja se prepoznaje po plodovima.

Jeste li razmišljali proširiti granice djelovanja Društva, otići na Haiti, gdje djeluju Sestre Služavke Maloga Isusa, i pomoći sestrama tako da u misijama osnujete takvo društvo, koje će biti od velike pomoći?

Granice ne sprječavaju prijateljevanje s Gospodinom i njegovim najmanjima, a gdje god djeluju Služavke Maloga Isusa njihova produžena ruka jesu suradnici Prijatelji Maloga Isusa.

Daju li Vam zlatne jubilejske godine zadovoljstvo proživljenog ili u Vama buja želja za novim stvaranjem, promjenama? Što biste promijenili, nadopunili, možda nešto uklonili?

Zadovoljna sam prijednim putem i zahvaljujem Gospodinu na svemu, jer je neizmjerena ljubav njegova. Naravno da se uvijek može više i bolje, ali me vuče novo stvaranje koje u sebi nosi promjene. Zanoviti staro i posadašnjiti ga, obučiti ga u novo ruho suvremenosti, čitajući

znakove vremena u kojemu živimo, bdi-jući u vjeri.

Na Vašu molbu, vrhbosanski nadbiskup i kardinal Vinko Puljić započeo je otvaranje procesa beatifikacije sluge Božjega Josipa Stadlera. Možete li nam o tome nešto ispričati i upoznati nas s tim velikim korakom?

Naša Družba i svaka sestra pojedinačno nose u srcu molitvu i želju vidjeti svoga Utemeljitelja nadbiskupa Stadlera uzdignuta na čast oltara i utječu se njegovu zagovoru. Kada sam postala vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, pružila mi se prilika usmeno priopćiti kardinalu Vinku Puljiću želju da pokrene proces kanonizacije prvoga vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera, utemeljitelja prve redovničke družbe u BiH. Na moju pismenu zamolbu nadbiskup je pokrenuo postupak. Prvo je imenovao prof. dr. don Pavu Jurišića za prikupljanje građe, a kasnije za postulatora kauze o nadbiskupu Stadleru, ali je i mene zamolio da u Družbi također imenujem sestre koje će raditi na tome, što sam i učinila. Važan je bio i dolazak Svetoga Oca Ivana Pavla II. u Sarajevo, jer je tom prigodom molio na Stadlerovu grobu, a u homiliji svećenicima, redovnicima, redovnicama i sjemeništarcima rekao je: „Kako u ovoj katedrali ne spomenuti mons. Josipa Stadlera, prvoga nadbiskupa obnovljenoga starog biskupskog sjedišta u Vrhbosni, današnjem Sarajevu, i utemeljitelja Družbe Služavki Maloga Isusa, jedine redovničke zajednice koja je nastala u Bosni i Hercegovini? Neka živi

spomen na toga velikog pastira, posve vjerna Apostolskoj Stolici i uvijek spremna služiti braći, koji hrabri i podupire misionarsko zalaganje svih Bogu posvećenih osoba koje rade u ovome meni tako dragom kraju!“ (Ivan Pavao II., Sarajevo, 12. 4. 1997.)

Iščitavajući lik i djelo prvoga vrhbosanskog nadbiskupa i našega Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, čovjek prepoznaje velikog zaljubljenika u Krista, Crkvu i svoj hrvatski narod. Posebno je bio blizak onim najmanjima. Volio je Boga, volio je Crkvu, volio je čovjeka i činio djela za koja treba vremena da ih se i nabroji, a on ih je ostvario.

Kada je biskup J. J. Strossmayer vidio što je nadbiskup Stadler napravio u Sarajevu, reče: „Ti si, brate, drugi Taumaturg! Ti si čudotvorac Božji! U kratko vrijeme i gotovo iz ničega učinio si djela za koja drugi trebaju čitava stoljeća.“

Za Stadlerove suvremenike Stadler je bio svetac. Ovdje spominjem pojedinačna svjedočanstva:

«Ja sam svome kraju i koncu blizu, ali me tješi misao: da ostaje poslije mene jedan sveti i značajan biskup među nama, koji će znati svetu stvar vjere i Crkve muževno vazda braniti» (J. J. Strossmayer).

Stadlerov nasljednik nadb. Ivan Šarić o Stadleru kaže:

“Stadler je bio čitav Božji. ‘Homo Dei’. Nije bio svećenički polutan. Nije služio i Bogu i svijetu. Nije paktirao s nižim čovjekom u sebi. On je bio kršćanin i svećenik svakom svojom žilicom.”

„Stadler je, bez ikakve dvojbe, jedan od najvećih hrvatskih biskupa svih vremena, dragocjen dar Božji, nebeska milost, za koju Stvoritelju dovoljno ne zahvalismo, jer je i ne upoznamo“ (Mato Bražnjak, dr. don Ivan Tomas, 1911. - 1992.)

Na tu nakanu molimo zajednički, ali i pojedinačno. Svakoga osmog u mjesecu održavaju se „Stadlerovi dani“, na kojima sudjeluju sestre i vjernici štovatelji sluga Božjega Josipa Stadlera.

Potičem sve Prijatelje Maloga Isusa da se utječu zagovornom molitvom sl. Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru u svojim potrebama, a tko dobije uslišanje neka pošalje svjedočanstvo na moju adresu ili izravno na Postulaturu u Sarajevo.

Što biste nam za kraj preporučili, poručili?

Prijateljivanje s Gospodinom, hraneći se njegovom riječju i Euharistijom, jamstvo je našega plodnog prijateljivanja i iskazivanja milosrdne ljubavi prema rubnima, kako danas ističe papa Franjo, i kako je prije sto i više godina isticao i u djelo provodio sluga Božji dr. Josip Stadler, što je prenio na nas, svoje duhovne kćeri, a sadržano je u njegovoj poznatoj izreci: „Imaj prema Bogu srce djetinje, prema bližnjem srce materinje, a prema sebi srce sudačko!“ A sve je to sadržano u zapovijedi ljubavi ili u onome... što ste učinili jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili!

Što reći na kraju? Uz ove divne odgovore, crpiti mudrost i zahvaljivati dragom Bogu na divnim djelima koje čini u onima koji slijede njegov put! Sestra Mirjam očit je primjer koliko je i kako Gospodin bio darežljiv u svojim darovima. Zato zajedno uskliknimo: **Veliča duša moja Gospodina...**

U ime sestara Služavki Maloga Isusa, Društva Prijatelja Maloga Isusa i u ime svih čitatelja našega Biltena, i ovim Vam putem, sestro Mirjam, čestitamo plodnosne i zlatne godine služenja u Družbi, i neka se dragi Bog i dalje proslavlja u Vašemu životu! Hvala Vam što ste na ovaj način otkrili i podijelili malen djelić svoga bogatog redovničkog života s čitateljima Biltena Prijatelj malenih.

Netko jednom reče: “Ići velik pod zvijezdama znači biti malen u velikim stvarima!” To je naša sestra Mirjam!

ŽIVIO MALI ISUS!

UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

U Zagrebu, 19. studenoga 2016.

Razgovarala: Marija Lukač, PMI

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

LANAC LJUBAVI U KRAŠIĆU

Predstavnici Prijatelja Maloga Isusa iz Krašića, g. Josip Penić i animatorica gđa Ankica Stepinac sudjelovali su 27. kolovoza ove godine na susretu animatora u Zagrebu. Dio s tog bogatog susreta željeli su podijeliti i sa ostalim članovima Društva. Upriličen je susret u župnoj dvorani 7. rujna te nas je sudjelovao velik broj što mlađih i još više starijih članova.

Bilo je to lijepo druženje koje je započelo molitvom i pjesmom. Slijedilo je izvješće sa susreta iz Zagreba u kojem su nas naši animatori potaknuli na razmišljanje iznijevši nam neke ideje, te nas motivirali za daljnji rad i doprinos prema mogućnostima svakog člana. Tako smo dogovorili da stariji članovi kolače peku, a mlađi slažu u kutijice i ponude hodočasniciima za prodaju po simboličnim cijenama. Svi smo sudjelovali svojim doprinosom ovdje u župi kao i na prodajnoj misijskoj izložbi u Zagrebu. Jedni pečenjem kolača, jedni spremanjem zimnice a

nije izostala ni molitvena podrška. Na prijedlog našeg vlč. župnika Dragutina Kučana kolače smo pripremili za subotu 8. listopada kad je u župu hodočastio veći broj hodočasnika. Tom smo prodajom i dobrovoljnim prilogom prikupili 2.237,00 kn i 250 €. Zajedno sa pripremljenom zimnicom i ostalim eksponatima novac smo prosljedili sestrama u Zagreb da naš prilog ujedine s prilogom misijske izložbe. Ovim naše aktivnosti nisu završile. Bit ćemo aktivni i u pripremi adventskih ukrasa,

a na poseban način za proslavu spomen-obilježja našeg blaženika kardinala Alojzija Stepinca 10. veljače. Zahvalni smo dragom Bogu da po uzoru na našeg dragog blaženika Alojzija stepinca i Sluge Božjega Josipa Stadlera možemo sudjelovati u služenju bližnjima.

Katarina Cipurić, PMI, župa Presvetog Trojstva, Krašić

NA STADLEROV DAN ČINEĆI DOBRO

U subotu prije podne, 8. listopada 2016. sestre Služavke Malog Isusa, s. Monika i s. Margaret, te simpatizeri Društva Prijatelja Malog Isusa, posjetili su gđu Baricu u želji da joj lijepo jesenko prije podne učine ljepšim. Da joj pokažu, da nije sama u složenoj životnoj situaciji iako joj se to nerijetko čini.

Gđa Barica je iskoristivši posljednju snagu i strpljivost u podnošenju obiteljskog nasilja, završila u vlažnom podstanarskom stanu, podno samoborskog gradskog groblja. Svjesna je da to nije ni dobro ni trajno rješenje. Ali se iskreno pouzdaje u Božju providnost i dobrotu. Vjeruje, da

će se naći rješenje za poboljšanje njenog osobnog zdravstvenog stanja, ali i da će teška zloćudna bolest koja po drugi puta napada njezinu unuku završiti sretno, te da će njezine roditelje privesti bliže Gospodinu.

Nakon otvorenog i prijateljskog razgovora, oprostili smo se s gđom Baricom koja je iskreno obradovana posjetom srdačno zahvalila i napomenula kako je zahvalna Gospodinu za taj dar susreta i kako se raduje slijedećem. Bilo je očito da je radosna i potaknuta da učini sve što može, za barem mali pomak u svojoj teškoj situaciji.

Na odlasku, svi smo osjećali da smo ovim susretom, "s Njegovim najmanjima" mi zapravo na dobitku i da je gđa Barica dala zapravo poklon nama, svakoj od nas posebno.

Vjera Štublin

„IMAJ SRCE ZA SRCE DJETETA...“

Ovo geslo naslovilo je ovogodišnju misijsku izložbu koju su organizirale Sestre Služavke Malog Isusa s Prijateljima Malog Isusa Zagrebačke provincije u Samostanu Antunovac u Zagrebu.

U petak, 21. listopada 2016. u župnoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja započeo je prigodni misijski program s početkom u 18:00 sati kojeg su animirali mladi iz župe domaćina pod vodstvom s. Kristine Maslač.

Nakon programa koji je opisivao kontinente planeta Zemlje i njihovo pojedinačno društveno-ekonomsko, ali i duhovno stanje na simboličan način, svetu Misu je predslavio vlč. Ante Šiško iz župe Kraljice Svete Krunice u Vođincima, u koncelecijaciji s mons. Nedeljkom Pintarićem i župnikom Alojzijem Žlebečićem. Uz vlč. Antu Šiška, iz Slavonije nam je stigao i zbor mladih Zvuk Srca iz istoimenovane župe koji je svojim lijepim i nadahnjujućim pjevanjem uzveličao i obogatio ovo euharistijsko slavlje. Vlč. Ante Šiško nas je svojom bogatom i zanimljivom propovijedi potaknuo na razmišljanje o vlastitom odricanju, požrtvornosti i posvjedočio vlastitom boravku u misijama na dalekom i vrlo siromašnom Madagaskaru. Njegova riječ bila je toliko živa i utjecajna da smo i dugo nakon ove Mise citirali njegove riječi.

Nakon sv. Mise svi smo se uputili kod naših sestara u Samostan Antunovac gdje je započelo otvaranje misijske izložbe. U samostanu nas je dočekala bogata misijska izložba (ručni radovi, domaći proizvodi: mlinci, zimnica, tjestenina, likeri, razli-

čiti suveniri, figure, čestitke, portreti, krunice...). Svaki posjetitelj je imao prilike kupiti dar za sebe ili drugoga i time potpomoći siromašnu djecu Haitija u centru Alojzije Stepinac gdje djeluju sestre Služavke Maloga Isusa.

Za mene je program, otvorenje i sama misijska izložba bilo vrlo posebno i duhovno iskustvo. Riječi iz propovijedi vlč. Ante

kada je dijete s Madagaskara podijelilo svoju jedinu čokoladu s ostalom djecom iskreno je dirnulo i moje srce i potaknulo me da dalje kroz život nastojim sve više imati srca za srce djeteta!

Dominik Bulat Vručinić, Župa sv. Ivana Krstitelja Zagreb

NAŠ RAST U ŽUPI SV. NIKOLE U BISTRU

Društvo Prijatelja Maloga Isusa u župi sv. Nikole biskupa je počelo sa svojim djelovanjem krajem 2015 godine na inicijativu našega župnika vlč. Tomislava Kralja, koji je i sam član Društva.

Tom prigodom nas je posjetila sestra Emanuela Pečnik, pročelnica Vijeća PMI i uputila nam poziv na ućlanjenje održavajući kratko predavanje o Društvu, utemeljitelju služi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru i darujući nam krunice Maloga Djeteta Isusa i knjižicu Velike devetnice uoči Božića.

Uoči svetkovine Dobrog Pastira 16. travnja 2016. Prijatelji Maloga Isusa i sestre Služavke Maloga Isusa Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, organizirali su slavlje Godišnjeg susreta Društva kao hodočašće u Đakovo, Vukovar,

Dalj i Aljmaš. Na tom susretu pod geslom „Milosrdni kao Otac“ 12 naših župljanki je postalo članovima Društva Prijatelja Maloga Isusa.

Društvo se sastaje svakoga 8. i 25. u mjesecu, na sv. Misi i molitvi Krunicе Maloga Isusa. Na toj nam se molitvi često pridruže i drugi naši župljani.

Svi članovi DPMI su i volonteri župnoga Caritasa. Gotovo svi Prijatelji iz naše župe bili su i na hodočašću u Sarajevu na početku mjeseca listopada, a pridružili su nam se i brojni župljani, posebno mladi.

Godišnje aktivnosti su kreativne radionice za Božić i Uskrs koje traju cijelo Došašće i Korizmu, te prodaja tih rukotvorina; prikupljanje osnovnih životnih potrepština na način da se postavljaju košare u crkve i trgovine na području župe, te uz pomoć mladih

ispeku kako članovi PMI-a tako i ostale župljanke. Od prikupljenih sredstava svaki mjesec podmirujemo troškove školske kuhinje djeci slabijeg imovinskog stanja (dvanaestero djece). Na početku školske godine kupujemo knjige, a prema mogućnostima Caritasa podmirujemo troškove duhovnog ljetovanja nekim mladima naše župe.

Na poziv našega župnika vlč. Tomislava, u vrijeme korizme predvodimo križni put; prisustvujemo na zajedničkim klanjanjima i u Godini milosrđa predmolimo kronicu Božanskoga Milosrđa. Mi smo među najmlađim članovima Društva i još uvijek učimo, ali sa puno srca i volje.

*Sussane Grgac, animatorica DPMI-a,
župa sv. Nikole, Bistra*

OD HODOČAŠĆA DO PRIPADNOSTI...

S velikom znatiželjom i radošću u srcu, i ja sam se s Prijateljima Malog Isusa

uputila na hodočašće u Sarajevo. Bilo je to hodočašće u spomen 135. obljetnice biskupskog ređenja za vrhbosanskog nadbiskupa slugu Božjeg Josipa Stadlera u Jubilarnoj godini milosrđa.

Na hodočašće sam otišla iz potrebe za duhovnom snagom i okrepom, ali i znatiželje kako bi upoznala tko su to Prijatelji Malog Isusa, gdje se nalaze ko-

rijeni sestara Služavki Malog Isusa koje djeluju u mojoj župi sv. Ivana Krstitelja u Zagrebu, te da upoznam lik i djelo sluge Božjega Josipa Stadlera - njihova Utemeljitelja.

Upoznavanje sa životom i djelom Josipa Stadlera, njegov rad sa siromašnima, djecom bez roditelja, odbačenima u društvu - posebno me oduševio, nadahnuo i ojačao u želji da se pridružim Društvu Prijatelja Malog Isusa. Po povratku u Zagreb odlučila sam prisustvovati jednom susretu. Naša s. Kristina Maslač i animatorica Mirjana Džajo upoznale su nas sa ostalim članovima, s radom Društva, te planovima za ostatak godine. Tada sam prvi puta u ruke primila i Statut.

Ono što me uz mjesečne susrete posebno raduje je i karitativni vid PMI. Od ove godine PMI u našoj župi započeli su s kreativnim radionicama u kojima izrađujemo anđele od komušine. Ove godine odlučili smo naše borove „obučiti“ u novo božićno ruho. Anđeli su doista prelijepi, ali je najvažnije što je u svaku radionicu utkano naše zbližavanje, međusobno poštovanje i povjerenje. Svaka naša radionica pršti od veselja i druženja! Osim prekrasnih plodova i sami rastemo u zajedništvu, zbližujemo se i sve više oduševljavamo za karizmu služenju najmanjima i najpotrebitijima.

Voljela bih i dalje sve više sudjelovati u životu Crkve upravo u duhu malenosti, pa tako vjerujem da se među Prijateljima Malog Isusa nalazi i moje mjesto. Uživam u svakom trenutku provedenom među Prijateljima Malog Isusa i uvijek jedva čekam nove susrete!

Sandra Šulj, simpatizer Društva, Župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

IZ DUHOVNO-KREATIVNE RADIONICE PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Kada se lišće „obuče“ u paletu žuto smeđih boja, dani postanu kraći, a tople zrake sunca tek ponekad stidljivo pomiluju tmurni zimski dan... započinju aktivnosti

koje nas malo, po malo vode prema Došašću i Božiću. Tražimo ideje, skupljamo prirodne materijale, pokušavamo biti dosjetljive, i to u duhu vremena koje nam ide u susret. Vrijeme je to tople radosti i veselog iščekivanja koje ove hladne dane čini posebnim i na svoj način lijepim. U duhu te radosti, vrijedne i neumorne ruke, u mnoštvu poslova i

obiteljskih obveza uvijek nađu i pokoji sat za druge... za uratke koji će možda neke razveseliti, podsjetiti na vrijeme darivanja ili jednostavno krasiti dom! Prilika je to i da mislimo na druge, učinimo dobro djelo; bilo kupnjom, bilo uložnim i darovanim radom! U svakom slučaju zajedno pletemo vijence dobrote koji će nas i ove godine dovesti ravno do Isusove štalice! Nije li to naj-

bolje mjesto i glavno mjesto koje Božić, uz svu idilu, lepršavost i radost, smješta na njegovo pravo mjesto! Doći do štalice... cilj nam je i ovog Božića... a na tom putu prepoznati one koji strpljivo iščekuju u siromaštvu, bolesti, tjeskobi, bijedi, osamljenosti, teškoćama života... Prepoznati one koji traže poput Kraljeva i biti im Zvijezda vodilja; prepoznati skromne i čiste i donijeti im Radosnu vijest koja može mijenjati svijet na bolje! I dok u duhu koračamo stazama Betlehema kroz trenutke našeg zajedništva, nastaju lijepi i maštoviti izričaji božićne radosti ili adventskog iščekivanja! Još se više radujemo kada tu radost možemo podijeliti s drugima i barem ponekad biti pokoja topla sunčeva „zraka“ koja se rijetko pojavljuje, ali ipak znači puno u tmurnim i hladnim danima života!

S ovim razmišljanjem, sve Vas drage Sestre i Prijatelje Malog Isusa stavljamo u Isusove jaslice moleći za sve vas i vaše najmilije obilje Božićne radosti i mira! Sretan Božić svima žele

PMI, Kloštar Podravski

VIJENAC SA ČETIRI SVIJEĆE I SRCEM

Bliži nam se advent, vrijeme budnosti, iščekivanja i pripreme srca i duše za najradosniji blagdan, rođenje našega Spasitelja, Malenoga Isusa. Adventski vijenac kao simbol života, vječnosti, nade, radosti, ljubavi i mira nezaobilazan je u kući svakog vjernika.

Tako smo se i mi, Prijatelji Malog Isusa, u organizaciji naše sestre Marte, i ove godine okupili na karitativno-kreativnoj radionici u cilju izrade adventskih vijenaca. Izrađene vijence po simboličnoj cijeni prodajemo ispred naše župne crkve, a sav prikupljeni novac dajemo u župni Karitas putem kojega se pomaže našim najpo-trebnijim župljanima. Pomagali su nam naši mladi i dječica koja su brzo i spretno izrađivala ukrase, a oni malo stariji i hrabriji i cijele vijence. Sve se odvijalo pod bud-

nim okom našeg župnika, vlč. Vinka koji je u jednom trenutku spretno preuzeo ulogu električara jer su nas izdali strujni osigurači. Uz Božju pomoć sve je brzo riješio i mogli smo nastaviti s radom. Bio je tu i naš kapelan, vlč. Nikola koji nas je duhovno nadahnjivao, a prisutnu dječicu je na duhovit način bodrio i poticao u radu i rastu u Gospodinu. Posebno lijepo bilo je trećeg dana radionice kad su nam se pridružili naši mladi, Lovro sa svojom gitarom i Mirna sa svojim anđeoskim glasom. Radili smo i pjevali, a srca su podrhtavala. Orili se dvoranom: „Krist je naš Bog, Krist je naš Kralj“. Napravili smo više od stotinu vijenaca, koji će nadamo se, svaki svojom posebnosti privući svoga kupca i tako ostvariti cilj naše radionice.

Ostaje nam samo zahvaliti Gospodinu na darovima Duha Svetoga, na savjesti, želji i ustrajnosti da možemo po uzoru na slugu Božjega Josipa Stadlera prepoznati blišnjega u potrebi i djelovati. U iščekivanju

nadolazeće akcije „Imaj srce za siromašne“, u kojoj ćemo u našim trgovačkim centrima sakupljati priloge u hrani i potrepštinama za naše najpotrebnije, molim Božji blagoslov za naše sestre Služavke Malog Isusa i nas, Prijatelje Malog Isusa.

Živio Mali Isus - Uvijek u našim srcima!!

Ljubica Mlinarić, PMI

UKLUČILI SMO SE U KARITASOVU AKCIJU

U subotu, 15. listopada 2016., u župi sv. Vida u Pitomači provodila se akcija prikupljanja hrane za Biskupijski karitas. U akciju su se uključili svi aktivniji članovi

župne zajednice, a među njima i PMI. Svi koji su bili u mogućnosti, na vidno mjesto pred kućom izložili su ono što su spremni darovati. Volonteri su to prikupljali ulicama i selima župe, dovozili na farof, a tamo su čekale žene i mladi kako bi sve darovano razvrstali i pripremili za daljnji transport do Varaždina. Lijepo je darovati nešto od sebe, a još ljepše darovati sebe!

(PMI)

POSTOJANI U MOLITVI S MARIJOM, KRALJICOM MISIONARA

I u našoj župnoj zajednici Sv. Vida u Pitomači, u tjednu koji je prethodio Svjetskom misijskom danu, okupljali smo se svake večeri na listopadsku pobožnost s osobitom željom duhovno i materijalno doprinijeti misijskom djelu Crkve. Svake večeri, postojano u molitvenom zajedništvu sa svećenicima i sestrama Služavkama Maloga Isusa, krunicu je predmolila jedna župna pastoralna zajednica s prigodnim misijskim razmatranjima. Pobožnost smo završavali molitvom za misionare. Prijatelji Maloga Isusa pobožnost su animirali u četvrtak, kako nam i u Statutu piše, da ćemo po mogućnosti četvrtkom sudjelovati u euharistijskom slavlju. Poslije mise

ostali smo i na euharistijskom klanjanju s istom nakanom. Vrhunac tjedna bila je proslava Misijske nedjelje. Okupljenu zajednicu, prigodnim misijskim programom u samo slavlje uveli su krizmanici i članovi dječjeg zbora. Kao odjek euharistijskog slavlja, odazvali smo se na poziv pape Franje, izašli iz sebe, darovali vlastite materijalne i duhovne darove, kako bismo i mi doprinijeli širenju Božje nježnosti i suosjećanja u ovome ranjenome svijetu. U tu svrhu postavili smo misijski štand na izlasku iz crkve. Znamo, kako je i papa Franjo u svojoj misijskoj poruci napisao, da je svaki kršćanin po krštenju primio evanđeoski mandat. Želimo se kao Prijatelji Maloga Isusa odazvati novim misijskim pozivima počevši od poslanja u obitelji, župnoj zajednici, domovinskoj Crkvi i svuda po svijetu.

(PMI)

POSTOJANI U VELIKODUŠNOSTI

Velikodušnost, nesebičnost plemenita je osobina koja nas potiče da usrećujemo druge nesebičnim i širokogrudnim davanjem.

U Mudrim izrekama stoji pisano “Duša koja velikodušno daje, uživat će blagostanje; tko obilno napaja druge, i sam će biti obilno napojen.” A Isus Krist je rekao: “Više usrećuje davati nego primati” Također je rekao: “Dajte, i dat će vam se. Napišat će vam u krilo dobru mjeru, nabijenu, natresenu i prepunu. Jer kakvom mjerom mjerite, takvom će vam se mjeriti”

Takvim raspoloženjem u župnoj dvorani župe Sv. Vida u Pitomači redovito se sastajemo svakog četvrtka navečer. Svi koji možemo sudjelujemo u euharistijskom slavlju, euharistijskom klanjanju i poslije u kreativno - karitativnom druženju. Doista nastaju čudes! Međusobno se povezujemo, gradimo nove odnose, izmjenjujemo iskustva, učimo, svjedočimo jedna drugoj radost življenja. U takvoj klimi ljubavi i pri-

hvaćanja nastaju divna djela. Njih redovito izlazimo uz proslavu župnih blagdana te kod provođenja raznih karitativnih akcija. Pred nama je Došašće, Nedjelja karitasa. Uz sudjelovanje u župnoj karitativnoj akciji, sudjelovat ćemo i u božićnoj izložbi jaslca u Samostanu Antunovac.

Dobro nam je znana biblijska misao: "Tko oskudno sije, oskudno

će i žeti, a tko obilno sije, obilno će i žeti." I ona: "Neka svatko učini kako je odlučio u srcu, ne nevoljko ili na silu, jer Bog ljubi vesela darovatelja". Zato mi, vesela srca, obilno, redovito, postojano darujemo vrijeme, sposobnosti, volju. I lijepo nam je! Pozdrav svima iz lijepe Pitomače!

Animatorica PMI

SPLITSKA PROVINCIJA

MARATONSKO VOLONTIRANJE MLADIH PMI-A U "72 SATA BEZ KOMPROMISA,"

U vremenu od 13. do 16. listopada 2016. ponovno je u Hrvatskoj organiziran volonterski međunarodni projekt „72 sata bez kompromisa,“. Ovaj put se odvijao u Splitu, Sinju, Zadru i Zagrebu. Mladi tako stavljaju sebe, svoje vrijeme i sposobnosti na raspolaganje i više od same akcije a to je radost, dostojanstvo, osmijeh i ohrabrenje najpotrebnijima. Akcija je u Splitu organizirana od SKAC-a a sudjelovalo je više od 600 studenata, srednjoškolaca, kao i mlađih radnika. Tako smo mi volonteri iz Druge gimnazije Split i župe Gospe od Pojišana bili uključeni uz svesrdnu potporu s. Dolores Brkić.

Volontiranje se odvijalo kroz ekološke, humanitarne i kreativne raznolike projekte. Cilj projekta je i evangelizacijski, bilo onih koji sudjeluju ili onima za koje se radi. Svi mladi su tako pokazali najbolji način evanđeoskog zakona i bezuvjetne ljubavi što je i najljepši način svjedočenja vjere.

Sa Splitskim volonterima sudjelovali su i gosti iz Češke i Bosne i Hercegovine. Otvorenje projekta započelo je na splitskoj rivi koncertom Harija Rončević koji je imao svoju humanitarnu namjenu.

Dan 13. listopada započeli smo sv. Misom u crkvi sv. Dominika koju je predvodio duhovnik splitskog SKAC-a dr. Ante Vučković a završnu zahvalnu Misu smo imali u župi sv. Andrije na Splitskom Sućidru a vodio je dr. Ante Ančić sa dr. Mihaelom Prović povjerenikom za mlade.

Kako za svih tako i za našu grupu mladih PMI-a iz Gimnazije, ovo je predivno iskustvo te smo odlučili tjedno redovito pomagati jednoj siromašnoj obitelji. Neki od nas su i prošlih godina bili sudionici a sad se samo i dalje jača volja.

Josipa Šarčević, gimnazijalka

MANIFESTACIJA ZA DANE KRUHA I ZAHVALNOSTI

Dana 21. listopada 2016. godine već je i tradicionalni niz godina u našoj školi održavanje humanitarno - kreativne manifestacije Dana kruha u mjesecu listopada. Cilj je odgajati mlade da između Kruha i Duha čovječjeg postoji tajanstvena veza. Kruh je plod Zemlje i Neba. U kruhu otkrivamo zajedništvo sa svakim čovjekom. Naša vjeroučiteljica kao voditeljica PMI-a i ovog projekta, naglasila je važnost odgoja mladih (ali i svih) za solidarnost, humanost, evanđeosku djelotvornu ljubav te poticati sve na kulturu zahvalnosti.

Svaki razredni odjel pripremio je svoju izložbu i prigodni duhovito-poučni program te je za ovaj dio bilo i natjecateljski...Treći B razred ostvario je GRAND PRIX što je značajno da u ovom razredu ima članova iz više religija. Komisiji nije bilo lako odrediti najbolje, jer u svemu i svakom razredu učenici su dali puno mašte i truda.

U Humanitarnoj sabirnoj akciji sa puno žara sudjelovali su svi razredi i profesori za Beskućnike grada Splita o kojima brine udruga Most. Desna ruka našoj s. Dolores Brkić bili su mladi volonteri - PMI-a. Mladi momci gimnazijalci su s radošću slagali u kombi koji je prevezio ovu donaciju naših srca, prehambenih i higijenskih

potrebnosti za najpotrebnije. Najljepše krušne proizvode odnijeli smo u mirovni dom Lovret njima za izložbu.

Kako je lijepo činiti dobro i nadasve tada proživljavati tu radost u srcu.

Josipa Paić, gimnazijalka

PREPOZNATLJIVO DJELOVANJE PMI-A U DUGOPOLJU

Započeti nešto novo na bilo kojem polju uvijek je jedan izazov a često nas obuzima i neizvjesnost. Tako je bilo i sa osnutkom Društva Prijatelja Maloga Isusa (DPMI-a). Naše drage sestre su u našoj župi više od 50 godina, a Društvo kao vanjski suradnici su osnovani u Družbi pred 21 godinu. Na jedan temeljit i sustavan način u Dugopolju djeluju 7 godina kao vanjski suradnici sestrama. Njihovo djelovanje temelji se na karizmi sluge Božjega Josipa Stadlera koji se još zove i Ocem siromaha i

duhovnim obnoviteljem. Njegovo remek djelo osim pisane i graditeljske djelatnosti je osnivanje Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Pomagati Malom Isusu kroz karitativnu djelatnost i molitva za duhovna zvanja, obitelji, Crkvu, ima li boljeg načina svjedočiti svoju vjeru i kršćanstvo!? Imamo dosta primjera iskustva pomaganja u našoj župi, drugim župama, misijskim područjima... Bog nam je dao veliku milost što smo imali uz naše dobre časne sestre i župnika don Mirka koji nas je podržavao i bodrio. Zato smo na jedan svečan način mi PMI-a imali s njim oproštaj kad je nedavno odlazio sa naše župe u Mravince. Osjećamo da nam je Bog darovao također dobrog nasljednika i našeg Pastira don Ivana Ćubelića.

S njim smo kao i prethodnih godina na jedan molitveni i slavljenički način proslavili Dan osnutka Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Želimo i molimo da se mladi uključe u ovu predivnu zajednicu - BITI Isusov Prijatelj u svakoj situaciji i potrebi naših bližnjih. To bi bio predivan smisao budućno-

sti njihova života. Na taj način smo desna ruka sestrama i produžena Božja. Kojeg li dostojanstva i dara kojeg nekad nismo dovoljno svjesni. Uvijek smo zahvalni za sve pastoralne djelatnosti našim neumornim sestrama u župi, s. Eudoksiji i s. Ligoriji, animatorici Ljubici Caktaš kao i našoj pročelnici s. Dolores, koja nas daljinski potiče i hrabri na ustrajno djelovanje.

Zajednica Društva PMI-a, Dugopolje

ŠKOLARCI I PRIJATELJI MALOGA ISUSA U AKCIJI ZA BESKUĆNIKE

Ovogodišnji Dani kruha u šestanovačkoj osnovnoj školi bili su u znaku pomaganja. Protekla dva tjedna na školskom hodniku imali smo priliku donirati pokoji novčić kako bi se kupile namirnice i skuhalo večera za splitske beskućnike.

Pored staklenke za novac stajala je i kartonska kutija u koju se ubacivala konzervirana hrana za istu svrhu. Priprema za kuhanje odvijala se tijekom jutra u zbornici. Glavni pomagači bili su naši osmaši. Čistio se luk, sjeckao peršin, čistila paprika i gulio krumpir. Kuhanje smo dovršili kod naših časnih sestara u samostanu. Samostanska kuhinja bila je pun pogodak, zato, sestre Danki i sestre Branimiri od srca zahvaljujemo što su nam izašle u susret i pomogle da zajednički napravimo dobro

djelo. Stručne suradnice škole (članice i podupirateljice Prijatelja Maloga Isusa) hranu su navečer odvezle u Split i razveselile korisnike Prihvatilišta. Nije ih razveselila samo hrana, već i tople riječi podrške i ljubavi koje su im drugaši napisali u svojim pismima. Još jednom velika hvala svima koji su sudjelovali.

Marina Rubić i Anđelka Čizmić, PMI

PRIJATELJI MALOGA ISUSA - MISIONARI MILOSRĐA

Kad se naša srca slože u ime Maloga Isusa sve se može i ljubavi se samo množe...

Sestre Služavke Maloga Isusa u svom poslanju i karizmi na različite načine rade za Misije i sudjeluju u misijskom poslanju Crkve. Njihovi suradnici Prijatelji Maloga Isusa (PMI) također rade i šire u svom djelovanju karizmu sestara Stadlerovki. Svjesni smo kako smo svi zajedno pozvani u djelo evangelizacije. Već dulji niz godina sestre organiziraju Misijsku izložbu a u novije vrijeme bitna karika su Prijatelji Maloga Isusa. Svoje rukotvorine izrađuju s puno ljubavi i kreativnosti.

Hodeći ususret Božićnom otajstvu pred početak Došašća 25. studenog otvorena je Misijska trodnevna izložba do 27. studenog 2016. pod geslom "Imaj srce, gladnog nahraniti". Organizaciju i realizaciju vodila je pročelnica Društva PMI-a s. Dolores Brkić, uz potporu vijeća za PMI-a i animatorice Marine Rubić.

Ovu godinu sestre misionarke sa Haitia poslale su apel za pomoć. Taj narod je sad u kratkom vremenu doživio velike prirodne katastrofe. Misionarke rade u Domu bl.

Alojzije Stepinac u kojem su djeca bez roditelja. Pomažu i ostalim koliko god mogu a to ovisi i o svima nama.

Otvorenju izložbe prethodio je duhovni program, molitva misijske krunice za sve misionare svijeta. Bilo je dirljivo kako smo svi zajedno pod Gospinim skutima naše Gospe od Pojštana: sestre, PMI-a i svi

misionari svih kontinenta uključeni u molitvu. Sestra Dolores nas je uvela prigodnim riječima i molila otajstva po simbolici boja a PMI-a su molili desetice. Slijedilo je Euharistijsko slavlje na kojem smo također prinijeli na oltar sve misionare i njihove potrebe kao najljepši i nepropadljivi dar da imaju snagu Duha u naviještanju Evanđelja. Sv. Misu predslavio je fra Žarko Lučić (misionar milosrđa) i gvardijan samostana oo. kapucina u svetištu Gospe od Pojišana. Izrazio je, između ostalog zahvalnost Bogu, kako je veliko i plemenito srce onih koji su svojom ljubavlju i dobrotom pripremali svoje darove, za pomoć Malom Isusu koji vapi u gladnoj djeci. Misno slavlje svojim sviranjem i pjevanjem uveličao je prof. Ivan Bošnjak također PMI-a.

Sestra Dolores je na koncu zahvalila svima u ime sestara misionarki SMI-a sa Haitia i svih misionara diljem svijeta. U ime provincijalke

s. Anemarie Radan zahvalila se gvardijanu fra Žarku, župniku fra Miljenku i župnom vikaru fra Dragi jer su nam podupiratelji u ovoj akciji. Na poseban način je istakla svoje divljenje kroz zauzetost članova PMI-a i sestara, koji rade po Stadlerovu geslu: Imaj prema bližnjem SRCE materinje.

Vrijedne skupine Prijatelja Malog Isusa sa sestrama koje su sudjelovale u izradi različitih prigodnih rukotvorina i slastica su iz: Metkovića - župe sv. Nikole i sv. Ilije, Jesenica, podupiratelji iz Opuzena, Mejaši-Split, Brela, Cista Velika, samostan Malog Isusa sa Bačvica, Šestanovac i Katuni - Kreševo, Dugopolje, Pojišan - Split, Druga Gimnazija - Split, Vrgorac, Pučišća, Sutivan PMI-a i sestre iz samostana. Kroz svoje priloge uključile su se sestre iz Dubrovnika, Omiša, Dugopolja, Sutivana, Splita. Nekoliko obitelji otvorila su svoja velikodušna srca svojim darom te vjerujemo da će Isus udijeliti svima svoj blagoslov, kao i svim posjetiteljima za svaku malu gestu.

Posebno bih istakli jednog Prijatelja Malog Isusa, dječaka Ivana Pavla Durdov, koji je u vrlo kratkom vremenu animirao svoj razred u izradi rukotvorina. Želio je pomoći potrebnoj djeci s motom „Djeca pomažu djeci“ te nazvao svoju skupinu „Dječje Božje milosrđe“. Svoje priloge darovao je dječjem Karitasu u Splitu. Bio je presretan da smo mu rezervirali jedan stol.

Na duhovnom djelu i na prodajnom osjećao se jedan duhovni obiteljski ugođaj pa smo Božjom providnošću uključili potrebnu djecu u Tanzaniji i potrebne siromahe sestara sv. Majke Terezije u Zagrebu. Ljubav je velikodušna te smo jedan dio rukotvorina nakon akcije darovali Karitasu „Dječji osmijeh“ u Splitu. Kad se naša srca slože u Ime Malog Isusa sve se može i ljubavi se samo množe...

Neka je slava Malome Isusu i našim sestrama Služavkama Maloga Isusa koje nas animiraju a Bog neka udjeli snagu i dalje našoj neumornoj pročelnici. Malo Dijete Isus neka blagoslovi svih i trajno živi u našim srcima!

Anamaria Durdov, animatorica PMI-a, Split - Pojišan

ŠESTANOVAC U DOŠAŠĆU

I ove smo se godine s veseljem priključili humanitarnoj akciji za misije i potrebne obitelji u župi. Redovito smo se okupljali na radionicama u samostanu naših časnih sestara. S radom smo započeli u Gospinom mjesecu te u duhu družbine karizme spajali molitvu krunice i humanitarni rad. Započeli smo s vijencima za vrata koje smo izrađivali od najlonskih vrećica. Danima smo rezali vrećice i vezali ih oko žičanog koluta. Proizvodom smo bile oduševljene, a pogotovo nakon što smo ga ukrašile perlicama i mašnjama. Naš drugi proizvod bili su adventski aranžmani s četiri svijeće na komadima stabljika vinove loze. Trsove smo prikupljale i prethodno obrađivale. Trebalo ih je piliti, strugati im višak suhe kore, slagati konstrukcije, stavljati držače za svijeće i lakirati. Ukrašavali smo ih prirodnim i ručno rađenim ukrasima.

S velikim žarom slagali smo svijeće, birali dekoracije i bile oduševljene konačnim rezultatom. Žarko smo željele da nam, na misijskoj izložbi i onoj koju smo priredile u župi, proizvodi budu prepoznati i privlačni te da njihovom prodajom prikupimo što više sredstava za one potrebne u svijetu, a i u susjedstvu. Stoga smo štand oplemenile i mješavinom prekrasnih, ukusnih i svježih kolača, a neke su prijateljice u tu svrhu darovale i rukotvorine koje su izrađivali u svome domu.

Sretne smo što je naš trud i doprinos, barem u malom dijelu, bio nekima radost i što smo na samom početku došašća imali priliku u čovjeku prepoznati Maloga Isusa. Posebno moramo istaknuti djevojčice i dječake koji su rado sa svojim mamiama dolazili na radionice i bili od velike pomoći, a jedne večeri su nam s časnom Dankom i pjevali.

Neka Mali Isus živi u našim srcima i neka blagoslovi sav naš trud!

Marina Rubić, PMI Katuni Kreševo - Šestanovac

MEĐUNARODNI DAN VOLONTERA I NJIHOVIH KOORDINATORA

„Nekad nam se čini da je sve što radimo samo kap u velikom oceanu. Ali ocean bi bio manji da mu nedostaje ta jedna mala kap“ (sv. Majka Terezija).

Na dan 5. prosinca obilježava se međunarodni Dan volontera i njihovih koordinatora. Koordinatorima se brinu da se volonteri osjećaju ispunjeno, da njihov rad ima smisla kroz humano solidarnu svrhu za drugoga. U Splitu taj dan je obilježen svečano kao i predhodnih godina.

Svečanost 5. prosinca 2016. godine odvijala se u Foaeju splitskog kazališta -

HNK u organizaciji Udruge MI - volonterskog centra Split. Nazočili su svi predstavnici udruga i skupina volontera iz cijele Dalmacije. Dodjeljene su godišnje nagrade za razvoj i promociju volonterstva „VINKA LUKOVIĆ“ te posebne zahvalnice i priznanja za rad i prepoznatljivo djelovanje i zalaganje.

Zahvalnicu za koordiniranje volontera kroz razne projekte i djelovanje u koje se uključuju mladi gimnazijalci kao PMI-a, dobila je s. Dolores Brkić i prof. Ivan Bošnjak član PMI-a. Od učenika priznanje u volontiranju primila je Lucija Šušnjar i Josipa Šarčević. Naš suradnik volonter i podupiratelj PMI-a orguljaš Mladen Bonomi također je primio zaslužen priznanje. Na ovoj promociji Ivan i Mladen su uljepšali i obogatili ovaj događaj svojim glazbenim nastupom.

Lucija Šušnjar, maturantica

VRIJEME JE ZA INTERVENCIJU

Hrvatski Caritas i ovu godinu je organizirao projekt „Za 1000 radosti“ pomoći najsiromašnijim obiteljima u Hrvatskoj. Idući ususret Božiću bitno je sudjelovati u INTERVENCIJI na način kako nam je naznačeno na narukvicama poslanim od Caritasa:

Zašto ne voljeti, popraviti, mijenjati, oprostiti i dijeliti?

Isus je došao na Zemlju INTERVENIRATI u naše živote, živote svih ljudi. Tako mi danas trebamo nastaviti njegovim stilom interveniranja: POMAGATI, SPAŠAVATI, OPRAŠTATI...

Mladi gimnazijalci Druge Gimnazije, potaknuti od vjeroučiteljice s. Dolores i članova volontera PMI-a, dijelili smo Caritasove narukvice učenicima i profesorima. Zadovoljni bismo jer smo donirali „za 1000 radosti“ bilo prilogom ili pozivom na donacijski broj Hrvatskog Caritasa(0609010).

Naš moto je i neka dalje traje: PROSLAVIMO BOŽIĆ ČINEĆI DOBRO UMAŽAJUĆI RADOST.

Josipa Paić, gimnazijalka

SARAJEVSKA PROVINCIJA

„POMOZI JEDNU SIROMAŠNU OBITELJ U SVOJOJ ŽUPI“

„Što god učiniste jednome od moje najmanje braće meni učiniste“ kaže Isus. Ta Isusova gesta ljubavi potakla je i PMI – a na Korizmenu akciju „Pomozi jednu siro-

mašnu obitelj u svojoj župi“. Tako su PMI - a, iz župe Srca Isusova - Prozor, zajedno sa s. Ružicom i sestrama prikupili za dvije siromašne obitelji po 200,00 KM. kako bi radosnije dočekali najveći kršćanski blagdan. PMI – a, predali su dar uoči Uskrsa na obostranu radost. Obitelji su osjetili barem malu zraku topline i ljubavi da ih netko voli i misli na njih.

Povodom ove akcije proveli smo i molitvenu akciju čitajući Sveto pismo posebno poglavlja Muke Kristove iz Evanđelja te lanac Gospine krunice. Uz sve ovo posjetili smo najteže bolesnike u župi Prozor, te i njima izrazili svoju blizinu i ljubav. Svi su se rado odazvali, a posebno odrasli članovi PMI - a. Svima od srca hvala, a Mali Isus kome i pripadamo neka svakom po naosob uzvratu stotruko.

s. M. Ružica Ivić, Prozor

VOLONTERSKA AKCIJA “72 SATA BEZ KOMPROMISA” I PRIJATELJI MALOG ISUSA

Od 29. rujna do 2. listopada 2016., u organizaciji nadbiskupijskog centra za pastoral mladih “Ivan Pavao II” iz Sarajeva održana je četvrta u nizu volonterska akcija “72 sata bez kompromisa”.

U petak, 30. rujna, okupilo se trinaest volontera Prijatelja Malog Isusa iz Gromiljaka koji su svojim volonterskim radom ostvarili “Raj na zemlji” prikupljajući hranu u trgovini “Konzum” u Kiseljaku koju su potom donirali socijalno ugroženim obiteljima župe Gromiljak. Vrijedna ekipa volontera zajedno sa s. Marinom Perić su u subotu, 15. listopada, od ranih jutarnjih sati obilazili bolesne, nemoćne i socijalno ugrožene te im uz molitvu i duhovne pjesme uljepšali dan. Svoje iskustvo s nama je

podjelila Barbara Jurković, PMI, koja je kazala: “Jako sam se radovala ovoj akciji i s velikim oduševljenjem odlučila sam biti dio nje. Volonterski rad daje smisao mome životu jer nagrada koju dobivamo za taj rad je veća od svake materijalne.

Nebeski Otac nas nagrađuje obiljem svojih milosti te kroz svaki osmijeh bolesnih, siromašnih i usamljenih. Malo sam bila skeptična u početku jer nije bilo lako prići svakom kupcu. Ali s osmijehom je sve lakše pa sam se ugodno iznenadila te Bogu zahvalila što ima mnogo dobrih ljudi koji rado slušaju informacije o akciji i rado daju svoj prilog. Posebno i ispunjeno sam se osjećala kada smo, mi mladi, zajedno sa s. Marinom posjetili najpotrebnije u našoj župi. Nažalost, mnogo je onih kojima je potrebna financijska, medicinska i druga pomoć, ali s malo uloženog truda, vremena i naravno ljubavi možemo tim osobama olakšati svakodnevni život, kako u tjelesnom tako i u duhovnom smislu. Zar postoji ljepša nagrada za volonterski rad? Mislim da bi trebali češće organizirati ovakve akcije jer smo pozvani da činimo dobra djela na slavu Božju, a mnogo je onih koji trebaju našu pomoć. Hvala dragom Bogu na svim njegovim dobročiniteljima, NCM Ivan Pavao II., s. Marini te mojim prijateljima volonterima na izvršnoj suradnji.”- istakla je Barbara.

Akcija kao što je “72 sata bez kompromisa” duhovno obogaćuje mlade, ulijeva im nadu i vjeru da na svijetu postoji mnogo dobrih ljudi koji su spremni pomoći svojim bližnjima. (PMI)

ODRŽAN DVANAESTI HUMANITARNI KONCERT I PRODAJNA IZLOŽBA "IZVOR RADOŠTI"

U utorak, 29. studenoga 2016. u 19 sati u prostorijama Franjevačkog međunarodnog studentskog centra, Zagrebačka 18, održan je dvanaesti humanitarni koncert i prodajna izložba s ciljem pomoći školovanje djece u Stadlerovu dječjem Egiptu (SDE-a) u Sarajevu. Održani program u organizaciji SDE-a i HKD Napredak zamišljen je i ostvaren kao događaj zahvalnosti za jubilarnu Godinu milosrđa i sve osobe milosrdna srca. Sredstva prikupljena od koncerta i izložbe namijenjena su školovanju djece udomljene u SDE-a kod sestara Služavki Maloga Isusa (SMI) u Sarajevu.

Na koncertu su nastupili i mnoge razveseli: djeca i sestre SDE-a, Pedagoško-glazbena skupina Pravo lice, Klapa Kalelarga i Stijepo Gleđ Markos. Program se odvijao u duhu milosrđa što je bila i glavna poruka: Milosrđe je Izvor radosti. Kroz program su prisutne vodili bračni par Jelena i Stijepo Gleđ Markos. Njihove uloge voditelja i izvođača glazbenih točaka izmjenjivale su se. Ostavili su divan dojam i svjedočanstvo radosnog darivanja sebe i svojih talenata na dobrobit djece s margine društva.

U prodajnoj izložbi - na štandovima za prodaju - bili su ponuđeni razni predmeti - rukotvorine - prigodni za darivanje posebno u vremenu Božića i Nove godine, dječji radovi, sestarski kolačići, ručni radovi, suveniri i ostalo što može biti od koristi u raznim prigodama.

Prodajne štandove pripremili su najvećim dijelom sestre SMI s Prijateljima maloga Isusa i dobročiniteljima iz BiH, Hrvatske, Austrije, Italije i Njemačke. Među ovogodišnjim podupirateljima posebno su izdvojeni oni koji i tijekom godine ne zaboravljaju djecu SDE-a. To su: Obitelj Verice i Nebojše Grizelj, gđa Vlatka Puška-

rić, prof. Antun Tvrtković, Nadbiskupijski centar za pastoral mladih Ivan Pavao II. i udruga Libertas Sarajevo.

Milosrđe je izvor radosti, svjedoči ovo veliko djelo umreženog milosrđa iza koje ga stoje podupiratelji milosrdna srca.

Među mnogobrojnim gostima nalazili su se predstavnici crkve na čelu s Nj.E. apostolskim nuncijem u BiH Luigijem Pezzutom, predstavnici Franjevačke provincije Bosne Srebrene kao i brojni svećenici, časne sestre raznih družbi, a ponajviše sestare Služavke Malog Isusa na čelu s. Provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić uz podršku Vrhovne uprave u osobi nazočne s. M. Ana Marije Kesten. Svojom prisutnošću i sudjelovanjem u koncertu i prodajnoj izložbi podržali su djecu i predstavnici društveno-političkog života te brojni prijatelji djece iz grada Sarajeva i drugih mjesta u BiH i HR.

Organizatori humanitarnog koncerta i izložbe izrekli su zahvalnost domaćinima Franjevcima Bosne Srebrene u osobi fra Joze Marinčića na ustupljenom prostoru FMSC te ostalim mnogobrojnim podupirateljima koji su pomogli da se ovaj program ostvari.

Dan radosti darivanja i milosrđa može biti svaki dan u godini, ne samo ovaj kada se održava humanitarni koncert i prodajna izložba. Oni koji žele mogu i tijekom godine biti podupiratelji djece i njihova školovanja. Oni mogu dati svoj financijski doprinos za otkrivanje i razvijanje talenata koje djeca u sebi nose, za kvalitetno i osmišljeno vrijeme praznika, posebno u ljetnom periodu, za edukativno-umjetničke radionice, edukacije onih koji su postigli punoljetnost i nalaze se u procesu osamostaljivanja i zapošljavanja...

Hvala svima na suradnji i doprinosu za sretnije i radosnije odrastanje djece Stadlerova dječjeg Egipta.

s. M. Kristina Adžamić

PRODAJA ADVENSKIH VIJENACA

Prijatelju imaj srce za Haiti

U nedjelju, 27. studenog 2016., u organizaciji sestara Služavki Malog Isusa u zajedništvu sa svojim animatorima Prijatelja Malog Isusa iz Gromiljaka upriličena je prodaja adventskih vijenaca pod nazivom: "Imaj srce za Haiti".

Hvala dragom Bogu koji je blagoslovio ovu misijsku akciju i svim dobročiniteljima župe Gromiljak koji su otvorili vrata svoga srca s velikom ljubavlju te podržali ovu akciju svojim doprinosom.

s.M.P.

OTVORENA 18. MISIJSKA IZLOŽBA U KUĆI NAVJEŠTENJA NA GROMILJAKU

U subotu, 3. prosinca 2016., u organizaciji sestara Služavki Malog Isusa u zajedništvu sa svojim animatorima Prijatelja Malog Isusa i volonterima iz Gromiljaka otvorena je XVIII. misijska izložba pod nazivom: "Imaj srce za Haiti".

Izložbu je otvorio Mons. mr. Luka Tunjić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije i nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH. Kroz cijeli program nazočne je vodila Irena Mrnjavac, koja je na lijep i zanimljiv način predočila životnu stvarnost djece na Haitiju. Podsjetila je na čovjeka koji je imao srca za svakoga – slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadler, te zahvalila Bogu za velika djela koja izvodi po Stadlerovoj Družbi sestara Služavki Maloga Isusa. Program je svojim pjevanjem uzveličala vokalna skupina Arabelle, te skupina mladih iz župe Prisoje. Na samom početku programa nastupio je dječji zbor župe Gromiljak, pod ravnanjem s. M. Danice Bilić, s pjesmom „Tamo gdje palme cvatu“.

U ime sestara, nazočne je pozdravila provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, koja se prisjetila nedavnog pohoda sestrama na Haitiju, te kazala: „U više navrata sam osjetila, vidjela i čula kako me djeca povlače - svatko nešto pita, moli, traži, želi biti pomilovan. Jedna djevojčica, mislim da ima 10 godina je molila-vapila: Sestro uzmite me sa sobom, pa je došao još jedan dječak. I on je ponavljao: sestro uzmite me sa sobom. Slično su govorile i njihove mame. Bilo je teško slušati te vapaje.“. Provincijska je glavarica kazala: „Sve što mi doživljavamo kao samo po sebi razumljivo, za njih je izuzetan dar i nova šansa opstanka.“ Stoga je potaknula na otvorenost za potrebe onih koji su potrebnijih od nas.

Nakon pozdravnog govora provincijske glavarice, na sceni se pojavila vokalna skupina Arabelle s pjesmom „Bože moj što je jutro“ i „Ti i ja“. Arabelle je predstavila voditeljica skupine gospođica Sonja Jozić. Nakon pjesme sve je zašutjelo kako bi se čula poruka misionarki sa Haitija. Pismo je pročitala predstojnica Duhovnog centra Kuće Navještenja s. M. Ljilja Marinčić. Puno je toga što su nam poručile misionarke. Jedna od dirljivijih rečenica svakako je i ona: „Što smo dulje ovdje sve više upoznajemo bijedu i siromaštvo u kojem žive djeca izvan našeg Doma. Ta bijeda se ne da ni opisati. S obzirom da u našem Domu ne možemo zbrinuti više djece, želja nam je da, što većem broju djece i mladih izvan Doma pomognemo opismenjivanjem i školovanjem. Škole su privatne i plaćaju se. Ljudi nemaju za jesti, kamoli za školu. Mnoga djece 'sanjaju' da jednoga dana pođu u školu. Mi želimo da koje dijete više ostvari svoj san, a vjerujemo da i vi to želite.“ Oči su se nazočnih zacaklile. Moglo se iščitati odobravanje i želja da svojom kupnjom pomognu školovanje djece.

Nakon ove točke voditeljica je najavila mlade župe Prisoje kod Tomislavgrada, koji su posebno bliski sa sestrama. Oni su se predstavili s pjesmom Halleluyah. Nakon njih i nakon svake druge točke nastupile su Arabelle. Pri koncu programa nazočnima se obratio mons. Luka koji je zaželio da u međusobnim odnosima, kao i u misijskoj izložbi, imamo srca. Otvarajući misijsku izložbu mons. Luka je zapalio drugu adventsku svijeću koju je predao Mariji Ivančić iz Prisoja. Bio je to mali znak pažnje prema župi Prisoje koja je i ove godine sudjelovala u prikupljanju pomoći za misijsku izložbu. S drugom adventskom svijećom procesija se uputila ka sali u kojoj su nas dočekali pripremljeni pokloni.

s. Ljilja Marinčić

EVO SLUŽBENICE!

Gospo, sretan rođendan želi Ti Hrvatski narod!

Kad reče spremno: "Evo službenice",
Osjenila te Duha Božjeg, sila.
Sionske gore, bijela golubice,
Joakima, Ane, kćeri skromna, mila.

Od postanka si Bogom odabrana
Da rodiš svijetu Spasitelja Krista,
Da čovječanstvu budeš sveta, znana,
Da slava Neba u vijekove blista.

Kad otac Adam raj zemaljski 'zgubi,
Lukavi đavo kad ga u grijeh sprati,
Čuj, prorok veli: "Bog vas djeco, ljubi,
Krv njeg'vog sina, krivnje će vam prati."

O drago krilo i blažena prsa
Gdje bio stanak Nazarećaninu,
O lozo rodna nebeskoga Trsa
Čuvaj Hrvatu milu Domovinu.

Kroz Suznu dol dok mu noga kroči,
Pradjeda vjera nek ga s tobom spaja.
Na srcu tvojem nek zaklopi oči,
S tobom na zemlji - s tobom i sred raja.

Marija Dubravac Brisbane

MALENOM ISUSU

Za me si se rodio i prvu suzu prolio,
za me zemljom hodio i na križu svako zlo pokorio.
Preko sluge Tvog Josipa širila se ta misija
da Te se ne bojimo već da te zavolimo.

Refren:

Maleni Isuse, srce kuca za tebe
i kad prijete nevolje da me sunovrate.
Tvoje nježne ruke uvijek me čuvaju,
svuda me prate.

Maleni Isuse, što bih ja bez tebe
Ti mi brišeš svaku suzu koja kane,
Unosiš svjetlo u moje dane.

Za nas si se rodio i prvu suzu prolio,
za nas zemljom hodio i na križu svako zlo pokorio.
Preko sluge Tvog Josipa širila se ta misija
I danas nas evo tu, Tvojih malih prijatelja.

Refren:

Maleni Isuse, srce kuca za tebe
i kad prijete nevolje da nas sunovrate.
Tvoje nježne ruke uvijek nas čuvaju,
svuda nas prate.

Maleni Isuse, što bi mi bez tebe
Ti nam brišeš svaku suzu koja kane,
Unosiš svjetlo u naše dane.

Tomislav Šipek, PMI, Kloštar Podravski

ROĐENI U ŠTALICI

ROĐENI U ŠTALICI,
NA HLADNOJ SLAMICI.
TI BOG, ODLUČIO SI BITI SIROMAH
I NIJE TE BILO STID.
ZATO I MENE NIJE SRAM
KAD MNOGO TOGA ŠTO
MOJE PRIJATELJICE IMAJU A JA NEMAM.

Ines Jozić 6.A Voćin

ISUSE

ISUSE!
DA SE RODIŠ NAVJESTIO JE BOG,
JER TE NA ZEMLJI HTIO ZA SINA SVOG.
RODIO SI SE NA SLAMICI OŠTROJ,
I U ŠTALICI PROSTOJ.

MAJKA TE JE U NARUČJU DRŽALA
DA TE VIDE PASTIRIMA PRUŽILA.
BIO SI TAKO MALENO DIJETE,
ANĐELI SVUDA OKO TEBE LETE.

SVE OKO TEBE BLISTA,
JER JE TVOJA DUŠA ČISTA.
MOJE SRCE ZA TEBE GORI,
KADA JE RIJEČ O TEBI
NEDAJ DA SE UMORI.

VOLIM TE ISUSE MOJ,
NA BOŽIĆ JE ROĐENDAN TVOJ.

Teodora Tašić, 5.A Voćin

BOŽIĆ

ISUSE!
IZMEĐU TOLIKIH DVORACA I PALAČA
IZABRAO SI ŠTALICU.
ZATO DA NITKO NE MISLI DA JE PRESIROMAŠAN.
HVALA TI ZA SVE, VOLIM TE ISUSE!

Anđelko Džavić 6.A Voćin

O ISUSE

O ISUSE ROĐEN SI U ŠTALICI
I NA TVRDOJ SLAMICI.
TI SI LJUBAV VELIKA
VELIK SI KAO SVIJET,
A U NAŠIM SRCIMA
TI SI JEDAN CVIJET.

ISUSE TI ZRAČIŠ DOBROTOM
I TI NAM JAKO ZNAČIŠ.
ISUSE VOLIMO TE I MOLIMO TE
DARUJ NAM MIR.

BETLEHEM TVOJ JE RODNI GRAD.
SVE DOKLE TEBE IMAMO
NIČEG SE NE BOJIMO.

Ana Iličić-Grgurić, 5.A Voćin

SLUŽAVKE MALOG ISUSA UTEMELJITELJA JOSIPA STADLERA

Sarajevo lijepi grade,
sagrađen od kamena
utvrdio te Višnji tvorac
preko Sluge Božjeg Stadlera.

Divno je biti u tom gradu,
I gledati Svetinje
Tu ljudi nisu tvrda srca
Imaju srce djetinje.

Na jednom većem brijegu,
koji stoji pokraj grada
tu u grobu leži sestra
moja Emilijana.

Dovela me do tog groba
Jedna starija sестrica,
A sve mi je to sredila
Ana Marija - tajnica.

U našem su selu bile
Tri sestrice Bogu mile
Dušu su mi oplemenile
Dok su kod nas boravile.

Nije lako dobar biti
U ono vrijeme Bogu služiti.
Strpljive su one bile
I sve su to prebrodile.

Predstojnica je bila Melkiora
Emilijana je vodila zbora
Kerubina je svinje hranila
Majka Božja ih je branila.

Otišle su u visine,
više takvih neće biti
sada sa nama kao znamen
ostaje naša s. Karmen.

Justa Randelj, PMI, Podravske Sesvete

BOŽIĆ U MOM SRCU

Moje se srce raduje,
Bog nam Sina daruje.
On će nam donijeti mir
Koji želimo svi.

Jaslice ispod bora na badnjak
Staviti moram.

Doći će nam dragi gosti,
Donijeti će nam veselja.
Da svi budemo zdravi
To mi je najveća želja.

Ana Markanović 3.b, Lug-Brankovići

BOŽIĆ U MOM SRCU

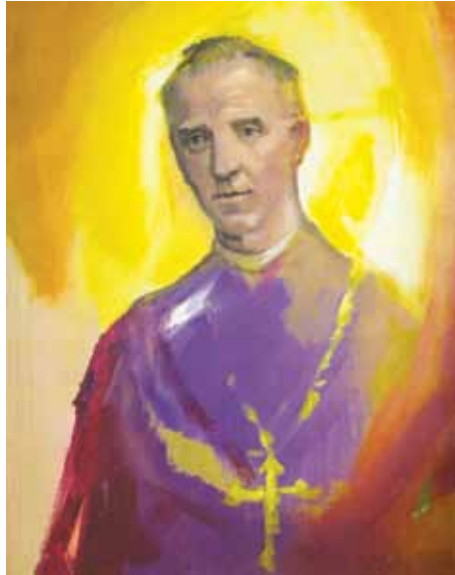
Božić je važan dan za mene jer to je Isusov rođendan. Rado bih poželio svim ljudima na cijelome svijetu sve najbolje. I zbog toga Božić je u mom srcu.

Robert Vilić, Lug-Brankovići

BOŽIĆ U MOM SRCU

Božić u mom srcu je kad se moja obitelj skupi, kad zajedno kitimo jelku i otvaramo poklone a najdraži dio je kad ugasio svijeće, pomolimo se, zahvalimo Bogu na ovom prekrasnom danu i počnemo blagovati. Nama je ovaj dan važan jer je malom Isusu rođendan.

Lea Antolović, Lug-Brankovići

VELIKI ČOVJEK I MILOSRDNI OTAC

Tisuću osamsto četrdeset treće
Hladnog siječnja, dvadeset četvrtog
Slavonsku obrtničku siromašnu obitelj
S radošću je obasjao dragi Bog.

Bijaše bogatiji njihov dom
Za još jednog novorođenog člana svog.
Tiha sreća i Božji blagoslov
Ispunjala je uvijek njihov skromni dom.
S ljubavlju odgojen uvijek ponizan
Bogu je bio zahvalan.

I sam je osjetio gorčinu života
U mladosti ranoj i sam ostaje sirota,
Božja ruka nad njim je bdjela
I svojim ga svećenikom učinila.

Veliki graditelj sjemeništa, crkava i ubožnica
Donosio je osmeh na tužna lica.
Otac sirotinje srca punog ljubavi
Otvorio bi vrata svim ljudima
Koji su k njemu navraćali.

Krijepost i poniznost veoma je cijenio
I kao takav Božju volju bi vršio.
Kao dobri pastir služio je svome stadu
Za sve se uzdao u Boga I imao nadu.

Bio je usrdni čovjek molitve
I kao takav pozitivno djelovao na sve oko sebe.
Pod križem svojim nije očajavao,
Vedrinom i dosjetkama sve je uveseljavao.

Njegova djela danas su kao nadahnuće,
Govore o velikanu hrvatske povijesti.
Uz Božju pomoć sve je ostvario i
Bezuvjetno za sve u Boga se uzdao.

Nastavak njegova velikoga djela
Nastavlja sestara vojska cijela.
S njima te Bože molimo s puno žara
Da slugu svoga Josipa Stadlera
Proslaviš čašću svetoga oltara.

U ovom vremenu Božanskog milosrđa
Usliši molitvu što iz srdaca naših leti.
Pridruži ga o dobri Oče
Zboru svojih blaženih i svetih.

Anda Meštrović, PMI Prozor

ZAHVALA ZA DOPRINOS U ORGANIZACIJI I SUDJELOVANJU NA HODOČAŠĆU PRIJATELJA MALOGA ISUSA SLUZI BOŽJEM NADBISKUPU JOSIPU STADLERU

Živio Mali Isus!

Poštovana sestro Provincijalko!

Poštovana sestro, sestro animatorice i animatori Prijatelja Maloga Isusa!

Poštovani i dragi članovi Društva Prijatelji Maloga Isusa!

S velikom zahvalnošću u srcu prisjećamo se predivnog hodočašća članova Društva Prijatelja Maloga Isusa u katedralu Presvetoga Srca Isusova - sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru prigodom 135. obljetnice njegova biskupskog ređenja za vrhbosanskog nadbiskupa.

Zahvalne smo Gospodinu što nam je darovao milost u Svetoj godini milosrđa pohoditi grob našeg oca Utemeljitelja - oca siromaha - i okoristiti se duhovnim darovima koje nam pruža ovo milosno vrijeme. Vjerujemo, kako se radovao naš otac Utemeljitelj u nebu ovome hodočašću. Radovao se što smo se okupili u velikom broju u Katedrali koju je on s velikom ljubavlju, žrtvom i molitvom, gradio i posvetio Srcu Isusovu. Radovao se što smo slavili Ime Isusovo sv. Misom, zahvaljivanjem, molitvom, sakramentom sv. ispovijedi i djelima milosrđa. Vjerujemo kako smo ti-

jekom našeg boravka u Katedrali svi osjećali njegovu posebnu prisutnost, blagost, milosrđe i ljubav, kojom je grlio i poštivao svakog čovjeka čemu uči i nas danas.

Drage sestre i članovi Društva PMI, podupiratelji i simpatizeri, dragi hodočasnici pješaci, ovim putem zahvaljujemo svima vama na velikoj ljubavi i žrtvi koju ste uložili kod organizacije i sudjelovanja na ovom jedinstvenom hodočašću PMI sa svih strana Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Prema primljenim podatcima, na hodočašću se okupilo više od 600 hodočasnika iz 45 župa. Čvrsto vjerujemo da je ovo Božje i Stadlerovo djelo.

Nadbiskup Stadler je u svojim okružnicama često pozivao vjernike i svećenike da hodočaste u Svetište Srca Isusova u Sarajevsku katedralu kako bi u njoj zajedno proslavili Srce Isusovo. Bogu hvala što nas je ove godine Božja milost pozvala i okupila u velikom broju u Sarajevu, u kolijevci drage nam Družbe, oko Presvetog Srca Isusova i oca Utemeljitelja.

U liturgijskom slavlju koje nam je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, što nam je bila osobita čast, lijepo iznenađenje za sve sudionike bili su prikazni darovi koje ste donijeli iz svojih župa. Darovi su podijeljeni prema nakanama, a najveći dio darovan je djeci u Stadlerovom dječjem Egiptu. Prikupljeni su i novčani darovi u vrijednosti 8.900 00 kuna koji su predani prema nakanama: za Postulaturu sluge Božjega Josipa Stadlera, za cvijeće na grob sluge Božjega nadbiskupa Stadlera i za potrebne.

Zahvaljujemo svima vama na vašem daru srca, na daru ljubavi, suosjećanja prema potrebnima, kao što je imao srce za Boga i bližnjega sam sluga Božji - otac siromaha. Gospodin neka uzvрати svima vama svojom dobrotom, ispuni sve vaše potrebe i usliši molitve koje ste povjerali sluzi Božjem na njegovu „svetom grobu“.

Zahvaljujemo vam što ste za sve hodočasnike pripremili i lijepi duhovno-glazbeni program kojim ste prije svega dali pohvalu dragom Bogu, a potom pjesmom i riječju slavili Maloga Isusa, Blaženu Djevicu Mariju i slugu Božjega Josipa Stadlera.

Zahvaljujemo svim sudionicima ovog popodnevnog programa što su svojim glasom riječju i gestama obogatili naš hodočasnički dan. Ovo je bila divna prilika vidjeti i osjetiti naše pravo zajedništvo prožeto Božjim duhom i duhom našeg duhovnoga oca sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Ovo iskustvo neka nam bude jedan poticaj da nastavimo zajednički pjesmom, molitvom i svjedočanstvima vjere promicati slavu Božju i svetački život sluge Božjega. Ovakvim i sličnim hodočašćima kao i duhovno-glazbenim i molitvenim programima okupljajmo se i dalje i u Stadlerovoj katedrali, budimo jedno "Stadlerovo stado" okupljeno „Pod zastavom Presvetoga Srca Isusova“.

Zahvaljujemo svima koji su nam iskazali svoje gostoprimstvo, na poseban način našim sestrama koje su nas prigodom naših posjeta Stadlerovim ustanovama u Sa-

rajevu i u drugim mjestima lijepo primile i ugostile i na taj način posvjedočile nam ljepotu duhovne i materijalne baštine koju brižno čuvaju u srcu naše kolijevke u Stadlerovom gradu Sarajevu, Vitezu i drugim mjestima.

Na kraju ove naše zahvalne riječi i kratkog osvrtu na hodočasnički dan (1. listopada o.g.) koji će ostati pohranjen u našim srcima, želimo i molimo Božji blagoslov svima. Gospodin neka nas sve vodi i nadahnjuje svojim Svetim Duhom kako bi i mi u ovom vremenu bili znak milosrdnog lica Očeva, kao što je u svom vremenu to bio sluga Božji nadbiskup Stadler.

Radosne i zahvalne Bogu za ovo hodočašće PMI služi Božjem nadbiskupu Stadleru i za sve primljene milosti, od srca vam zahvaljujemo za sve učinjeno, pozdravljamo i preporučamo u molitvu naš daljnji hod služenja u Crkvi i svijetu. Na tom putu pratio nas moćni zagovor naše nebeske zaštitnice Blažene Djevice Marije, naših nebeskih zaštitnika i sluge Božjega nadbiskupa Stadlera.

Vaše u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe

s. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva PMI

Zagreb, 18. listopada 2016.

NOVČANI DAROVI PRIJATELJA MALOGA ISUSA PRIMLJENI NA HODOČAŠĆU SLUZI BOŽJEM NADBISKUPU JOSIPU STADLERU, SARAJEVO 1. LISTOPADA 2016.

Za Postulaturu sluge Božjega Josipa Stadlera	3.300 00 kuna
Za cvijeće na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera	2.300 00 kuna
Za Stadlerove siromahe	3.300 00 kuna
Ukupno:	8.900 00 kuna

Dragi Prijatelji Maloga Isusa,

od srca vam zahvaljujemo i na novčanom daru vašeg srca.

Mali Isus neka nagradi svaku vašu ljubav i žrtvu koju ste prikazali iskrenim srcem Njemu na čast.

Vrhovna uprava Društva PMI

Sestre Služavke Maloga Isusa

zahvaljuju
Društvu Prijatelji Maloga Isusa

Draga sestro Ana Marija

Djeca iz Stadlerova dječjeg EGIPTA i zajednica sestara Služavki Maloga Isusa iz Samostana Egipat - Sarajevo izražavaju iskrenu ZAHVALNOST i

za RADOST koju ste nam podarili u prilici Hodočašća na grob sluge Božjega Josipa Stadlera o Jubileju Božjega milosrđa i 135. obljetnici imenovanja nadbiskupom vrhbosanskim našega dragog oca Utemeljitelja. Obdarili ste nas svojom posjetom, molitvom i svjedočanstvom vjere nade i ljubavi te novčanim darom u iznosu od 4.000,00 KN za život naše djece i siromaha.

Po dobroti PMI, dragi Bog brine za djecu u potrebi. Neka svim sudionicima hodočašća presveto Djetu Isus obilato uzvrati svakim dobrom i blagoslovom! Uz topli pozdrav od djece i sestara

Sarajevo, 1. listopada 2016.

Lucić
sestra M. Admirata Lucić

Sestre Služavke Maloga Isusa, Bjelave 54, BiH - 71000 **Sarajevo**,
Tel:00387 33 275 700;Fax:275 701

E-mail: sestre.smi@bih.net.ba www.ssmi.hr

„Naći ćete novorođenčće povijeno gdje leži u jaslama.“ (Lk 2, 12)

Živio Mali Isus!

Poštovani i dragi Prijatelji Maloga Isusa, podupiratelji i simpatizeri!

Iščekujući rođendan Božanskog Djetesca Isusa želimo doći do svakog člana Društva Prijatelja Maloga Isusa, do svih koji s nama dijele našu duhovnost i apostolat i uputiti svima iskrene čestitke za Božić i božićne blagdane.

Za nas koji na poseban način u našoj svakodnevnici razmatramo najveća otajstva naše vjere: Utjelovljenja, Rođenja i Bogojavljenja Vječne Očeve Riječi, draga svetkovina Božića ima privilegirano mjesto u našim srcima. Stoga, o slavlju rođendana našeg Spasitelja pođimo k betlehenskoj štalici. Novorođenom Kralju donesimo dare svoga srca i ponizno se poklonimo. Zastanimo na trenutak uz milo Dijete Isusa i dopustimo da nas Njegov pogled, raširene ruke i otvoreno srce još više približe k Njegovu Presvetom Srcu. U toj blizini neka svatko doživi u svojoj duši i srcu Njegovo rođenje koje je preduvjet za radosno naviještanje Božje ljubavi.

Kako bi se Božić događao iz dana u dan u našim životima, u našem služenju Malenom Isusu, slijedimo primjer Blažene Djevice Marije i sv. Josipa i svih koji su radosno pohitjeli k betlehenskoj štalici. Poput njih hodimo svaki dan zajedno k Betlehenskom Djetetu čije se lice skriva u licima svih koji osjećaju otuđenost, osamljenost, progonstvo i svih koji trpe siromaštvo. Pomožimo im da i oni osjete toplinu Njegova Srca i Njegove ljubavi. Potičimo jedni druge i na česti susret s Njim u Presvetoj Euharistiji. Naš duhovni napredak, rast na putu kršćanske savršenosti i apostolsko djelovanje u Crkvi i svijetu kroz 2017. godinu povjeravamo našem Spasitelju svaki put kad sudjelujemo na Njegovoj Gozbi ljubavi.

S ovim mislim, u ime Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa, želimo svima vama dragi naši prijatelji, sretan Božić i blagoslovljenu novu 2017. godinu.

O Božiću 2016.

s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe
i s. M. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

PROSLAVA SVETKOVINE VELIKE GOSPE U STENJEVCU

Za proslavu svetkovine Velike Gospe i patrona naše župe pripremali smo se desetnicom kao i svake godine. To je vrijeme naše posebne povezanosti s našom Gospom stenjevečkom kojoj vapimo u svojim potrebama.

Svaku večer započinjali smo molitvom krunice, nakon čega je slijedila pjevana večernja sv. Misa, molitva posvete našoj Gospi stenjevečkoj i ophod oko oltara.

Trodnevnici od 11. do 14. kolovoza predvodio je vlč. Domagoj Matošević, rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu.

Duhovno obnovljeni dočekali smo naš veliki blagdan i pohrlili na prvu jutarnju misu u 6 h, a završili dan večernjom misom u 18 sati koju je predslavio dr. Stjepan Baloban, profesor na KBF-u.

Misno slavlje u 11 sati predslavio je mons. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački. Na pet misnih slavlja molilo se i pjevalo našoj Gospi, a srca su nam bila ispunjena ljubavlju prema Majci koja nam je rodila Spasitelja i postala našom „Duhovnom Majkom“.

Mirjana Džaja, animatorica PMI, Stenjevec

DUHOVNA OBNOVA O SLAVLJU BLAGDANA MALE GOSPE U ŽUPI STENJEVEC

Tek što smo proslavili svetkovinu Velike Gospe, još uvijek bogato ispunjenih srca ljubavljju naše Gospe, evo ponovno slavimo, ali ovaj put rođenje naše nebeske Majke.

Pripremali smo se trodnevnicom pod nazivom „ISUS JEDINI OSLOBODITELJ“. Trodnevnicu i misno slavlje predslavio je mons. Milivoj Bolobanić.

Prvi dan smo započeli zazivom Duha Svetoga a nakon toga razmišljanjem odakle zlo i zašto se događa. Odgovor nalazimo u Svetom pismu. Bog je stvorio duhovni svijet prije materijalnog i anđeli su mogli birati poslušnost ili neposlušnost Bogu.

Jedan dio anđela je u svojoj oholosti odlučio Bogu reći NE jer su željeli biti kao Bog. Postali su demoni ili zli i takvi ostaju jer su to sami svjesno odabrali.

Mogli su birati kao i mi sada. Bog nam je u svojoj ljubavi dao slobodu da biramo.

Sotona ostaje duhovno biće sa velikim sposobnostima ali ih koristi za zlo i mržnju i silom želi u

ljudski duh a mi toga često nismo svjesni. Iako je Isus pobjedio sotonu dao mu je da još djeluje a on nas je uvjerio da ne postoji jer je veliki zavodnik i lažac. Sotona djeluje i muči ljude. Uznemiruje ih, djeluje magijom, zavođenjem jer i vračari često varaju pod okriljem svetih slika. Moramo se opredjeliti za dobro, paziti što govorimo i ne proklinjati.

Bog nam pomaže a Isus oslobađa, ozdravlja pa i učenicima daje vlast da izgone „zle duhove“. Isus ozdravlja po doticaju, polaganjem ruku, autoritetom, na daljinu, po molitvama i prošnjama drugih. Danas nas ozdravlja po svetoj Euharistiji i pričesti. „Samo reci riječ i ozdravit će duša moja“. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse!!!

Nedostojna pričest donosi bolest, nemoć, nemir i bude još gore. Zato postoji ispovijed. On nas razumije i odnosi sve naše patnje jer je i sam prošao patnje, izdaje,

odbačenost i sve naše patnje preuzeo i oprao nas svojom krvlju. On sve zna, gleda srce i sve naše dubine, ne gleda očima kao mi.

Kada smo prvi dan slušali o zlu bili smo pomalo uznemireni i u strahu, ali sada smo svjesni da je naš odabir pravi i da nam sotona ne može baš ništa jer imamo Krista. Sotona drhće kad nas vidi na koljenima i obilazi kao ričući lav.

Neka, ne može nam ništa jer imamo Krista koji nam se daruje u maloj hostiji svakodnevno.

Ova nas je duhovna obnova posebno potakla na ljubav i dobro, a i na razmišljanje da je zlo uvijek tu i da moramo biti oprezni. Misno slavlje u Gospiuom parku u 11 sati predslavio je don Anto Stojić a u 18 sati mons. Milivoj Bolobanić.

Sretan Ti rođendan naša nebeska Majko!

Mirjana Džaja, PMI, Stenjevec

PROSLAVA MAJKE BOŽJE ČISELSKE U PODRAVSKIM SESVETAMA

U mjesecu listopadu u našoj župi Svih Svetih u Podravskim Sesvetama svaki dan mi vjeroučenici iskazujemo čast Majci Božjoj Čiselskoj, kako je nazivamo u našoj župi. Krizmanici predmole krunicu, a djevojčice petih razreda sviraju na sv. Misi. Mi ostali sudjelujemo tako da zajedno molimo i pjevamo.

U nedjelju 2. listopada o.g. svečano smo proslavili Majku Božju tako da smo procesijom koju je predvodio vlč. Marjan Zubak iz Zagreba s drugim svećenicima pratili njezin kip. Djevojčice su bile u bjelini i nosile krunu i krunicu, a djevojke su nosile kip Majke Božje. Odlučili smo moli-

ti krunicu sve do kraja mjeseca, i tako slaviti Mariju, koja je Isusova i naša Majka koja nas od svakog zla štiti.

Iva Gašparov, Podravske Sesvete

FATIMSKA GOSPA POHODILA MAJKU BOŽJU BISTRičKU

Da, dobro ste pročitali, repliku originalne Fatimske Gospe koja je od mjeseca svibnja hodočastila Slovenijom donio je slovenski bračni par u Svetište Majke Božje Bistričke. Bio je to izuzetan i rijedak događaj.

Nekoliko Prijatelja Maloga Isusa uputilo se 15. listopada na hodočašće da pozdravi Fatimsku Gospu u Bistričkom svetištu. Župljani župe M. B. Bistričke pripremili su se za doček. Okupljeni oko prelijepog kipa Fatimske Gospe, kojoj se u pozadini sjajio Bistrički kip, dječica su sa časnom sestrom gorljivo molila kronicu, a mi zajedno s njima.

Župnik vlč. Domagoj Matošević, povodom 100-te obljetnice Fatimskog ukazanja, upoznao nas je sa svim zanimljivostima, i također ono najvažnije, dobili smo posvetu, koju smo svi jednoglasno izmolili.

Euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Richard Pavlič, župnik iz Senja, u koncelebraciji župnika vlč. Domagoja, vlč. Mile Čančara župnika iz Gospića, i još dvojice svećenika.

Poslije pobožnosti križnog puta, uputili smo se u Karmelski samostan, gdje smo imali milost prisustvovati svečanoj molitvi časoslova, u čast sv. Terezije Avilske, koja se toga dana slavila.

Kip Fatimske Gospe, boravio je u Bistričkom svetištu tri dana, ali kada se je u nedjelju vraćao natrag za Sloveniju, a zatim u Fatimu, navratio je i u Samostan Corpus Domini u Zagrebu. Bila je to velika radost za zagrepčane koji su uspjeli doći i pozdraviti taj sveti nam i dragi lik Majke Božje Fatimske!

Marija Lukač, animatorica PMI, župa sv. Jeronima, Zagreb

PRIJATELJI MALOG ISUSA U SAMOBORU

U kapelici sv. Ivana Krstitelja, 9. rujna 2016. godine, održan je prvi susret Prijatelja Malog Isusa za sve one koji to žele postati. Okupilo se oko dvadesetak onih koji žele svojim životom svjedočiti vjeru kako ju je svjedočio i Sl. Božji Josip Stadler. S. Monika Maslač upoznala je nazočne sa apostolatom kojeg vrše Prijatelji Malog

Isusa i duhovnošću malenosti koja se živi u Društvu. Svi simpatizeri oduševljeno su krenuli u jedan novi korak u svojem životu, ali i u životu svih onih koje će susresti. Bog, koji je započeo dobro djelo, neka ga i dovrši! (PMI)

NAKON SUSRETA U SAMOSTANU ANTUNOVAC

Nakon posjeta vama, odlučili smo se više uključiti u suradnju sa vama. Bili smo oduševljeni vašom gostoljubivošću i vašom duhovnošću, koju sve više prepoznajemo kao nužno potrebnu i kod nas. Nije ništa slučajno, zna Mali Isus što nam ovdje treba i zašto je došao. Naše susrete smo od tada malo preoblikovali i prilagodili više štovanju Božanskog Djeteta Isusa, promišljanju o tome kako što više ljudi iz župe i okoline uključiti i privući. U planovima smo za prigodan Božićni program za djecu i Božićni koncert sa mladima u crkvi. Božićni koncert imamo svake godine a sada smo dodali i igrokaz. Potaknuti smo vašim idejama i za Božićnu izložbu i tu nam je malo nezgodno pridružiti se u tome vama zbog udaljenosti. Odlučili smo i ovdje u našoj župi organizirati mali Božićni sajam i ponuditi neke eksponate, koje ćemo sami izrađivati.

Puno vam hvala na predivnim poticajima za naš rad. Molim vas da nas ne izostavljate i u budućnosti i da nas uvijek obavijestite i uključite u vaša događanja. Mi ćemo sve pratiti kako uspijemo iz ovoga kutka Hrvatske.

Imamo pitanja:

Kako sada da mi ovdje postanemo članovi Društva PMI? Je li dovoljno čitati statut? Kako provesti formaciju? Kako da to ostvarimo? Kako da mi ovdje imamo pripravu? Molimo vas uputite nas. Ima interesenata i naša molitvena zajednica se osjeća pozvanom da nastavi sa daljnjim radom i aktivnostima kao Prijatelji Maloga Isusa.

Srdačno uz svaki Božji blagoslov vama i svim sestrama i suradnicima.

Katica Vulić iz Dalja

NA DOBRO NAM DOŠLO NOVO DOŠAŠĆE

Bog nam je u svojoj providnosti darovao novu priliku. Milosno vrijeme došašća, koje započinjemo 27. studenog 2016. kao da je odjek slavlja Jubileja milosrđa. Kao Prijatelji Maloga Isusa obdareni smo karizmom služenja potrebnima po uzoru na Slugu Božjega Josipa Stadlera. U župi sv. Vida, pripremu za došašće povezali smo sa završetkom velike devetnice Božiću. Poslije molitve i euharistijskog slavlja, uz gledanje video poticaja *Primili ste me*, kojeg je pripremila Vijeće za PMI zagrebačke provincije, te uz pomoć poticajnih kartica uživljavali smo se u betlehemske svijet, u

prostor jednostavne štale koja je postala sveto mjesto, mjesto rođenja Sina Božjega. Uz poticaj pripremljenih kartica otkrivali smo svoje mjesto i svoju ulogu u obitelji i župi kako bi po nama i među nama bilo pripremljeno mjesto za betlehemske Dijete.

Nakon katehetskog dijela susreta, dogovarali smo se i o konkretnim karitativnim akcijama kroz došašće. Darujmo bližnjemu nešto od sebe, a Isusu sebe, kako netko lijepo reče! (PMI)

SPLITSKA PROVINCIJA

ZLATNA VJERNOST BOGU

Na svetkovinu Uznesenja BDM prije 50 godina s. M. Mirjam Dedić izrekla je predana i radosna srca Bogu, svoje predanje služenja Njemu u potrebnima i svim bližnjima. Njezina iskrena vjernost Malom Isusu vodila je, zagovorom sluge Božjeg Josipa Stadlera providonosno do jednog ZLATNOG nadahnuća. Prije 21 godinu, kada je bila u ulozi Vrhovne glavarice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, osnovala je i utemeljila Društvo Prijatelja Malog Isusa(DPMI-a). Oni su vanjski suradnici koji nisu članovi Družbe ali žive i djeluju u duhu Družbine Karizme i njezine duhovnosti. Kroz različite okolnosti u svakodnevnom životu proširuju poslanje služenja potrebnima te svjedoče Radosnu vijest molitvom i karitativnim djelovanjem. Poticaj u svom srcu s. Mirjam sigurno je osjetila kao jedan poseban proročki znak za djelo po kojem se danas događaju evanđeoska i milosna svjedočanstva.

Zajedno s Vama s. M. Mirjam zahvaljujemo Malom Isusu za obilje darova koje Vam je tijekom pet desetljeća Providnost udijelila i vodila Vas u vašem poslanju. Nije beznačajno da slavite svoj zlatni Jubilej zavjeta u Izvanrednoj godini milosrđa. Mi članovi Prijatelja Malog Isusa posebno Vam čestitamo Jubilej za „Zlatno„ osnivanje plemenitog Društva suradnika Družbe riječima Josipa Stadlera: „Vodi me Majko Marijo k vječnom

izvoru mudrosti i ljubavi“. DUHOVNI DAR u Ime PMI-a Splitske provincije s. Dolores predala je s. Mirjam u Livnu 14. kolovoza 2016. nakon svečanog Euharistijskog slavlja zajedno sa članom DPMI-a don Stjepanom Lončar.

Svim slavljenicama iz cijele Družbe također srdačno čestitamo 60. 50. 25. obljetnicu redovničkih zavjeta, doživotne zavjete, obnovu zavjeta, prve zavjete, ulazak u prvu i drugu godinu novicijata. Neka vas i sve nas blagoslovi Bog po zagovoru Nebeske Majke Marije i sluge Božjeg Josipa Stadlera.

*Zahvalni PMI-a sa s. Dolores Brkić i Marinom Rubić,
članicama Vrhovne Uprave DPMI*

SVEČANA PROSLAVA 300. OBLJETNICE U SINJU

U svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske, u vremenu Godine milosrđa 25. rujna 2016. svečano je proslavljena 300. obljetnica krunjenja slike Gospe Sinjske (1716. - 2016.).

Misno slavlje predslavio je nadbiskup i metropolit msgr. Marin Barišić uz veliki broj svećenika a posebno franjevaca. Uz brojne goste društvenog i crkvenog miljea, okupilo se veliko mnoštvo vjernika iz Sinja, Cetinskog kraja, zatim iz raznih dijelova Hrvatske i Rame iz BiH.

Nazočile su i časne sestre iz više redovničkih zajednica kao i mi Služavke Maloga Isusa, posebno one koje su rođene u ovom Cetinskom kraju. Tako je tu došla moliti i tražiti zagovor Nebeske naše Zagovornice, provincijalka s. Anemarie Radan, s. Zorka i još niz nas sestrali i velik broj članova PMI-a. Ujedno smo se zahvalnošću i ponosom prisjetili kako je u ovo svetište hodočastio i naš sluga Božji Josip Stadler. Opširnije izvješće možete vidjeti na str. Splitsko-makarske nadbiskupije.

s. Dolores Brkić

HODOČAŠĆE PMI-A U STADLEROVU KATEDRALU SRCA ISUSOVA U SARAJEVO

Vrhovna uprava Društva PMI organizirala je hodočašće članova prigodom Godine milosrđa i 135. obljetnice biskupskog ređenja sluga Božjeg Josipa Stadlera u njegovu katedralu Srca Isusova. Na ovom hodočašću PMI-a sudjelovala je vrhovna glavarica sestra s. M. Radoslava Radek, utemeljiteljica Društva s. Mirjam Dedić, s. Ana Marija Kesten ravnateljica Društva te više sestara koje su voditeljice svojih skupina. Pri kvalitetnoj organizaciji sudjelovale su tri provincijske pročelnice. Za Splitsku provinciju "teret dana" pri organizaciji ponijela je naša pročelnica s. Dolores Brkić, ali to su njoj slatki i uhodani koraci koje svi osjetimo da radi sa srcem. Iz Splitske provincije bilo je 120 članova iz: Splitskih župa; Gospa od Pojišana, sv. Spasa-Mejaši, sv. Obitelji i sv. Križa i 2. Gimnazije Split, zatim Kaštel Novi, Sutivan - o. Brač, Jesenice, Omiš-župa sv. Petra, Podstrana, Cista Velika, Cista Provo, Dobranje, Dugopolje, Katuni-Kreševo, Šestanovac, Vrgorac, Metković-župe sv. Nikole i sv. Ilije, Livno i podupiratelji iz Opuzena. Na hodočašću u jednom danu, 1. listopada u ranim jutarnjim satima krenuli su PMI iz Metkovića sa s. Magdalis (zamjenica s. Marijane) i animatoricama Brankom i Željkom. U njihov busu

priključili su se i članovi iz Vrgorca sa s. Dulcelinom te podupiratelji iz Opuzena. Zatim jedan minibus iz Katuna i Šestanovca predvođeni sestrom Dankom Žaper i jedna skupina iz Livna predvođena s. Sandrom.

Dana 30. rujna 2016. krenula je veća skupina iz Splita predvođena pročelnicom s. Dolores i još s. Vlastom Tadić, s. Amabilis Vukman te župnikom iz Ciste Velike don Danijelom Guć. Na putu do Sarajeva hodili smo stazama Josipa Stadlera, razmišljajući o Njegovoj veličini, molitvom, pjesmom, razmjenom iskustava i tako su se nizali sati do odredišta. Posjetili smo duhovni centar „Kuću Djeteta Isusa“ u Livnu, srednjoškolski centar „Petar Barbarić“ u Travniku gdje smo slavili sv. Misu, Vitez-Dom sv. Josipa te u Sarajevu Nadbiskupski dvor. Tu smo se posebno pomolili Srcu Isuso-

vu i služi Božjem Josipu Stadleru, gdje je svakodnevno molio i slavio Euharistiju. U večernjim satima zabilježili smo fotografiju pred katedralom uz kip sv. Ivana Pavla II. Nakon ispunjenog dana uslijedio je smještaj i okrjepa tijela u hotelu Delminium .

Sljedeći dan, 1. listopada nakon doručka krenuli smo u Stadlerovu zgradu Vrhbosanske bogoslovije, zatim u katedralu, pa u tišini i miru molili na grobu Sluge Božjeg. Ostavili smo svoje usmene i pismene molitve za razne nakane. Malo su hodočasnici prošetali i povijesnom Bašćaršijom te se ponovo okupili pred katedralom u 10 sati, ušli kroz Vrata milosrđa. Katedralni rektor mons. Ante Meštrović hodočasnike je upoznao sa povijesno-umjetnički značenjem katedrale. Euharistijsko slavlje započelo je u 10 i 30 sati a predslavio je Vrhbosanski kardinal Vinko Puljić sa svećenicima. Pjevanje je predvodio dio zbora iz Katuna-Kreševo sa s. Dankom. Dirigirao je animirajući svih, pjevao psalam i solističke dionice prof. Ivan Bošnjak PMI-a iz Splita. Kardinal je na početku izrazio dobrodošlicu hodočasniciima te naglasio ljubav sv. Male Terezije prema Isusu. Podcrtao je važnost i značenje prijateljstva prema Malom Isusu, što je bit imati srce za ljude. Poželio je svima da Godina Milosrđa bude obnova naše voljenosti od Nebeskog Oca. U prikaznim darovima sve skupine su prinijele svoje darove u košarama za potrebne i siromašne slijedeći tako Stadlera, Oca siromaha te novčani prilog za Stadlerov grob i sirotište. Dar katedrali prinijeli smo 4 kamena svijećnjaka iz Pučišća sa Brača. Procesiju prikaznih darova predvodila je s. Dolores, a molitvu vjernika PMI iz Gromiljaka . Nakon Pričesti PMI-a obnovili su svoja obećanja pripadnosti Društvu. Na koncu svoju toplu riječ ohrabrenja i zahvale uputila je č. Majka s. Radoslava.

Predvođeni kardinalom i svećenicima uputili smo se (koliko je bilo moguće pomicati se) na grob sluge Božjeg Josipa Stadlera te smo izmolili svi zajedno molitvu za Njegovo proglašenje blaženim. Primivši blagoslov Božji koji nam je podijelio kardinal, slijedila je jedna zajednička fotka u katedrali jer nije bilo moguće pred ulazom...

Drugi dio susreta

Nakon samostalnog osvježenja i okrijepe tijela uslijedio je u katedrali duhovno-glazbeni program koji se sastojao po tri točke iz svake Provincije. Prijatelji Malog Isusa iz Splitske provincije u programu nastupili su sa:

Skladba AVE MARIA od F. Schuberta u izvedbi prof. Ivana Bošnjaka, PMI-a iz Druge Gimnazije Split.

Tekst Solsticij srca od književnice Side Košutić ukomponiran sa parafraziranim biblijskim tekstom iz Matejeva evanđelja (Mt 25,31-46) scenski je obradila s. Dolores. U scenskoj interpretaciji sudjelovale su članice iz Ciste Velike, Jesenica, Sutivana, Dugopolja i Splita - Gospa od Pojišana. Glazbenu podlogu pjevao je Ivan Bošnjak: Korake nam upravi putovima mira blagoslov nam podaj Duha ljubavi... Bitna poruka sažela je Stadlerovo geslo IMAJ SRCE...

Poeziju posvećenu Stadleru koju je napisala s. Dolores kao novakinja 1974. god. krasnoslovio je gosp. Borko Gunjača jedan od prvih PMI-a iz Omiša, župa sv. Petra.

Po završetku programa svima se obratila s. Ana Marija Kesten zahvalila Bogu, sluzi božjem Josipu Stadleru i svim sudionicima. Svećenik Tomislav Kralj PMI-a svih je blagoslovio te zaželio sretan povratak svojim mjestima i domovima. Naša splitska skupina uputila se svojim busom preko Jablanice gdje smo imali kratki predah diveći se Božjem stvaralačkom djelu kao i cijelim nastavkom puta kroz predivne planine i krajolike uz kanjon rijeke Neretve.

Stigavši u Međugorje, predali smo Majci Božjoj sve u ruke. Znakovit je dan ovog našeg hodočašća jer je spomendan sv. Male Terezije, Prva subota, početak listopadske pobožnosti (ali i međunarodni Dan starijih, Dan glazbe...). U svojim molitvama sjetili smo se starijih iz naših obitelji ali i samostana.

Neka je Bogu HVALA i SLAVA za sve i svim našim sv. Zaštitnicima. I za kraj evo jedna misao koja mi još odjekuje značenjem u mislima a više puta je izgovorila na ovom hodočašću naša Pročelnica: "Isuse, hvala ti za ove divne članove PMI-a. Oni su naše nadahnuće, blagoslov, ali i PROMICATELJI pred nama..."

Ispunjeni milostima stigli smo u Split.

Vesna Mamić, PMI-a, Split

PROSLAVA 126. ROĐENDANA DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA U CISTI VELIKOJ

Na početku svečanog misnog slavlja župnik don Danijel Guć čestitao je sestrama, Prijateljima Maloga Isusa te svim simpatizerima rođendan Družbe. U propovijedi je istaknuo same početke Družbe te kako je zagrebački profesor svećenik Josip Stadler postao prvi vrhbosanski nadbiskup. Zatekao je veliko siromaštvo i glad te je tražio trajno rješenje za zatečeno stanje. Osnovao je sirotište te je brigu za djecu i siromašne povjerio dobrim djevojkama koje su to radile dobrovoljno. Te djevojke su imale želju postati redovnička zajednica te su molile nadbiskupa da im to i usliša. To

je bio početak DRUŽBE SERSTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA, prve Družbe iznikle u krilu Katoličke Crkve u Hrvata. U znak zahvale za sva velika djela koja je Nadbiskup učinio, ne samo za Družbu, nego općenito za sve ljude, sestre su zahvalne Bogu na tim milostima te je kod njih prisutna želja kao i kod onih djevojaka sa početaka Družbe - da se Družba i dalje razvija preko novih članica.

Luka Pleić

„U NADI RADOSNI U DUHU GORLJIVI“

Pred kraj Godine milosrđa, na prvu subotu u mjesecu 5. studenog 2016 .godine, organiziran je duhovno - edukacijski susret Animatora za PMI-a. Voditeljica je bila pročelnica s. Dolores Brkić. Program je oblikovala pročelnica s. Dolores i animatorka Marina Rubić. Na susretu je sudjelovala 21 članica i sestre iz vijeća za PMI-a: s. Danijela Mihić, s. Marijana Cvitanović, s. Vlasta Tadić (s. Rebeka i s. Danka bile opravdano odsutne). Nazočna je bila s. Sandra i s. Flavija u zamjenu svojim animatoricama.

U subotnje jutro u 9 sati okupili smo se u crkvi sv. Duha u Splitu na Euharistijsko slavlje koje je predslavio don Mirko Mihalj zajedno sa don Šimom Marović. I kako ništa nije slučajno tako i današnja Božja riječ. U prvom čitanju sv. Pavao nam poručuje: „Sve mogu u Onome tko me jača“, u psalmu „Blago čovjeku koji se boji Gospodina“, u Evanđelju je i jaka misao u tekstu, „Ne možete služiti Bogu i bogatstvu“. Don Mirko je na vrlo jasan i autentično-aktualan način pojasnio poruku i na sebi svojstven način naglasio: Sve činite s radošću! To je u daljnjem radu neprestano naglašavala i s. Dolores.

Nakon sv. Mise kratko smo hodočastili do splitske katedrale sv. Dujma, koja je inače posvećena Uznesenju BDM. Ušli smo na sv. Vrata milosrđa, izmolili zajedno kronicu Božjem Milosrđu koju je predvodila s. Marijana Cvitanović te dali pjesmom hvalu Majci Božjoj i Malom Isusu. Nastavili smo hod kroz Dioklecijanovu palaču prisjetivši se svjedočanske vjere sv. Dujma te smo razmišljali o nama u ovom vremenu i suvremenim“ Dioklecijanima i Dujama...” Hodeći splitskom rivom, stigli smo u samostan sv. Ane gdje su nas sestre radosno pozdravile kao svoje drage suradnike.

Naš rad pročelnica je nastavila na jedan kreativno nadahnut ali radostan način. Kazala nam je sve kroz biblijsku riječ iz poslanice Rimljanima 12 poglavlje. To je bio moto susreta a vrlo umješno uklopljena pouka, pohvala, motivacija života i djelovanja PMI-a, kao i razlozi nekih tehničkih formi i više projekta. Posebno smo se osvrnuli na nadolazeću Misijsku izložbu uz Prvu nedjelju Došašća. Potaknuti smo još više upoznavati karizmu Družbe i život sluga Božjeg Stadlera te ga na razne načine predstavljati djeci i mladima kao i odraslima; kroz film, literaturu a sad u ovoj godini i kroz Kviz koji nam je pripremila s. Dolores na razini Družbe. Naglasila nam je pročelnica i ovo: "Kakva je motivacija sestre voditeljice i njezinog poziva, takvu ona Animatoricu i bira. Od njihove motivacije dalje uglavnom ovisi i djelovanje cijele skupine." Naš rad i djelovanje treba se odvijati u životu župe i Crkvenom duhu.

Daljnji rad odvijao se uz osvježanje i kavu izmjenom iskustava u radu te bodrenjem jedni drugih. Naše drage časne su nam pripremile i okrjepu za tijelo pa smo u veseloj atmosferi zajedno u blagavaonici proveli i te trenutke. Neka Mali Isus blagoslovi sestre!

Nastavili smo svoj duhovni program u kapeli molitvom Gospine krunice te svako otajstvo molili po posebnim nakanama. Na kraju smo molili našeg dragog slugu Božjeg Josipa Stadlera za duhovna zvanja, da pomladi Mali Isus Družbu i Provinciju novim snagama. Rastanak na samostanskim vratima bio je takav kao da su neke članice htjele ostati...?!

*Vesna Mamić, PMI-a Split
Terezija Lukić, PMI-a Sutivan*

IZBOR TRAJNIH VREDNOTA

Prvog dana devetnice na kraju Izvanredne Godine milosrđa 11. studenog 2016. godine, 92 mladih Druge gimnazije iz Splita, išli su na duhovnu obnovu u Međugorje. Drugi vid ovog hodočasničkog putovanja bio je projekt u zajednici Cenakolo a okvirne teme su: Bijeg od slobode i Potraga za trajnim vrjednotama. Organizatorica i voditeljica ovog programa je vjeroučiteljica s. Dolores Brkić. U pratnji su bila još tri profesora (Nedjeljko Anić, Katja Korljan i Danijela Jurkin) zbog velike grupe ali i zajedničke odgojne dimenzije.

Na samom dolasku u Međugorje imali smo sakrament ispovijedi i sv. Misu koja je bila na Engleskom jeziku. Budući da dolazimo iz jezične gimnazije, htjeli smo imati i interdisciplinarni dan: duhovno, odgojno i studijsko bogatstvo. Bilo je dovoljno vremena za osobni izbor pojedinim pobožnostima na različitim mjestima; u svetištu, hodom na brdo ukazanja... kao i međusobno dijeljenje iskustva. Kroz radosno druženje okrijepili smo tijelo na ručku nakon kojeg smo išli u Zajednicu Cenakolo. Tu su nam bivši ovisnici ispričali svoj gorki put do „pakla“ i povratak životu i slobodi

iz ropstva koji im je bio poguban. Potresla nas je njihova priča ali i duboka i iskrena povijest njihova životnog puta. Doživjeli su vlastito uskrsnuće samo po Isusu Kristu koji jedini daje smisao životu. Zadržala nas je njihova ogromna hrabrost kako u ovom vremenu hedonizma i konzumizma kroz život u zajednici nemaju doticaj sa medijima. Koja je to čudesna snaga međusobne komunikacije koja je najjači medij, i komunikacija s Isusom i Riječi Božjoj koja obnavlja „usahle živote“? Bog je najveća Ljubav i Milosrđe!

Nakon ovog sadržajnog dana na povratku smo posjetili Herceg etno selo koje nam „kazuje mnoge priče“ i divljenje ljudskoj i Božjoj stvaralačkoj kreativnosti.

Naš povratak nastavili smo prema Splitu u zahvalnoj i raspjevanoj atmosferi.

Nina Maretić, gimnazijalka

SARAJEVSKA PROVINCIJA

ODRŽAN DJEČJI KAMP: "RUKA LJUBAVI"

U Kući Navještenja u Gromiljaku se od 15. do 18. lipnja 2016. održao dječji kamp za djecu od prvog do šestog razreda osnovne škole pod motom „Ruka ljubavi“.

Na kampu je sudjelovalo osamdesetak djece iz Gromiljaka, Kiseljaka, Busovače, Fojnice i okolice, a voditelji su bili Animatori Prijatelja Malog Isusa i s. Marina Perić. Kamp je započeo u srijedu 15. lipnja misnim slavljem u župnoj crkvi „Imena Marijina“ na Gromiljaku. Euharistijsko je slavlje predslavio župnik vlč. Ilija Karlović.

Nakon misnog slavlja uslijedilo je upoznavanje djece, pjesme, ples, podjela u grupama, igre te rad u radionicama.

Ove godine pripremili smo sljedeće četiri radionice:

Kreativna - u kojoj se pravile rukavice, koje su djeca kasnije mogla ponijeti kući za spomenu

Filmsko - biblijska - u kojoj su djeca učila o duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa, zatim su pogledala animirani film o milosrdnom ocu, te imali rad u grupi te učili ono što nam Isus želi reći u Godini Milosti.

Dizajnerska - gdje su djeca na kreativan način crtala i bojala po majicama.

Kreativna - u ovoj kreativnoj radionici djeca su pravili jastuke te također ponijeli kući za spomenu.

Djeca su imala priliku uživati u pjesmi i igri, bansevima, plesovima i molitvi.

Zadnji dan dječjeg kampa, misno slavlje je predvodio vlč. Jakov Kajinić-duhovnik

u bogoslovnom sjemeništu koji je na poseban način raveselio djecu svojim blagim pristupom, pjesmom te ih pozvao da budu pravi Isusovi prijatelji čineći ono što je Isusu drago.

Nakon sv. mise

animatori PMI i s. Marina pripremili su program i prezentaciju za roditelje u kojoj su predstavili ono što se kroz ova četiri dana radilo sa djecom.

Osim svih potrebnih materijala potrebnih za izvođenje dječjeg kampa kao uspomenu na dječji kamp "Ruka ljubavi" nabavili smo majice i sve potrebne materijale za djecu. Od novca kojeg smo dobili od Centra za mlade „Ivan Pavao II“, ono što smo planirali kupiti to smo i ostvarili, ali mnoge stvari nismo unaprijed mogli predvidjeti pa smo uz njihovu financijsku podršku mogli priuštiti. S. Marina Perić im je dostavila sve račune od dječjeg kampa „Ruka ljubavi“ realiziranog u periodu od 15. do 18. lipnja 2016., te zahvalila na podršci i novčanoj potpori a dobri Bog neka nagradi svako njihovo dobro djelo i neka ih blagoslovi svakim nebeskim blagoslovom!

s. Marina Perić

DUHOVNA OBNOVA ZA PRIJATELJE MALOG ISUSA „STADLEROVO MILOSRĐE DANAS“

U Kući Navještenja na Gromiljaku u četvrtak, 25. kolovoza održana je duhovna obnova za Prijatelje Maloga Isusa na temu: „Stadlerovo milosrđe danas“ koju je predvodio vlč. Jakov Kajinić koji je i sam član Društva Prijatelja Malog Isusa.

Uz poticajne misli o milosrđu na poseban način je istakao djelotvornu ljubav koja je pokretala sl. B. Josipa Stadlera te se osvrnuo na poslanje Društva Prijatelja Malog Isusa potičući ih na važnost molitve, sv. Euharistije i milosrdne ljubavi koja je temelj poziva i poslanja svakog kršćanina.

Nakon predavanja PMI su imali mogućnost pristupiti sakramentu sv. Ispovijedi, klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i svetoj Misi.

Za kraj same duhovne obnove vlč. Kajinić je naglasio da ljudi današnjice trebaju Isusa te pozvao Prijatelje Malog Isusa da ga nose onima kojima su poslani.

Govoreći o mostu koji povezuje potakao je PMI da budu most preko kojeg će drugi doći do Isusa.

s. Marina Perić

DUHOVNA OBNOVA ZA PRIJATELJE MALOG ISUSA „SLUŽITE U VESELJU!“

U Kući Navještenja na Gromiljaku u nedjelju, 25. rujna, održana je duhovna obnova za Prijatelje Maloga Isusa na temu: „Služite u veselju“ koju je predvodio don Danijel Vidović, SDB.

Uz poticajne misli o molitvi na poseban način je istakao da osobna molitva izgrađuje, čisti, daje snagu za apostolat koji nam je povjeren kako bi izašli iz sebe, svojih zidova i pošli onima koji su potrebiti Božje ljubavi i milosrđa.

Nakon predavanja PMI su imali mogućnost pristupiti sakramentu sv. Ispovijedi, klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i svetoj Misi.

Za kraj same duhovne obnove don D. Vidović je naglasio da ljudi današnjice trebaju Isusa te pozvao Prijatelje Malog Isusa da ga nose onima kojima su poslani.

Govoreći o molitvi i poslanju potakao je PMI da ostanu na izvoru Božje ljubavi te da se ne boje svjedočiti ljepotu kršćanskog života.

s. Marina Perić

DUHOVNA OBNOVA ZA MLADE I ANIMATORE PMI “RADOST SUSRETA”

U Kući Navještenja na Gromiljaku, od 21. do 23. listopada 2016. godine, sestre Služavke Malog Isusa u suradnji s Centrom za savjetovanje Vrhbosanske nadbiskupije organizirale su duhovnu obnovu za mlade pod nazivom „Radost susreta“ na kojoj su sudjelovali mladi iz Gromiljaka, Kiseljaka, Kreševa, Sarajeva, Viteza te Crne Gore (Ulcinj, Bar, Zupci...). Voditelji obnove su bili dr. Sanda D. Smoljo, don Simo Ljuljić te s. Marina Perić. Obnova je započela euharistijskim slavljem u župnoj crkvi Imena Marijina na Gromiljaku te upoznavanjem mladih.

Srdačnu dobrodošlicu svim okupljenima uputila je s. Marina te se kratko osvrnula na protekle dvije duhovne obnove na temu: „Slijedi me! Poziv/Poslanje“ i „Hodi u ljubavi“. Prethodne duhovne obnove, zaključno s ovom su bile jedno veliko, sveobuhvatno predavanje o ljubavi i odnosu prema Bogu, drugima, ali i prema nama samima. Poručila je da Bog poziva svako biće na život i ljubav te da je svatko dragocjen i jedinstven. Svima je dana sloboda, a jedno od obilježja kršćanstva jeste biti Kristov, odnosno, u slobodi prihvatiti i birati ono što je Bogu milo. Na taj način prihvaćamo poziv koji nam je Bog dao, te zato sve što činimo u životu trebamo činiti s ljubavlju, oslanjajući se na Krista koji je temelj i korijen svega. Osim toga, s. Marina je kazala da u svome životu trebamo njegovati nesebičnu ljubav koja svu sebe daje, a ne traži ništa za uzvrat.

Uvodno predavanje „Susret oči u oči“ imao je don Simo koji je govorio o susretu Isusa i Samaritanke kod zdenca (Iv 4, 5-42). Tumačeći navedeni tekst don Simo je istakao da se svakodnevno susrećemo s raznim osobama i da je pravi susret, zapravo onaj koji ostavlja utisak na nas te koji budi emocije u nama. Primjer jednog takvog susreta je susret Isusa i Petra kada Petar, nakon što je zanjekao svoga Gospodina, susreće njegov pogled koji u Petru budi bujicu emocija. Također je naglasio da odnos „ti - ja“ u međuljudskim odnosima stvara napetost koja može onemogućiti susret ljudi različite nacionalnosti, vjerske pripadnosti.... Kao što je Samaritanka stavila razliku između sebe i Isusa koji je bio Židov, tako i mi danas, vođeni svojim predrasudama i onim “Ja sve znam, te drugi mi nije potreban” potičemo udaljava-

nje jednih od drugih. Na kraju svoga predavanja je naglasio važnost istine u našim životima te da jedini trenutak kada govorimo istinu jeste kada govorimo o sebi, o svojim vrlinama i manama.

Drugog dana obnove predavanje pod nazivom „Susret sa sobom“ predstavila je dr. Smoljo, a započela je uvodnim pitanjem „Kako sebe susresti?“ Dr. Smoljo je kazala da se često prema sebi odnosimo površno, te da je stoga prvi korak ka susretu sa sobom upoznati se. Kada pogledamo u svoju nutrinu, vidimo što mi se sviđa, što me boli... potrebno je prihvatiti sebe, odnosno, nositi se s tim što sam ja. Sljedeći korak je zavoliti se, a voljeti sebe znači prihvatiti sebe u potpunosti. Posljednji korak u tom procesu jeste mijenjati se, oblikovati se na sliku na koju smo načinjeni, na sliku djece Božje. To je put na kojemu nam se pojavljuju brojna emotivna stanja koja nas mogu zbuniti, i ako ne znamo kako se s njima nositi i kako ih nadići mogu postati prepreke da živimo svoj poziv djece Božje. Emotivna iskustva koja sputavaju naš osobni i interpersonalni rast mogu biti ljubomora, zavist, krivnja te stid. Da bi se ostvarili kao djeca Božja trebamo prihvatiti sebe i oprostiti sebi. Oprost je put ka boljitku jer opraštanjem dajemo mir sebi i drugima.

Nakon predavanja uslijedio je radu u grupama u kojemu su mladi odgovarajući na postavljena pitanja iznijeli svoje mišljenje i stavove o danoj temi. Radost susreta mladi su na poseban način mogli osjetiti u klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, kroz svetu ispovijed te euharistijsko slavlje na kojem su imali priliku pristupiti i svoj duh obnoviti.

U večernjim satima drugoga dana mladi su predstavili svoje radove te zajedno promišljali i iznosili svoje stavove o svemu što su čuli i doživjeli na obnovi. Naposljetku su pogledali film „Inside out“ koji je na jedan jednostavan način prikazao sve ono s čime se čovjek u svojoj nutрини bori.

Trećeg dana kroz razgovor s voditeljima obnove mladi su iznijeli svoje dojmove, a potom je dr. Smoljo kazala da je jedan od većih neprijatelja mladih obeshrabrenje, te potakla mlade da ohrabrenje i okrpju koju su doživjeli na obnovi nastave živjeti i svjedočiti u svojim domovima i okolini u kojoj žive. Posebno je naglasila da nas ne smije nositi ushićenje sadašnjeg trenutka zbog svega doživljenog. Kada se svatko od nas vrati u svoju svakodnevnicu treba ustrajati i u teškim trenucima, prisjećajući se ove duhovne obnove i svega rečenog i doživljenog, crpiti snagu kako bi nastavili dalje vršiti svoje poslanje.

Na kraju duhovne obnove mladi okupljeni u misnom slavlju koje je predvodio don Simo zahvalili su Bogu na milosti spoznaje i Božje blizine koje su primili na ovoj duhovnoj obnovi.

D.T.

DUHOVNA OBNOVAZA PRIJATELJE MALOG ISUSA “BDIJTE I MOLITE“

U Kući Navještenja na Gromiljaku u petak, 25. studenog, održana je duhovna obnova za Prijatelje Maloga Isusa na temu: „Bdijte i molite“ koju je predvodio fra Josip Ikić - misionar milosrđa.

Duhovna obnova je započela klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom te su PMI i ostali vjernici imali mogućnost pristupiti sakramentu sv. Ispovijedi i sudjelovati na svetoj Misi.

Govoreći o grijehu i napastima fra Josip je pozvao okupljene da bdiju i mole jer smo mi djeca Božja koje Bog ljubi i neprestano zove k sebi. Grijeh nas udaljava od Boga, a molitva, klanjanje Isusu u Presvetom Ol. Sakramentu i čitanje Sv. pisma nas sjedinjuje s Bogom te daje milost da se borimo protiv zla.

Za kraj same duhovne obnove fra Josip je naglasio da se ne bojimo svjedočiti Božju ljubav u ovome svijetu po djelima milosrđa - djelima ljubavi.

s. Marina Perić

GODIŠNJI SUSRET DRUŠTVA PMI „STADLEROVO MILOSRĐE DANAS“ Lug-Brankovići

U subotu, 3. rujna, u župi sv. Ivana Krstitelja u Lug-Brankovićima, održan je XIX. susret Prijatelja Malog Isusa Provincije BZ BDM Sarajevo, a tema susreta je bila „Stadlerovo milosrđe danas“. PMI (Neum, Prozor, Mostar, Sarajevo, Gromiljak, Vitez, Voćin, Maglaj i Lug- Brankovići) je dočekaao župnik Franjo Ivandić i s. Marinela Zeko te im zaželili srdačnu dobrodošlicu.

Susret je započeo blagoslovom hodočasnika koji im je udijelio vlč. Ivan Karača, a nakon toga s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, uputila je prigodnu riječ te ih ohrabrila i pozvala na radosno služenje Malom Isusu.

Potom je uslijedilo misno slavlje koje je predslavio don Danijel Vidović, SDB.

U svojoj propovjedi don Danijel je pozvao PMI da nasljeđuju primjer Sl. B. Josipa Stadlera koji je neumorno radio za dobrobit malenih.

Istakao je milosrdnu ljubav koja je krasila njegov život te ih pozvao da se ne boje svjedočiti tu ljubav koja se daruje u obilju.

U misnom slavlju je upriličeno i pristupanje novih članova u Društvo PMI i obnova obećanja te je s. M. Ana Marija Kesten, ravnateljiva DPMI pročitala pismo s. M. Radoslave Radek, časne majke, koje je uputila PMI povodom ovoga susreta.

Prigodom ovog susreta PMI su za “Projekt našeg srca” prikupili novčani dar te darovali župniku za dvije obitelji u potrebi iz Lug Brankovića.

Nakon misnog slavlja uslijedio je ručak te radionica „Blago milosrđa“. Animatori su pripremili razne animatorske igre za djecu i mlade, igrokaz te film o Sl. B. Josi-

pu Stadleru koji je obogatio duhovno znanje PMI te ih potakao da služe malenima pozdajući se u Boga i Njegovu Providnost. Po završetku radionice, PMI su se uputili prema obližnjoj župi sv. Leopolda B. Mandića u Maglaju gdje su imali klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

Na kraju susreta prigodnu riječ je uputila s. M. Marina Perić, pročelnica DPMI te im naglasila „Ponesimo s ovog susreta u svoje župske zajednice, u svoje obitelji, na svoja radna mjesta iskustva da-

našnjeg susreta s Milosrdnim Ocem.

Budimo spremni živjeti i svjedočiti duhovna i tjelesna djela milosrđa kao što ih je činio u svom životu sl. Božji Josip Stadler.“ te zahvalila župniku Franji Ivandiću domaćinu susreta na otvorenosti i suradnji, don Danijelu Vidoviću koji je predvodio misno slavlje i s. Marineli Zeko koja je sa svojim zborom uzveličala misno slavlje te vlč. Josipu Jeliću koji nas je primio u svetište sv. Leopolda B. Mandića gdje smo primili plodove ove milosne Godine Božanskog milosrđa.

s. Marina Perić

HODOČAŠĆE PRIJATELJA MALOGA ISUSA SLUZI BOŽJEM JOSIPU STADLERU U SARAJEVO

Bio je jedan sat iza ponoći 1. listopada, kada se jedna skupina Prijatelja Malog Isusa i simpatizera zajedno sa s. Viktorijom Predragović uputila na hodočašće u Sarajevo. Hodočašće je bilo upriličeno povodom proslave 135. obljetnice biskupskog ređenja sluge Božjega Josipa Stadlera za vrhbosanskog nadbiskupa.

Vrijeme nam baš i nije bilo naklonjeno. Prijetilo je kišom, ali nas ništa nije moglo odvratiti od našeg nauma da dođemo do cilja. Vjerojatno je tako, s čvrstom odlukom da dođe u tada neuređenu Bosnu, krenuo na put neizvjesnosti nadbiskup Josip Stadler da bude na usluzi narodu u Bosni koji je tek nedavno izišao ispod Turske vladavine. Bio je to i duhovno i materijalno opustošen i siromašan narod. To nije spriječilo mladog Stadlera da se prihvati posla i počne djelovati prema Božjem poslanju, već mu je davalo još više snage i odlučnosti. Pa kako onda da nas omete jedan običan oblak. I nije nas niti smeo, niti pokolebao. Pomolili smo s za sretan put, otpjevali nekoliko duhovnih pjesama i polako tonuli u san, dok je autobus u sigurnim rukama našeg vozača grabio kilometre do cilja. Odmoreni, netko više - netko manje, našli smo se nadomak cilja. I gle čuda! Priroda se razveselila i počela nam najprije stidljivo, a kasnije sve jače pokazivati sunce i nagovještavati lijepi dan.

Prvi odmor bio nam je u Vrhbosanskoj Bogosloviji, gdje smo se mogli malo osvježiti i pripremiti za slavlje radi kojeg smo i došli. Osvježeni i odmoreni krenuli smo pred Katedralu Presvetog Srca Isusova. Tu nas je dočekao i kroz Sveta vrata milosrđa uveo i blagoslovio Rektor katedrale,

monsinjor Ante Meštrović. On nas je upoznao sa znamenitostima i poviješću izgradnje katedrale, koja se odvijala u vrlo nepovoljno i siromašno vrijeme. No, uz pomoć Božju, molitvu i silnu vjeru, prvog nadbiskupa vrhbosanskog, Josipa Stadlera gradnja je završena i dana na uporabu tadašnjim malobrojnim, ali čvrstim i odlučnim vjernicima.

Slijedilo je vrlo svečano Misno slavlje koje je predvodio vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz asistenciju rektora katedrale monsinjora Ante Meštrovića i kate-

dralnog župnika vlč. Marka Majstorovića. Misnom slavlju se pridružilo još nekoliko svećenika iz Vrhbosanskog kaptola, Bogoslovije i dva svećenika hodočasnika.

Na početku Misnog slavlja slijedili su pozdravi i zahvale svim svećenicima, sestrama Služavkama Maloga Isusa i svim Prijateljima Malog Isusa. Na kraju pozdrava izražene su želje da molitve hodočasnika i žrtve koje su podnijeli na ovom hodočašću budu blagoslovljene od Boga i da što prije dočekamo beatifikaciju sluge Božjega Josipa Stadlera.

Nazočili smo vrlo nadahnutoj propovjedi kardinala Vinka Puljića koji je usporodio ljubav sv. Male Terezije prema Djetetu Isusu s djelovanjem sestara Služavki Malog Isusa. Potaknuo nas je na prijateljstvo i pobožnost prema Djetetu Isusu, jer je Bog postao malen da nam bude blizu. Osobito je naglasio kako je okupljanje Prijatelja Malog Isusa na grobu Josipa Stadlera novo nadahnuće i mjesto učenja u pružanju pomoći jedni drugima. Na kraju propovjedi poželio je da Sveta godina milosrđa bude prilika da se sva bića osjete voljena od Nebeskog Oca i da pronađu životni cilj.

Nakon Svete pričesti Prijatelji Malog Isusa obnovili su Obećanje koje su dali prilikom stupanja u Društvo. Potom se kardinal Puljić u procesiji uputio na grob Sluge Božjega Josipa Stadlera i predmolio molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Prijatelji Maloga Isusa pratili su procesiju pjevanjem svoje himne "O, Presveto Dijete". Radost i ushićenje obilježili su cijelo Misno slavlje.

Slijedio je kratki odmor za ručak i razgledavanje Sarajeva i već u 13,30 sati započeo je drugi dio hodočasničkog programa. U tom dijelu predstavnici svih triju provincija slavili su Dijete Isusa, njegovu i našu Majku Mariju i Slugu Božjeg Josipa Stadlera pjesmom, iskazima i scenskim prikazima.

Našu Zagrebačku provinciju predstavile su pjesmom „Prijatelji tvoji smo“ animatorice Prijatelja Malog Isusa i sestre Služavke Malog Isusa uz pratnju na gitari Tomislava Šipeka. Također je i gospođa Justa Randelj iz Podravske Sesveta pročitala svoju pjesmu „Sluzi Božjem Josipu Stadleru“. Nas, Prijatelje Malog Isusa iz Kloštra, posebno je obradovao i učinio nas ponosnim nastup našeg člana PMI Tomislava Šipeka. On je za tu prigodu napisao i uglazbio pjesmu „Malenom Isusu“. Izveo ju je uz pomoć naših simpatizera Anite, Jasmine, Vesne i s. Viktorije. Bili su vrlo zapaženi i nagrađeni burnim pljeskom.

I kao što svemu lijepom dođe kraj, tako se i naše slavlje bližilo kraju. Još samo blagoslov hodočasnika i rastanak, nadam se ne zadugo. Prije odlaska mogli smo posjeti Vrhbosanski Kaptol i Stadlerov dječji „Egipat“ što smo i učinili.

Nakon napornog, ali vrlo nadahnutog i emocijama ispunjenog dana, oko 17 sati krenuli smo prema svom domu. Uz Božju pomoć sretno smo stigli kući zahvalni na prekrasnom danu ispunjenom radošću i zahvalnošću Bogu na daru hodočašća.

Marija Bobonj, PMI, Kloštar Podravski

MOJ PRVI SUSRET SA PRIJATELJIMA MALOGA ISUSA

Na poziv prijateljice uputila sam se na hodočašće u Sarajevo. Večer prije puta bacila sam oko na mail koji mi je poslala, pročitala da se radi o hodočašću članova Društva Prijatelja Maloga Isusa prigodom 135. obljetnice biskupskog ređenja Josipa Stadlera za vrhbosanskog nadbiskupa. O Prijateljima Malog Isusa, kao ni o Josipu Stadleru nisam znala ništa. Sam put do Sarajeva bio je prekrasan. Noćna vožnja nimalo naporna, ispunjena molitvom, pjesmom i smijehom. S. Kristina Maslač nas je upoznala s radom Društva PMI, sa sestrama Služavkama Maloga Isusa i sa životom njihovog utemeljitelja nadbiskupa Josipa Stadlera. Oduševila sam se, posebno njihovom brigom za bolesne, siromašne i napuštene.

U Sarajevu smo prisustvovali svečanom misnom slavlju u katedrali Presvetog Srca Isusova kojeg je predvodio nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić. Katedrala je bila dupkom puna hodočasnika PMI i sestara Služavki Malog Isusa iz Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije. Imali smo priliku ispovjediti svoju vjeru i na taj način ispuniti još jedan uvjet za primanje potpunog oprostata u Svetoj godini milosrđa. Molili smo i za beatifikaciju slugu Božjega Josipa Stadlera, te posjetili grob Josipa Stadlera koji se nalazi u samoj katedrali, Vrhbosansku Bogosloviju i Stadlerov dječji Egipat.

Dječji Egipat natjerao mi je suze na oči, ali i ispunio srce. Divim se sestrama Služavkama Malog Isusa koje brinu o djeci u potrebi. Brinu i o samoj kući i iako ih je malo, a posla previše, sve imaju širok osmijeh na licu. Vidjeli smo i djecu njihove šticienike, koji također ne skidaju osmijeh sa lica. U Samostanu Egipat imali smo priliku posjetiti muzej Josipa Stadlera koji je veliko blago nama danas. Pri povratku iz Sarajeva, bila sam počašćena pozivom na susret Društva PMI. Molitve nikada previše, a pomaganje bolesnima, siromašnima i napuštenima može samo oplemeniti moj život, tako da sam odlučila i u budućnosti ići na susrete. Nadam se da ću jednoga dana postati i punopravni član Društva PMI!

Valentina Kelković, župa sv. Ivana Krstitelja, Zagreb

PUT LJUBAVI, MOLITVE I ZAHVALE SRCA

Prvi listopada, na blagdan sv. Male Terezije od Djeteta Isusa grupa Prijatelja Maloga Isusa sa s. Terezom Dokić Služavkom Maloga Isusa ustali su prije zore dok se ni pijetli još oglasili nisu, dok su zvijezde nebom sjale i mlađak mjesec im obasjavao krivudave i strme pute kroz guste šume preko lijepe Papuk planine, prebogate florom i faunom, dok su ptice i vjeverice u krošnjama još snivale.

Uputili se oni iz Voćina na veliko hodočašće u Sarajevo sluzi Božjem Josipu Stadleru preko Brodskog Vinogorja i Slavonskoga Broda. Brođani, Vinogorci i Podvinjci već od pola šest iščekivali su njihov dolazak. Skupila se grupica simpatizera Sluge Božjega i Prijatelja Maloga Isusa u sestrinskoj kapelici u kojoj je s. M. Zlata Kobaš u tišini molila Jutarnju iz časoslova, a s. Paskvalina Santro dočekivala srdačnošću, radosna što smo se odazvali njenom pozivu na ovo hodočašće ljubavi prema našem dragom sugrađaninu Stadleru, velikanu vjere, ljubavi i milosrđa, dičnom sinu roda hrvatskoga. Svatko za sebe u tišini pozdravio je Isusa u Svetohraništu, također i Svetu Malu Tereziju, a onda smo zajednički izmolili Gospinu radosnu kronicu. Tako je

naše putovanje već na početku blagoslovljeno molitvom. U šest sati stigli su Voćinci, pozdravili smo se i smjestili se svi u autobus kojim je upravljao gospodin Zlatko iz Bukovlja. Počašćeni što imamo putnicu - svečaricu, odmah smo s. Terezi čestitali imendan. Autobus je krenuo i izmolili smo Anđeo Gospodnji, Očenaš i preporučili se Svetim zagovornicima za sretno putovanje.

Sunčeve zrake još uvijek su bile skrivene noćnim velom. Hodočasnici iz Voćina su drijemali, a mi poneki od Brođana potihom razgovarali. Kada se jutro svojom svjetlinom u autobusu razdanilo, s. M. Paskvalina pripremila je i podijelila uloge kojima će se animirati ovo vjerničko putovanje prožeto slugom Božjim Stadlerom. Dobih u zadatak da već na uranak otpjevam svoju pjesmu „Slugo Božji, Josipe“. Već u drugoj kitici pridružile se u pripjevu i sestre. Nakon pjesme uslijedile su litanije sluzi Božjemu koje je predmolila mlada gospođa Ivana Saili. Nakon litanija gđa. Bišćan iz Voćina pročitala je plan dolaska u Sarajevo i cjeloviti program s nekoliko važnih uputa i upozorenja. Iza toga sam pročitala dirljivu pjesmu „Stadlerovo gnijezdo“ SMI s. Emilijane Petrov iz 1978. godine posvećenu Utemeljitelju Stadleru. Prvi dio animacije završili smo pjesmama „Djetešce nam se rodilo“ i „Kraljice svete krunicе“. Nakon predaha i tišine pročitala sam poruku ohrabrenja udomljenicima i siromasima pod naslovom „Miljenicima svojim, Gospodin i u snu daje“ (usp. Ps 127/2) potkrijepljenu pjesmama „Srce Srcu“ i „Sluzi Božjemu Josipu“, što se za „siromahe“ priložilo novčanom daru kojega smo među sobom prikupili.

Još su jutarnji sati polagano otkucavali pa je tišina svima odgovala. Poneko je prezalogajio svoj prvi jutarnji obrok iz hodočasničke torbe. Nakon dva i pol sata vožnje predahnuli smo na jednom stajalištu, okrepljujući se kavom, čajem i doručkom. Tu smo susreli hodočasnike iz Vinkovaca. Sestre se poznaju pa su se srdačno pozdravile i uz kavicu i sendvič porazgovarale. Nastavili smo put Sarajeva. Najmlađi hodočasnik u autobusu inteligentni osmogodišnji dječak Damjan Bišćan učenik trećega razreda iz Voćina, kada se razbudio, vrlo lijepim glasom otpjevao je pjesmu Majci Božjoj Voćinskoj i još poneku svetu pjesmu, a i zabavio nas svojim vrlo pametnim odgovorima na poneka postavljena mu pitanja. U toj lijepoj atmosferi ubrzo smo stigli u Sarajevo. S. Tereza je iz autobusa pokazivala i tumačila neke dijelove grada i znamenitije zgrade.

U deset i petnaest stigli smo u Katedralu Presvetoga Srca Isusova. Svi hodočasnici, njih preko petstotina već su bili u Katedrali u kojoj je rektor mons. Ante Meštrović u manjim crtama predstavljao katedralu. Mi smo se smjestili tik uz grob Sluge Božjega obrubljenim prelijepim cvjetnim vijencem. Na grobu se nalazila i poneka Zahvala i nekoliko ukrašenih upaljenih lampiona, koji uvijek svojim blistavim plamom pojačavaju tu tajnovitost i svetost zemnoga počinka. Biti tako blizu zemnih ostataka Sluge Božjega ne ostavlja nas ravnodušnim. Poseban je to doživljaj, jer pod tim mramorom kosti su čovjeka osobito mila Bogu i ljudima. Božjega stvora

koji je iz velike ljubavi sagorijevao gradeći ovaj velebni hram. Osjećala sam se kao stražar pored Kristova groba na Veliku subotu, jer u Stadlerovu srcu doista je živio Krist. Zahvaljivala sam se i molila svom Brođaninu, neprestance razmišljajući kako je on brodsko dijete. A mirisno cvijeće, upaljene svijeće, mnoštvo ukrašenih košarica s darovima, zanosna pjesma, asociralo me na svetost i radost uskrsnog jutra. Za mene ovo i bijaše poput uskrsnog dana. O, da! Ta zašto, ne! Mi molimo i vjerujemo da će pod okriljem Srca Isusova i našem Stadleru doskora osvanuti i zasjati to divno i slavno uskrsno jutro ovjencano vijencem nebeskoga blaženstva.

U deset i trideset započelo je misno slavlje pod predsjedanjem vrhbosanskog nadbiskupa Vinka kardinala Puljića u koncelebraciji s rektorom mons. Meštrovićem, župnikom katedrale, dva svećenika hodočasnika vlč. Tomislavom i vlč. Danijelom i još nekoliko svećenika sarajevske bogoslovije. Misno slavlje pjesmom su lijeпо animirali PMI iz župe Kreševo-Katuni i Šestanovac, a cijela okupljena zajednica zanosnom se pjesmom pridružila. Očinski, ali i majčinski glas i razgovijetni govor vrhbosanskog nadbiskupa, rekli bi narodski, svakom slušatelju vjerniku blizak i razumljiv, uvijek je rado slušan, pa tako i tada. Nadahnuće u homiliji bijaše mu Sveta

Mala Terezija i njezina ljubav prema Djetetu Isusu koju je i Sluga Božji Josip Stadler svim svojim srcem i svojim djelima iskazivao. Na takvu ljubav potaknuo je i sve nas prisutne, da svim žarom noseći Isusa u srcu budemo svjetlo jedni drugima, svjedočeći tu neizmjernu milosrdnu ljubav Nebeskog Oca, kojemu je stalo do svakog od nas, ljubav kojom je zračio, djelovao i sav se razdavao i istrošio Josip Stadler. Pored groba bilo je mnoštvo raskošno popunjenih i urešenih košara i paketa s obiljem darova koje su predstavnici pojedinih grupa predvođeni s. M. Dolores Brkić u vrijeme prinošenja darova u svečanoj procesiji prinijeli Bogu na oltar. I mi Brođani smo se pridružili svojim novčanim darom i Zbirkom pjesama posvećenih Srcu Isusovom i Srcu Marijinom. Sve je prolazilo u svetom zajedništvu moli-

tve i zanosne pjesme. Iza popričesne molitve, predvođeni vlč. Tomislavom Kraljem mi Prijatelji Malog Isusa obnovili smo svoja obećanja. Korisno je to poradi naše užurbane svagdašnjice pretrpane mnogočime, da se podsjetimo tko smo i što smo dužni činiti i ispunjavati kao članovi DPMI, jer smo to obećali.

Uz pozdravnu riječ vrhovne glavarice s. M. Radoslave Radek djeca i iz Stadlerovog doma „Egipat“ uručila su prigodne darove Kardinalu Vinku i rektoru mons. Meštroviću da ih sjećaju na ovaj veličanstveni skup posvećen Djetetu Isusu i Sluzi Božjemu Stadleru o 135. obljetnici njegova nadbiskupskog ređenja u Svetoj godini milosrđa. Na kraju misnog slavlja uz himnu PMI „O Presveto Dijete Isuse naš Mali“ procesija predvođena kardinalom Vinkom od oltara do groba Sluge Božjega, gdje je izmoljeno Marijino Pozdravljenje i molitva za Stadlerovo što skorije uzdignuće na čast oltara, podijeljen je otpusni Božji blagoslov, a zatim za spomen na ovaj divan blagoslovljeni hodočasnički dan učinjena je i zajednička fotografija u hramu Presvetoga Srca Isusova. Svečano Euharistijsko slavlje završili smo pjesmom „Kraljice svete krunice“.

Nakon predaha za odmor i ručak, svi smo se okupili ponovo u Katedrali na zaista lijepi duhovno-glazbeni program, prepun vjerničkog zanosa iz kojega je i opet iskri-la ona nepatvorena djetinja i mladenačka ljubav, potpomognuta vjerom i nadom, te Kristovom ljubavlju i milosrđem, a kojega su tako uspješno priredili i izveli članovi DPMI iz sve tri Provincije, predvođeni svojim sestrama SMI na čelu sa ravnateljicom DPMI s. M. Ana Marijom Kesten koja je na kraju programa sve srdačno pozdravila i zahvalila na ovom radošću ispunjenom hodočasničkom danu. Uz čestitku s. M. Mirjam Dedić za 50 godina redovničkog zavjeta uručen joj je prigodan dar, a također i s. M. Radoslavi Radek, i s. M. Ani Mariji Kesten.

Našim omiljenim pozdravom „Živio Mali Isus - Uvijek u našim srcima!“ i još pokojim osobnim poklonom kod groba, napuštali smo ovaj velebni sveti hram.

Mi Brođani zadržali smo se koji trenutak u radosnom susretu sa s. M. Kristinom Adžamić koja je ranije svojom službom obavila u Brod. Vinogorju.

Prekrasan sunčani dan obojan raskošnim bojama i mirisima plodne jeseni u svom subotnjem poslijepodnevu davao je priliku još koji sat prošetati lijepim Sarajevom, a onda se zaputiti svojim domovima ispunjenih srdaca, nahranjene i napojene duše Riječju Božjom na nepresušnim slapovima Srca Isusova na kojima se hranio i napajao naš sluga Božji Josip Stadler.

Oko 16 sati i naša grupa napustila je Sarajevo putujući lijepim krajolicima toliko opjevane Bosne. Nikakav umor nismo osjećali. Raspoloženje je bilo iskazano ugodnim međusobnim dijalozima i pjesmama Isusu i Mariji, napose Gospi Voćinskoj, Gospi Vinogorskoj i Gospi Brze Pomoći, antifonama zahvalnih psalama, te krunicom Djeteta Isusa, i na kraju otpjevanim svečanim Marijinim hvalospjevom „Veliča“. Naravno, bilo je i čašćenja kolačima, slatkišima, mandarinama, te velikom čokoladom kojom nas je počastio naš vozač Zlatko. Pred sam dolazak u Slavonski Brod, dok smo poduže čekali na prijelaz preko granice, poslušali smo malo i ugodne svjetovne glazbe s CD-a broskog glazbenika Đ. Andrića. A produhovljenu pjesmu „Pozdravljenje“, koja završava stihovima: „Uvečer kad se mjesec zasjaji, vraća se smiraj umornog druma. Zvono se tihim pozdravom javi: Zdravo Marijo, milosti puna!“ poslušali smo dva puta. Tako smo s pozdravom dragoj Gospi završili svoje hodočašće. Oko 21 sat uz srdačno pozdravljanje rastajali smo se već u gradu Brodu, a zatim u Brodskom Vinogorju sa željom da se i dogodine odlučimo na ovakvo hodočašće Bogu ugodno a nama ljudima na radost i za dobro naših duša.

Nedjeljka Andrić, PMI, Slavonski Brod

STADLEROV VITRAJ U ŽUPNOJ CRKVI U NOVOM SELU

Još kao dječak u Novom Selu prvi župnik župe vlč. Juraj Majetić u župi je osnivao nekoliko pobožnih udruga kako je to sugerirao tadanji nadbiskup Ivan Šarić. Uz pobožne udruge osnivao je i kulturna društva. U tu svrhu sagrađen je u Novom Selu kraj crkve Hrvatski Dom za udruge Križara i Hrvatskog kulturnog društva Napredak. Dom je završen tek pred drugi svjetski rat i župnik sa župljanima imenovali su dom: “Hrvatski katolički dom nadbiskupa Josipa Stadlera”.

Partizanska komunistička vlast odmah je oduzela Dom i nazvali ga «Dom kulture» kako su oni posvuda običavali. Prekrećili su onaj prvotni naslov ali bi kiša sprala obično krećenje da smo mi čitali i sjećali se prvog naslova koji je bio vidljiv sve do Domovinskog rata.

Kada sam otišao u Sjemenište uvijek sam se interesirao za nadbiskupa Josipa Stadlera jer je rodom iz Slavenskog Broda, za nas tada važan grad s čistim hrvatskim živiljem i Franjevačkim samostanom koji sam redovno, barem tjedno pohađao u Samostanu slušao sam sv. Mise i ispovijedao se. Zaustavljao sam se u Samostanu pred prekrasnom Stadlerovom velikom slikom koja je u meni budila Stadlerovu lju-

bav prema Bosni i Brodu, «vratima Bosne».

Kada je nadbiskup Smiljan F. Čekada, komu sam bio 4 godine tajnik, zamolio preč. Antu Paradžika da napiše Stadlerov životopis za sestre i puk on je to svojim prekrasnim rukopisom napisao a ja sam to sve na pisaću mašinu pretipkao da bi tekst mogao ići u štampu. Župnik Jakov Kovačević iz Novog Sela, susjed i prijatelj Ante Paradžika prekontrolirao je rukopis i moj strojoprijepis. U originalnom tekstu ima jedno poglavlje više (naime na sugestiju nadbiskupa Čekade) koje je opisivalo Stadlerov odnos s Franjevcima, nadbiskup je smatrao da je bolje ispustiti da ne bi opet neke polemike zasjenile lik Stadlera. Danas bi to poglavlje svi rado čitali jer nema nikakvih prijekora ni protiv koga. Kao nadbiskupov tajnik a na poticaj majke Paule Šarić i tadanje uprave Sl. M. Isusa kandidat-cama sam a kasnije i postulanticama držao pouke o Stadleru. Bilo je kasnije i predavanja i duhovnih obnova itd. Tako sam od sjemeništa pa sve do danas zavolio nadbiskupa Stadlera. Zbog svega toga u rodnoj župi gdje je on već imao obilježje u imenu Doma za katoličku mladež, htio sam u novosagrađenoj župnoj crkvi oživjeti među pukom spomen na nadbiskupa slugu Božjega Josipa Stadlera. Vitraj je prekrasno izradio akademik iz Novog Travnika gosp. Ante Mamuša. Puk u župi je oduševljen njegovim vitrajima Posljednje večere, Srca Marijina, Sv. Josipa, Sv. Pape Ivana Pavla II. i dakako sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

prof. u miru Božo Odobašić

PLEMENITA NEPOSLUŠNOST...

Noa je dijete iz situirane obitelji, čiji roditelji u ovo nesigurno vrijeme imaju siguran posao (iako danas ništa nije sigurno...). Noa je dijete koje ima prilično igračaka, a zanimaju ga jednostavne igre. Noa je dijete čiji roditelji mogu Bogu hvala kupiti lijek, kada je prehladen ili kada je koja druga bolest u pitanju. Noa voli sjediti baki u krilu i slušati jednostavne priče ili joj se pridružiti u molitvi krunice...

Jednog dana u ljetu, vidio je baku kako plastičnu bocu sprema u jednu vreću, a čep sa boce skida i stavlja u drugu vreću. Pitao je zašto tako radi, jer i njegovi roditelji vraćaju boce u tržni centar, ali nisu skidali čepove. Baka mu je tada objasnila da čepove skuplja za pomoć bolesnoj djeci, čiji roditelji nemaju mogućnost kupiti lijek za njihovo liječenje. Noi je star 6 godina, još ne ide u školu, i nije bio zadovoljan odgovorom. Kako se za čepove mogu kupiti lijekovi?! Tada mu je baka objasnila put čepova, koje odnosimo do samostana, tamo ih sestre redovnice sakupivši, odvoze u Međimurje, u grad Čakovec, gdje ih otkupljuje jedno poduzeće za daljnju preradu, a dobivene novce od čepova, tada predaju Udruzi oboljelih od leukemije i limfona, koji tada pomažu bolesnoj djeci, kojima je potreban lijek za liječenje od ozbiljnih bolesti. Nou je to potreslo, jer u svom malom, ali osjećajnom srcu, u kojem ima puno ljubavi, nije mogao shvatiti da netko ne može kupiti lijek... Iako ima starijega brata, tatu i mamu, nije im odmah rekao za svoju odluku, već je spremno odgovorio baki da će i on skupljati čepove. Baka se obradovala, iako je pomalo sumnjala u srcu, pomislivši da će Noa to do idućeg susreta zaboraviti.

Ali, kod svakog susreta, on je baki pokazivao kako njegova vrećica sa čepovima svakim danom biva punija, kako skida čepove sa boca prije nego ih roditelji vrate

u reciklažu, ali je i povjerio baki, da on svaki čep koji nađe na ulici digne, ali tako da roditelji ne primijete, jer su ga upozorili da to ne smije raditi, obzirom da su čepovi sa zemlje prljavi, i to nije higijenski. Baka mu je odgovorila da su roditelji u pravu, i da im bude poslušan, no on je upotrijebio plemenitu neposlušnost, čepove kod kuće kriomice prao, a uvijek poslije i ruke sa sapunom... Baka je bila razoružana i dirnuta, i čuvala njihovu tajnu... Došao je dan kada je Noa ponosno predao čepove baki, i dopustio da ga baka fotografira sa čepovima. Blistao je od sreće što je i on mogao pomoći onima koji nemaju...

U Zagrebu 6. prosinca 2016.

*Marija Lukač, animatorica PMI,
Sv. Jeronim, Zagreb*

OTIŠLA JE U NEBO PRIDRUŽITI SE SVETIMA

Naša draga članica i svesrdna Prijateljica Malog Isusa ANKA BATARELO, nakon životnog hodočašća ovom zemljom 30. listopada 2016. godine preselila se u nebo u drugi vječni život. Majka Marija koju je stalno s ljubavlju molila pozvala je u svom mjesecu krunice. Gospodin je uzeo k sebi u nedjelju na dan Uskrsnuća pred svetkovinu Svih svetih da zajedno slave u zajedništvu odabranih. Svi njezini dani uvijek su znakoviti pa i dan rođenja 10. veljače 1957. god. na blagdan bl. Alojzija Stepinca kojem je svakodnevno upućivala molitvu za obitelj, Crkvu i domovinu.

Imala je milost da je rođena u vjerničkoj obitelji Bilandžić u „zdravom mjestu“ Krušvar- Gornje Dicmo, gdje se poštuje Bog, obitelj i domovina. Dobri Bog je nagradio darom supruga Petra Batarelo i njegovu vjersku obitelj, koji je s njom sve duhovne i ljudske kvalitete usadio u svoju djecu. Rasli su u praktičnoj djelotvornoj vjeri pa je Isus od njihove četvero uzorne djece (Sandra - s. Rebeka, Jelena, Ivica, Ante) pozvao s. Rebeku u samostan da ga na poseban način slijedi.

Petrov brat, a djever pokojne Anke, misionar u Tanzaniji don Ante Batarelo, s njima je dijelio vjerska iskustva a oni njega trajno pratili svojom molitvom. Kad bi don Ante došao iz Afrike za nju su to bili blagdani. Pazila bi ga kao posebnog miljenika u vinogradu Božjem. On je to znao cijeniti i Bogu zahvaljivati.

Naša draga Anka bila je vrlo vrijedna i radišna sa darom neobičnog pouzdanja u Boga, Gospu, Srce Isusovo, sv. Anu, sv. Josipa, bl. Alojzija Stepinca, sv. Ivana Pavla II, sv. Majku Tereziju, sv. Leopolda i slugu Božjeg Josipa Stadlera. Bila je društvena i zračila optimizmom a često je rekla kako su ovi dragi sveti ljudi njezino duhovno društvo gdje crpi snagu i zagovor. Kao članica i podupirateljica Društva PMI-a hodočastila je u zajedništvu sa PMI-a sluzi Božjem Stadleru u Slavonski Brod a tada smo posjetili i Vukovar. Više puta hodočastila je u Sarajevo na Stadlerov grob, moleći za Družbu sestara Služavki Malog Isusa, svoju kći Rebeku, obitelj, duhovna zvanja i misionare. Posebno je molila Srce Isusovo i slugu Božjeg Stadlera za dar života svom sinu Ivici i nevjesti Ivanki, i dobila je taj dar. Rekla bi meni na našim hodočašćima: „moja legenda s. Dolores, tko može platiti ljepotu i dar vjere, to je moja snaga. Vjerujem Bogu da on sve vodi, i ne znam što ne bih s Isusom sve mogla izdržati...“ I sad ću biti vrlo osobna: Svjedočim vam svima koji ćete ovo čitati kako sam uvijek vrlo zadivljena vjerom i svjedočanstvima SVIH članica PMI-a ali sa Ankinom sam uvijek bila posebno dirnuta. Zahvalna sam Bogu za sva ta iskustva. Sestre drage podržimo ih, nemojmo biti „mlake“ u suradnji s PMI-a. Oni su uz Isusa naše blago a često i uzori ...!

Koliko je pokojna Anka volila Crkvu i Boga, cijenila duhovna zvanja?! Brižno je s velikom radošću i velikodušna srca puno puta nahranila svoje župnike, sve koji bi joj navratili s njima, bilo svećenici bilo sestre. Govorila je: „ Vi ste posrednici Boga i njegovih milosti, širitelji radosne vijesti, blago nama s vama na ovoj zemlji.,,“

Prije nekoliko dana posjetila sam je sa s. Leonom i s. Mirjam i zadivila nas je njezina vjera u Isusa:“ Samo molite Isusa, on će dati snagu.“ Cvijeće koje je ona pred kućom posadila, zalijevala, poslala je da stavimo pred Stadlerovu sliku u našoj kapeli. Zadnji cvjetić je usahnuo u nedjelju 30. listopada, sredinom dana u vrijeme kad joj je župnik svakodnevno donosio sv. Pričest. Tada se njezin život ugasio za ovu zemlju. Gle znaka...?

Okrijepljena otajstvima sv. vjere i uz molitvu krunice Milosrđa Božjeg okružena svojim uzornim suprugom Petrom, s. Rebekom i sinom Antom, u godini Milosrđa Isus ju je uzeo k sebi.

Uz obitelj i rodbinu došli su je ispratiti; mnoštvo vjernika župljana, susjednih mjesta, vjernici iz župa gdje je djelovala s. Rebeka, prijatelji njezine djece, svećenici, veliki broj članova Društva PMI-a, sestre Služavke Malog Isusa sa s. provincijalkom Anemarie Radan, i sestre milosrdnice.

Vjerujemo da uživa blaženstvo raja, jer je svoje čistilište prošla posljednjih mjeseci kroz patnju boli koju je zadivljujućom snagom nosila. Obitelj i rodbina može biti ponosna što su je takvu imali a sada njih i nas sve sigurno zagovara kod Isusa.

Pogrebnu sv. Misu 31. listopada 2016. godine, svojim pjevanjem uzveličao je mješoviti zbor iz župe Krilo - Jesenice gdje je djelovala s. Rebeka. Misno slavlje predslavio je župnik don Petar Dukić. U ime Društva PMI-a,

s. Dolores Brkić, pročelnica

VRHOVNA UPRAVA DRUŠTVA PMI

- 24. Siječnja, 174. rođendan slugе Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Mogućnost hodočašća u Stadlerov rodni grad Slavonski Brod (Crkva Gospe Brze Pomoći) i u Sarajevo (Katedrala Presvetoga Srca Isusova).
- 10. Veljače, blagdan bl. kardinala Alojzija Stepinca. Mogućnost hodočašća u Zagrebačku katedralu.
- 11. Veljače, blagdan Gospe Lurdske - Svjetski dan bolesnika. Pohod bolesnika u župskim zajednicama, bolnicama, domovima...
- 25. Ožujka, svetkovina Blagovijesti - Patron Društva Prijatelja Maloga Isusa Početak velike devetnice za Božić.
- 31. Svibnja, blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti. Dan milosrdne ljubavi PMI. Pohod siromašnih i osamljenih osoba koji žive na periferijama župskih zajednica.
- 23. Lipnja, svetkovina Presvetog Srca Isusova.
- 25. Lipnja, vanjska proslava svetkovine Presvetoga Srca Isusova u Sarajevskoj katedrali. Mogućnost hodočašća PMI u Katedralu i na grob slugе Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Svečana sv. Misa u 10.30 sati.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA:

- **Svakog 8. u mjesecu** molimo za proglašenje blaženim slugе Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.
- **Svakog 25. u mjesecu** molimo za pokojne članove Društva PMI i za naše dobročinitelje.
- **Cijena informativnog biltena** *Prijatelj malenih* - 20.00 kuna.
- **Godišnja članarina Društva PMI** - 50.00 kuna.

Daruj knjigu za knjižnicu Društva Prijatelja Maloga Isusa

Poštovani članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa i
dragi čitatelji Biltena Prijatelj malenih!

Ideja o stvaranju male obiteljske knjižnice u uredu Društva Prijatelja Maloga Isusa koji se nalazi u generalnoj kući Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa prisutna je više godina. Ideja se pretvorila u stvarnost vrijednom donacijom knjiga od naše podupirateljice gđe Snježane Radonić iz Zagreba.

Ovim putem pozivamo sve koji žele obogatiti našu knjižnicu lijepom i korisnom knjigom, neka ju dostave na adresu:

**Vrhovna uprava Društva
Prijatelja Maloga Isusa
Naumovac 12
10000 ZAGREB**

„Dobra knjiga zlata vrijedi.“

Imena svih darovatelja bit će objavljena u Biltenu Prijatelj malenih.

STADLEROV ČUDESNI BROD „MARIA IMMACULATA“

Sveta nas majka Crkva uči da Majka Božja na poseban način štiti one koji gaje posebnu pobožnost prema njezinu Bezgrješnom začecu. To se lijepo vidi u životu i smrti vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera. On je podigao u Bosni mnoge dobrotvorne, kulturne i vjerske ustanove, a time se toliko zadužio, da je govorio: „Imam više dugova, nego koja država.“ Ali taj veliki Nadbiskup imao je nečega više, a to je bilo neograničeno pouzdanje u Boga i Bezgrješnu Djevicu. Njoj se redovito molio, neka mu isprosi milost, da umre kao siromah, ali bez dugova. Djetinjim srcem često puta je govorio: „Majko Božja, spasi me dugova, onda me možeš odmah uzeti k sebi!“

Kad su neki imućni posjednici i trgovci u Dubrovniku, početkom ovoga stoljeća osnovali Dubrovačko parobrodarsko društvo, nagovoriše nadbiskupa Stadlera, da i on uzme nekoliko dionica. Htjeli su među dioničarima imati njegovo ime. Napokon Nadbiskup privoli da mu dadu nekoliko dionica, ali uz uvjet, da jedan parobrod nazovu „Maria Immaculata“. Veliki je Nadbiskup želio, da taj parobrod pronosi Marijину slavu preko mora i u udaljene luke. Gospari su dubrovački pristali na to, pa je tako jedan veliki brod Dubrovačkog parobrodarskog društva, dobio ime „Maria Immaculata“.

Buknuo je prvi svjetski rat i brodovi su stajali dulje vremena u lukama bez posla i zarade. Ali kako su mnogi trgovački brodovi za vrijeme rata propali, cijena brodovima 1918. godine silno je porasla. Društvo je parobrod „Maria Immaculata“ prodalo vrlo povoljno, pa je nadbiskup Stadler za svoje dionice dobio toliko novaca te se mogao riješiti svih dugova. Tada je svim sr-

P/B "MARIA IMMACULATA"
VLASNIŠTVO PAROBRODARSKOG DRUŠTVA "UNIONE".
IZGRAĐENA U SOUTH-SHIELDSU 1905., 3786 BRT. OD
1918. "DUBROVAČKE PAROBRODARSKE PLOVIDBE",
PREŽIVJELA DRUGI SVJETSKI RAT (KASNIJE "PLITVICE"
ATLANTSKE PLOVIDBE). ULJE NA PLATNU J. H.
MOHRMANNA.

cem i glasom kliknuo: „I tako si mene, o Immaculato, spasila od dugova. Vječna Ti hvala!“ to rekavši, bacio sav blažen u vis svoju biskupsku kapicu, a glas mu je drhtao od uzbuđenja, lice je oblio žar radosti a u očima zacaklile su se biser suze. Doista, Immaculata je uslišila sve njegove molitve koje joj je kroz svoj život iskrenim srcem i velikom vjerom povjeravao.

Nije prošlo dugo vremena, a Immaculata na svoj dan, 8. prosinca 1918. uze ga k sebi u nebo. Blaženom smrti ode nadbiskup Stadler u naručaj Onoj koju je na zemlji tako nježno ljubio i štovao.

Hvala ti Immaculato što si uslišila iskrene molitve i prošnje velikog našeg nadbiskupa Stadlera i Utemeljitelja Družbe i pomogla mu spokojno poći na drugu stranu obale gdje nema briga i tereta ovozemaljskog života. Hvala ti „Mario Immaculato“!

(SMI)

Slika parobroda “Maria Immaculata” nalazi se u Pomorskom muzeju u Dubrovniku.

foto: Ornela M.

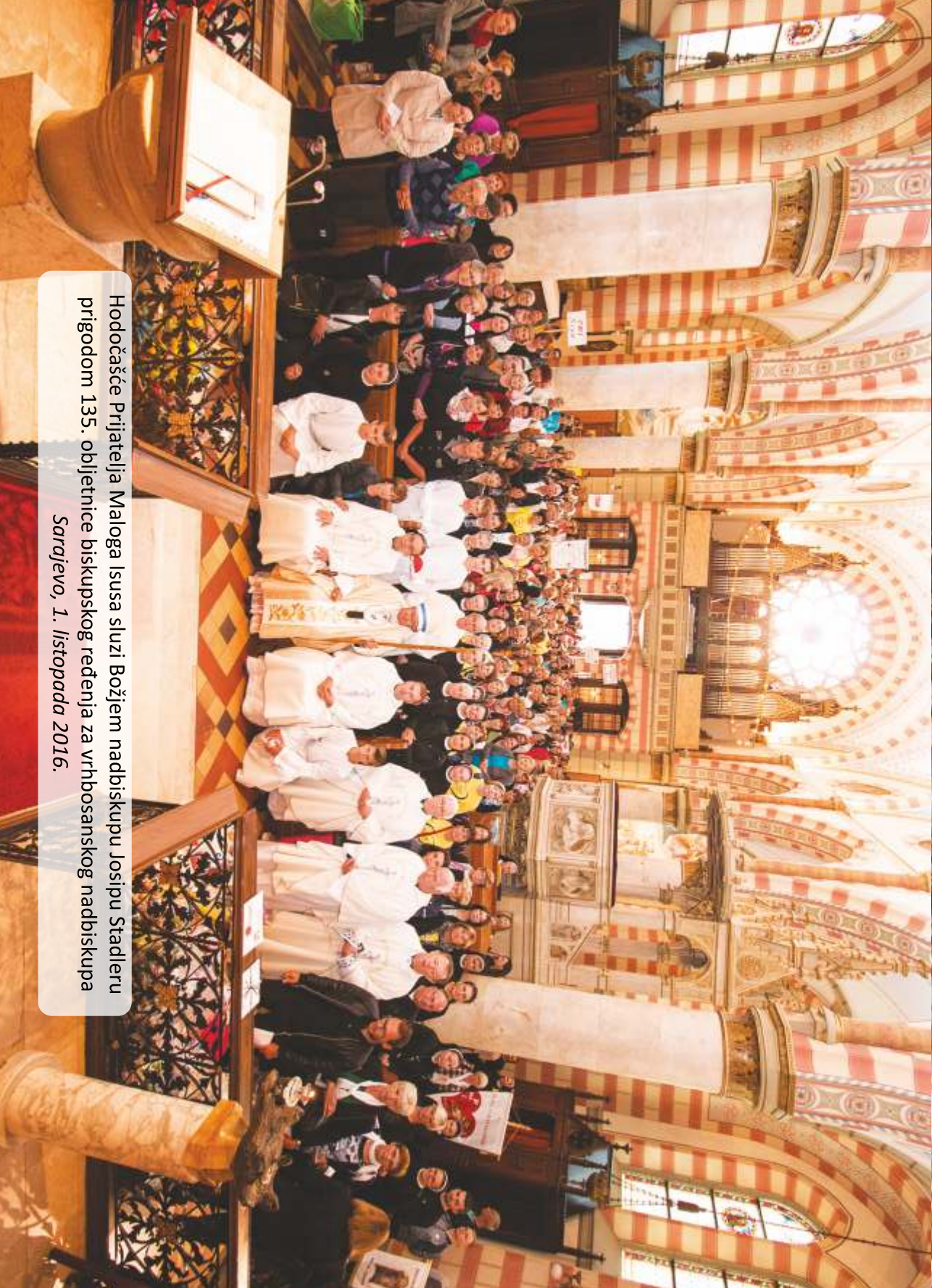
MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

*Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar.
Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera
postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima.
On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi
te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja.
U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima
i onima kojima je potrebna pomoć,
pozorno je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljenom Sinu Isusu Kristu.
Smjerno Te molimo,
udostoj se proslaviti ga čašću oltara
kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj,
njegov nauk pouzdan oslonac,
a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrijepa.
Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost
da Ti u sve dane svojega života
vjerno služimo u svetosti duše i tijela
napredujući na putu vječnoga spasenja.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.*

(Molitve, zahvale i preporuke sluzi Božjem Josipu Stadleru možete slati na adresu uprave DPMI - a)

Hodočašće Prijatelja Maloga Isusa sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru prigodom 135. obljetnice biskupskog ređenja za vrhbosanskog nadbiskupa Sarajevo, 1. listopada 2016.